

Smetana.

Zwei Witwen.
Dvě vdovy.

Komische Oper
in drei Akten.

Komická zpěvohra o třech jednáních

Vollständiger Klavier-Auszug mit deutschem und böhmischem Text.

Klavírní úprava s německým a českým textem.

Preis M. 15. — netto

BERLIN,
ED. BOITE & G. BOCK.

ZWEI WITWEN.

DVĚ VDOVY.

Komische Oper
in
drei Akten.

Komická zpěvohra
třech jednáních.

Libretto von Em. Züngl. na slova E. Züngla.

Musik von

složil

FRIEDRICH BEDŘICH

SMETANA.

Vollständiger Klavier-Auszug

mit deutschem und böhmischem Text.

Pr. M. 15.— netto.

Klavírní úprava

s německým a českým textem.

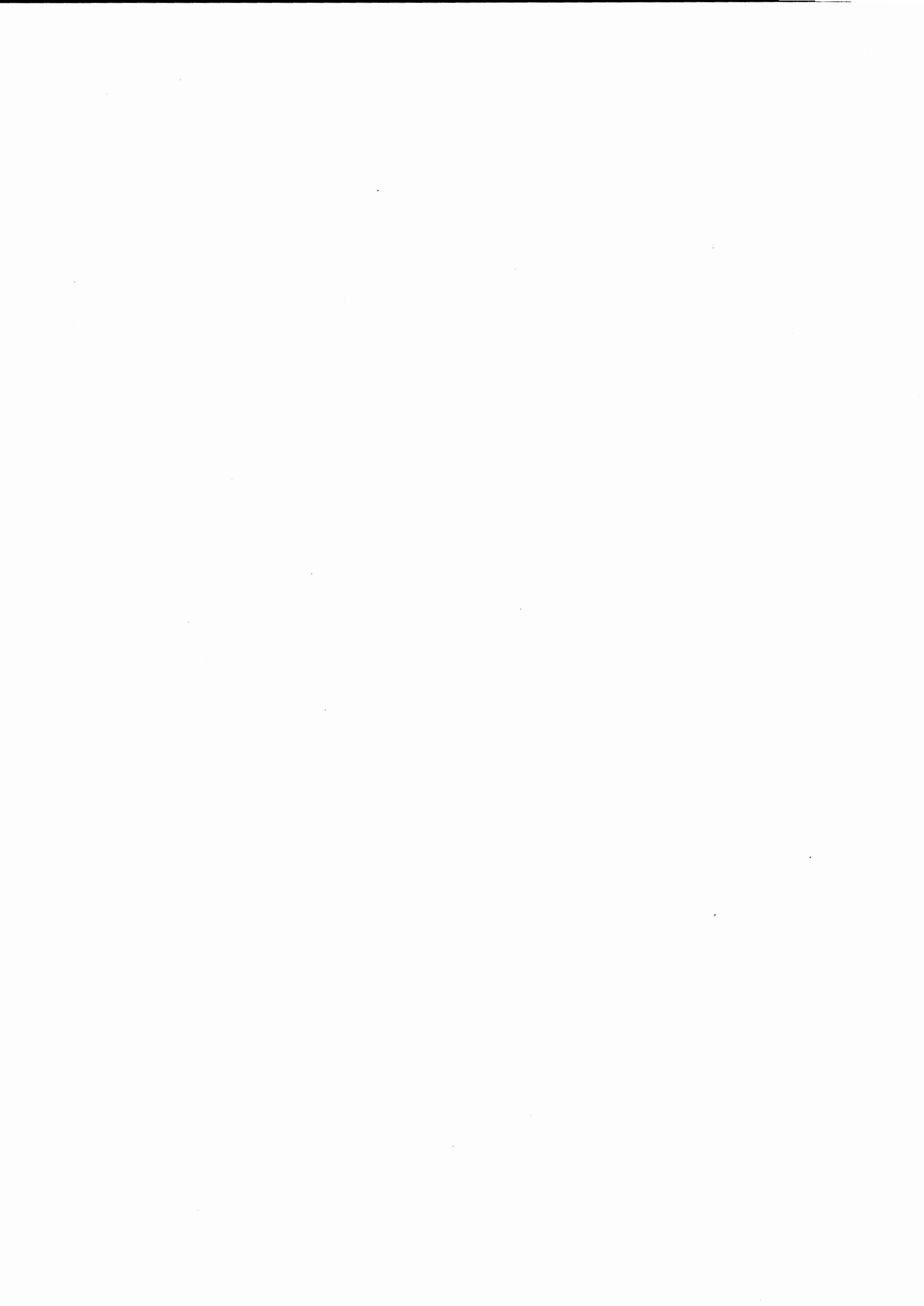
Cena M. 15.— netto.

Ausschliessliches Verlags-Eigenthum für alle Länder
von

Právo nakladatelské
jediné

ED. BOTE & G. BOCK IN BERLIN,
Hof-Musikalienhändler

Sr. M. des Kaisers u. Königs J. J. M. M. der Kaiserinnen Augusta u. Friedrich u. Sr. K. H. des Prinzen Albrecht v. Preussen.

Zwei Wittwen.

(Dvě vdovy).

Komische Oper in 3 Acten (Komická zpěvohra v třech jednáních)

von

Friedrich Smetana.

Personen (Osoby):

Heinrich (Ladislav), Freiherr von Budowa Tenor.
Carla (Karolina), Gräfin Rosenberg, seine Schwester, Wittwe . . . Sopran.
Wilma (Anežka) von Budowa, seine Braut, Wittwe seines älteren
Bruders Mezzo-Sopran.
Peter (Mumlal), Förster Bass.
Minka (Lidka), Kammerzofe Sopran.
Jean (Tonik), Heinrich's Reitknecht Tenor.

Jäger, Dienerschaft, Dorfbewohner. (Myslivci, služebníci, venkovská mládež.)

Ort der Handlung: Schloss Rosenberg in Böhmen. Zeit: Letztes Drittel des verflorenen Jahrhunderts.

Inhalt (Přehled):

	Seite		Seite
Ouverture (Ouvertura)	2	4. Scene: Carla, Vilma	128
I. Act. — Dějství první.		Recitativ: „Grade recht, geliebte Freundin“ („Není pochybností více“)	128
1. Scene: Carla, Minka, Dienerschaft und Dorf- bewohner	13	Duett: „Einem Mann hast Du geschworen“ („Rozhodnuto, uzavřeno“)	138
Chor: „Kränzt mit Rosen alle Nischen“ („Jitro krásné, nebe jasné“)	13	5. Scene: Vilma, Heinrich	143
2. Scene: Carla, Vilma, Minka, Peter	24	Recitativ und Duett: „Sie erhoben sich, um zu entflieh'n?“ („Dlouho-li pak přehátí“)	144
Recitativ: „Schon im Freien, theuerste Cousine?“ („Dobré jitro, drahá sestřenice“)	24	6. Scene: Vorige, Carla	161
Lied: „Frei will ich auf Erden sein.“ („Samostatně vládnouj“)	25	Recitativ und Terzett: „Ihre Haft, mein Herr, ist aufgehoben“ („Stájte, pane“)	161
Peter's Auftritt: „Euer Gnaden aufzuwarten“ („Dobré jitro“)	31	Arie: „Hinweg eilen Beide“ („Odcházejí spolu“)	168
Terzett: „Ein Wilddieb, der noch nie getroffen“ („Vždyť pytlák neumí střílit“)	54	7. Scene: Peter	178
3. Scene: Heinrich, Peter mit Jägern	63	Lied: „Diese Weiber“ („Necht' cokoliv mne“)	178
Heinrich's Auftritt und Duett: „Da ich hier bin eingedrungen“ („Dlouholi zde budu bloudit“)	63	8. Scene: Peter, Minka, Jean, Dienerschaft, Landleute Chor und Ensemble: „O du Weiberfeind“ („Mumlale, aj, tu vás máme“)	182
4. Scene: Prosa.		III. Act. — Dějství třetí.	
5. Scene: Peter, Carla, Vilma	77	1. Scene: Minka, Jean, Peter	197
Recitativ: „Adieu!“ (S bohem).	77	Terzett: „Thu' nicht gar so blöde“ („Co to, holka“)	197
6. Scene: Vorige, Heinrich	78	2. Scene: Peter, Carla, Heinrich	208
Quartett: „Sollt' ich mich trügen?“ („O jakou tíseň)	79	Recitativ: „Gehet, Peter“ („Zabruč, Mumlale“)	208
Lied: „Aurora stieg mit Pracht empor“ („Aj, vizte, lovee tam“)	86	3. Scene: Vorige, Vilma, Peter, Minka	216
Recitativ: „Doch gilt es nun —“ („Vy tedy neželíte“)	92	Quartett: „Welches Bild muss ich erblicken?“ („Jaké to přikvapení!“)	216
Quartett: „Schleicht auch in's Herz mir“ („Malá ty šelmičko“)	112	4. Scene: Carla, Vilma	229
II. Act. — Dějství druhé.		Recitativ: „Ja, jetzt gilt's, die Rolle gut zu spielen“ („Sním jsem hotova“)	229
Vorspiel (Předehra).	122	5. Scene: Vorige, Heinrich, Peter	235
1. Scene: Heinrich	126	Recitativ: „Ach, ist es möglich?“ („Směl bych doufat?“)	235
Lied: „Fasst mich süsser Rausch“ („Kdy zavítá máj“)	126	6. Scene: Vorige, Minka, Jean, Chor	237
2. u. 3. Scene: Prosa.		Finale.	
		Chor: „Liebesblicke zittern“ („Musí nás mít“)	238
		Ballet (Polka)	241
		Schluss-Chor: „Jugend will geniessen“ (Musí nás mít“)	244

Aufführungsrecht vorbehalten.

Das Vorrecht der Herausgabe eines Arrangements im Allgemeinen und für bestimmte Instrumente oder für Orchester haben wir für die Oesterreichischen Staaten uns nach dem Patent de dato 19. Oktober 1846 vorbehalten.

Das Aufführungsrecht, sowie das complete Material dieser Oper ist nur von uns zu beziehen.

Ed. Bote & G. Bock, Berlin.

Zwei Wittwen.

(Dvě vdovy.)

Komische Oper in 3 Akten

von Fr. Smetana.

Ouverture.

Più moto.

Allegro non troppo.

PIANO.

The musical score is written for piano and consists of six systems. The first system includes the tempo marking "Allegro non troppo." and the dynamic marking "sf pp". The music is in 2/4 time and features a complex rhythmic pattern with many triplets and slurs. The key signature has one sharp (F#). The score ends with a first ending bracket and a repeat sign.

First system of musical notation, featuring a treble and bass clef. The music is in G major. The bass line includes a *cresc.* marking.

Second system of musical notation, featuring a treble and bass clef. The music is in G major. The bass line includes a *f* marking.

Third system of musical notation, featuring a treble and bass clef. The music is in G major.

Fourth system of musical notation, featuring a treble and bass clef. The music is in G major.

Fifth system of musical notation, featuring a treble and bass clef. The music is in G major. The bass line includes a *f marc.* marking.

Sixth system of musical notation, featuring a treble and bass clef. The music is in G major.

Seventh system of musical notation, featuring a treble and bass clef. The music is in G major. The bass line includes a *sf* marking.

First system of a piano score. The right hand features a complex texture of chords and moving lines, while the left hand provides a steady accompaniment. The key signature has one sharp (F#). The system concludes with the instruction *più*.

Second system of the piano score. It begins with a *cresc.* marking. The right hand continues with dense chordal textures, and the left hand has a more active role with eighth-note patterns. The system ends with a *f* dynamic marking.

Third system of the piano score. The right hand maintains the complex chordal texture, and the left hand features a steady eighth-note accompaniment. The system includes a *sf* dynamic marking.

Fourth system of the piano score. It starts with a *cresc.* marking. The right hand has a more active texture with moving lines, while the left hand continues with a steady accompaniment. The system concludes with a *ff* dynamic marking and the tempo instruction *marc. assai*. Fingering numbers 3, 4 1, and 4 2 1 are visible at the end of the system.

Fifth system of the piano score. The right hand features a complex texture of chords and moving lines, while the left hand has a steady accompaniment. Fingering numbers 4 1, 1 2, 1 3 1 3, 2, 4 1, and 4 are visible at the bottom of the system.

Sixth system of the piano score. The right hand continues with a complex texture of chords and moving lines, while the left hand has a steady accompaniment. Fingering numbers 2 1, 4 2 1, 4, 1 3, and 4 are visible at the bottom of the system.

First system of musical notation, featuring a treble and bass clef with a key signature of one sharp (F#). The bass line includes fingerings such as 4, 2, 1, 3, 2, 1, and 4.

Second system of musical notation, continuing the piece with various chordal textures and melodic lines in both staves.

Third system of musical notation, marked with a forte dynamic (*ff*). The bass line features complex rhythmic patterns with fingerings like 3, 4, 1, 4, 1, 4, 2, 1, and 4.

Fourth system of musical notation, marked with a fortissimo dynamic (*sempre ff*). The bass line includes fingerings such as 4, 1, 1, 2, 3, and 4.

Fifth system of musical notation, showing dense chordal textures and intricate melodic lines in both staves.

Sixth system of musical notation, concluding the page with sustained chords and melodic fragments.

First system of musical notation, featuring a treble and bass clef with a key signature of one sharp (F#). The music consists of eighth-note patterns in the treble and bass staves.

Second system of musical notation, continuing the piece. It includes dynamic markings *dim. molto* and *piu p*.

Third system of musical notation, showing further development of the eighth-note patterns.

Fourth system of musical notation, featuring dynamic markings *pp* and *p*. The system concludes with a double bar line.

Fifth system of musical notation, marked *Andante. ♩ = 60*. It features a change in tempo and includes dynamic markings *p* and *s.* (sforzando).

Sixth system of musical notation, featuring dynamic markings *pp* and *s.*.

Seventh system of musical notation, concluding the piece with dynamic markings *pp* and *s.*.

Allegro.

First system of musical notation. Treble clef, key signature of one sharp (F#), common time. The piece begins with a piano (*pp*) dynamic. The right hand features a melodic line with slurs and fingerings (1, 3, 1, 1). The left hand plays a steady bass line with slurs and fingerings (1, 1, 1, 1, 1, 1).

Second system of musical notation. The right hand continues with a melodic line, including a triplet of eighth notes and slurs with fingerings (3, 1, 4, 1, 1, 1). The left hand maintains the bass line with slurs and fingerings (5, 5).

Third system of musical notation. The right hand has a more complex melodic line with slurs and fingerings (5, 2, 1, 1, 4, 2, 1, 3, 1, 5, 1). The left hand continues with slurs and fingerings (1, 4, 1, 2, 1). The dynamic marking *sempre pp* is introduced.

Fourth system of musical notation. The right hand features a melodic line with slurs and fingerings (4, 1, 2, 1, 4, 5, 3, 3, 5, 1, 1, 2, 1, 2). The left hand continues with slurs and fingerings (3, 1, 2, 1, 2).

Fifth system of musical notation. The right hand has a melodic line with slurs and fingerings (4, 5, 4, 1, 2, 1, 4, 5, 1). The left hand continues with slurs and fingerings (3, 3, 4, 5, 1). The dynamic marking *sempre pp* is repeated.

Sixth system of musical notation. The right hand features a melodic line with slurs and fingerings (2, 1, 3, 1, 2, 1, 5, 2, 1, 4, 2, 1). The left hand continues with slurs and fingerings (2, 1, 3, 1, 2, 1, 5, 2, 1).

Seventh system of musical notation. The right hand has a melodic line with slurs and fingerings (2, 1, 3, 1, 2, 1, 5, 2, 1, 4, 2, 1). The left hand continues with slurs and fingerings (2, 1, 3, 1, 2, 1, 5, 2, 1). The dynamic marking *pp* is shown at the end of the system.

The musical score consists of seven systems of two staves each. The key signature is G major (one sharp) and the time signature is 3/4. The notation includes various dynamics and performance instructions:

- System 1: Treble clef has a half note G4, quarter notes A4, B4, and a half note C5. Bass clef has a half note G2, quarter notes A2, B2, and a half note C3.
- System 2: Treble clef has a half note G4, quarter notes A4, B4, and a half note C5. Bass clef has a half note G2, quarter notes A2, B2, and a half note C3. A *cresc.* marking appears in the second measure of the bass line.
- System 3: Treble clef has a half note G4, quarter notes A4, B4, and a half note C5. Bass clef has a half note G2, quarter notes A2, B2, and a half note C3.
- System 4: Treble clef has a half note G4, quarter notes A4, B4, and a half note C5. Bass clef has a half note G2, quarter notes A2, B2, and a half note C3. A *cresc.* marking appears in the first measure of the treble line. A *f* marking appears in the second measure of the bass line. A *sf* marking appears in the third measure of the treble line.
- System 5: Treble clef has a half note G4, quarter notes A4, B4, and a half note C5. Bass clef has a half note G2, quarter notes A2, B2, and a half note C3. A *sf* marking appears in the first measure of the bass line. Time signature changes to 5/4 in the fifth measure, 5/2 in the sixth measure, and 4/4 in the seventh measure.
- System 6: Treble clef has a half note G4, quarter notes A4, B4, and a half note C5. Bass clef has a half note G2, quarter notes A2, B2, and a half note C3. A *sf* marking appears in the second measure of the bass line.
- System 7: Treble clef has a half note G4, quarter notes A4, B4, and a half note C5. Bass clef has a half note G2, quarter notes A2, B2, and a half note C3. A *cresc.* marking appears in the second measure of the bass line. A *sf* marking appears in the first measure of the bass line.

First system of musical notation. The right hand (treble clef) features a melodic line with a long, expressive slur over several measures. The left hand (bass clef) plays a rhythmic accompaniment of eighth notes. Dynamics include *ff* and *sf*. The tempo marking *Allegro* is present.

Second system of musical notation. The right hand continues the melodic line with some chromaticism. The left hand maintains the eighth-note accompaniment. Dynamics include *sf*. The tempo marking *Allegro* is present.

Third system of musical notation. The right hand has a long, expressive slur. The left hand continues the eighth-note accompaniment. Dynamics include *sf*. The tempo marking *Allegro* is present.

Fourth system of musical notation. The right hand features a series of chords and melodic fragments. The left hand continues the eighth-note accompaniment. Dynamics include *sf*. The tempo marking *Allegro* is present.

Fifth system of musical notation. The right hand has a complex texture with many notes and slurs. The left hand continues the eighth-note accompaniment. Dynamics include *sf*. The tempo marking *Allegro* is present.

Sixth system of musical notation. The right hand features a series of chords and melodic fragments. The left hand continues the eighth-note accompaniment. Dynamics include *sf*. The tempo marking *Allegro* is present.

Seventh system of musical notation. The right hand features a series of chords and melodic fragments. The left hand continues the eighth-note accompaniment. Dynamics include *cresc.* and *sf*. The tempo marking *Allegro* is present.

Più mosso.

poco a poco cresc.

First system of musical notation, measures 1-4. The piece is in 3/4 time with a key signature of three sharps (F#, C#, G#). The first measure starts with a forte (*sf*) dynamic. The second measure begins with a piano (*p*) dynamic. The notation includes treble and bass staves with various chords and melodic lines.

Second system of musical notation, measures 5-8. The dynamics continue with *f* and *sf*. The music features complex chordal textures and melodic development in both hands.

Third system of musical notation, measures 9-12. The dynamics are marked *sf* and *p*. The notation includes a *rit.* (ritardando) marking above the first measure of the system.

Fourth system of musical notation, measures 13-16. The dynamics are *cresc.* and *molto cresc.*. The music shows a clear upward trend in volume and intensity.

Fifth system of musical notation, measures 17-20. The dynamics are *sf* and *sf*. The notation includes a first ending bracket over measures 17-18 and a repeat sign.

Sixth system of musical notation, measures 21-24. The dynamics are *ff* and *ff*. The music reaches its peak intensity in this section.

8

marc.

sf

sf

sf

sf

sf

sf

sf

sf

ff

sf

marcatiss.

sf

sf

sf

sf

sf

sf

pp

pp

Andante. ♩ = 60

6/8

2

6/8

Tempo I.

First system of musical notation. Treble clef contains chords with a forte dynamic (*ff*). Bass clef contains chords with a forte dynamic (*sf*). A first ending bracket is marked with an 8. Pedal markings include *Ped.* with a wedge and asterisks.

Second system of musical notation. Treble clef contains chords with a forte dynamic (*sf*). Bass clef contains chords with a forte dynamic (*sf*). A first ending bracket is marked with an 8. Dynamics include *sempre ff* and *sf*. Pedal markings include *Ped.* with a wedge and asterisks.

Third system of musical notation. Treble clef contains chords with a forte dynamic (*sf*). Bass clef contains chords with a forte dynamic (*sf*). A first ending bracket is marked with an 8. Pedal markings include *Ped.* with a wedge and asterisks.

Fourth system of musical notation. Treble clef contains chords with a forte dynamic (*sf*). Bass clef contains chords with a forte dynamic (*sf*). A first ending bracket is marked with an 8. Pedal markings include *Ped.* with a wedge and asterisks.

Fifth system of musical notation. Treble clef contains chords with a forte dynamic (*sf*). Bass clef contains chords with a forte dynamic (*sf*). A first ending bracket is marked with an 8. Pedal markings include *Ped.* with a wedge and asterisks.

Sixth system of musical notation. Treble clef contains chords with a forte dynamic (*sf*). Bass clef contains chords with a forte dynamic (*sf*). A first ending bracket is marked with an 8. Pedal markings include *Ped.* with a wedge and asterisks.

Scene 1.

(Schlossgarten. Carla in der Laube bei der Morgenchocolade. Minka in der Mitte der Bühne, die Dienerschaft anspornend, welche mit Hilfe der Dorfbewohner Kränze und Guirlanden verfertigt und befestigt.)

Výstup 1.

Karolina. Lidka. Služebníci. Sedláci.

Allegro moderato.

Piano. *ff* *fz* *marcato*

Sopran. *ff*
 Kränzt mit Ro - - sen al - le Ni - schen, schmückt das Thor!

Alt. *ff*
 Ji - tro krás - - né, ne - be jas - né ky - ne nám,

CHOR.
 Tenor. *ff*
 Kränzt mit Ro - - sen al - le Ni - schen, schmückt das Thor!

Bass. *ff*
 Ji - tro krás - - né, ne - be jas - né ky - ne nám.

Win-det bun - - te Blu-men-ran - ken hoch em-por! Reichge-putzt er -
 v us-mí - vá - - ní k nám se sklá - ní Pán Bůh sám! Bla - há chví - - le
 Win-det bun - - te Blu-men-ran - ken hoch em-por! Reichge-putzt er -
 v us-mí - vá - - ní k nám se sklá - ní Pán Bůh sám! Bla - há chví - le

glänz' der Hof, das gan-ze Haus; dass der Ju - - bel durch geschmück - te
 nám u cí - - le ky - ne zas; ej - hle vín - - ky na ob-žín - - ky -
 glänz' der Hof, das gan-ze Haus; dass der Ju - - bel durch geschmück - te
 nám u cí - - le ky - ne zas; ej - hle vín - - ky na ob-žín - - ky -

Räume braus', durch ge - schmück - te Räu - - me
 raj - ský čas. raj - - ský raj - - ský
 Räume braus', durch ge - schmück - te Räu - - me
 raj - ský čas. raj - - ský raj - - ský

13600

braus!
čas!
braus!
čas!

leggiero
mf

Festlich klingen uns - re Lie - der; morgen kehrt die Stun - de wie - der, dass ein jun - ger klei - ner
 Ve - se - lé již pís - ně pěj - me, ra - do - sti se jen od - dej - me, kol - ko - lem necht' v lánd - ne

Festlich klingen uns - re Lie - der; morgen kehrt die Stun - de wie - der, dass ein jun - ger klei - ner
 Ve - se - lé již pís - ně pěj - me, ra - do - sti se jen od - dej - me, kol - ko - lem necht' v lánd - ne

p leggiero

Held hat er - blickt das Licht der Welt, 's Licht der Welt! Festlich klin - gen uns - re Lie - der
 dnes je - nom ta - nec, zpěv a ples, zpěv a ples! Ve - se - lé již pís - ně pěj - me

Held hat er - blickt das Licht der Welt, 's Licht der Welt! Festlich klin - gen uns - re Lie - der
 dnes je - nom ta - nec, zpěv a ples, zpěv a ples! Ve - se - lé již pís - ně pěj - me

morgen kehrt die Stun - de wie - der, dass ein jun - ger klei - ner Held hat erblickt das Licht der
 ra - dos - ti se jen od - dej - me, kol - ko - lem necht' vlád - ne dnes je - nom ta - nec. zpěv a
 morgen kehrt die Stun - de wie - der, dass ein jun - ger klei - ner Held hat erblickt das Licht der
 ra - dos - ti se jen od - dej - me, kol - ko - lem necht' vlád - ne dnes je - nom ta - nec. zpěv a

Welt, 's Licht der Welt, hat erblickt der Held! dass ein jun - ger klei - ner Held hat er blickt das Licht der
 ples, zpěv a ples, je - nom zpěv a ples, kol - ko - lem necht' vlád - ne dnes je - nom ta - nec. zpěv a
 Welt, 's Licht der Welt, hat erblickt der Held! dass ein jun - ger klei - ner Held hat erblickt das Licht der
 ples, zpěv a ples, je - nom zpěv a ples, kol - ko - lem necht' vlád - ne dnes je - nom ta - nec. zpěv a

Moderato.
 Welt! 's Licht der Welt!
 ples, zpěv a ples!
 Welt! 's Licht der Welt!
 ples, zpěv a ples!

Moderato.

leggiero
mf
 Tra-la - la tra-la - la tra - la - la la - - la tra-la - la la - - la tra-la - la tra - la - la
mf
 Tra-la - la tra-la - la tra - la - la la - - la tra-la - la la - - la tra-la - la tra - la - la
mf
 Tra - la tra - la tra - la tra-la-la tra - la tra-la - la tra - la tra-la-la
mf
 Tra - la tra - la tra - la tra-la-la tra - la tra-la - la tra - la tra-la-la

p

tra-la - la tra-la - la tra - la - la la - - la tra - la - la la - - la tra-la - la la - - la
 tra-la - la tra-la - la tra - la - la la - - la tra - la - la la - - la tra-la - la la - - la
 tra - la tra - la tra - la tra-la-la tra - la tra-la - la tra - la tra-la-la
 tra - la tra - la tra - la tra-la-la tra - la tra-la - la tra - la tra-la-la

p

tra-la - la la - - la tra-la - la la - - la tra-la - la la - - la tra-la - la la - la
 tra-la - la la - - la tra-la - la la - - la tra-la - la la - - la tra-la - la la - la
 tra - la tra - la tra - la tra-la-la tra - la tra-la - la tra - la tra-la-la
 tra-la - la tra-la - la tra - la tra-la-la tra - la tra-la - la tra - la tra-la-la

tra-la - la tra-la-la tra-la-la la - - la tra-la-la la - - la tra-la-la la - - la
 tra-la - la tra-la-la tra-la-la la - - la tra-la-la la - - la tra-la-la la - - la
 tra - la tra - la tra - la tra-la-la tra - la tra-la-la tra - la tra-la-la
 tra - la tra - la tra - la tra-la-la tra - la tra-la-la tra - la tra - la
p *cresc.*

tra-la-la la - - la tra-la-la tra-la-la tra-la-la tra-la-la - la
 tra-la-la la - - la tra-la-la tra-la-la tra-la-la tra-la-la la
 tra - la tra-la-la tra - la-la tra - la-la tra - la-la tra - la-la la
 tra - la tra - la tra - la-la tra - la-la tra - la-la tra - la-la la
f *cresc.* *ff*

la! Alle rufen: „Vivat! Hoch!“
 la! Volají: „Sláva! sláva!“
 la!
 la!

sfz *sfz*

Allegro moderato.

Mor-gen sind es zwanzig Jah-re-
To json do - bry zla - ty ča - sy
Mor-gen sind es zwanzig Jah-re-
To json do - bry zla - ty ča - sy

Allegro moderato.

ff

Glück der Tag be-deu-te- dass sich uns-re gnäd-ge Her-rin des neu-en Bru-ders freu-te.
ty zla - té ob žin-ky, to json do - bry zla - ty ča - sy, ty zla - té ob - žin - ky!
Glück der Tag be-deu-te- dass sich uns-re gnäd-ge Her-rin des neu-en Bru-ders freu-te.
ty zla - té ob žin-ky, to json do - bry zla - ty ča - sy, ty zla - té ob - žin - ky!

Das Geden-ken je-ner Stun-de liebt sie zu er-neu-ern, will in treu-er Schwester-lie-be
Má - me pi - vo, ma-so má - me, kto - mu kus hně-tin - ky má - me pi - vo, ma - so má - me
Das Geden-ken je-ner Stun-de liebt sie zu er-neu-ern, will in treu-er Schwester-lie-be
Má - me pi - vo, ma-so má - me, kto - mu kus hně-tin - ky má - me pi - vo, ma - so má - me

mf

den Ge-burtstag fei - ern. Morgen sind's ja zwanzig Jah - re - Heil der Tag be - deu - te -
 kto - mu kus hně - tin - ky! To sjou do - bry zla - ty, ča - sy, ty zla - té ob - žin - ky,
 den Ge - burtstag fei - ern. Morgen sind's ja zwanzig Jah - re - Heil der Tag be - deu - te -
 kto - mu kus hně - tin - ky! To sjou da - bry zla - ty, ča - sy, ty zla - té ob - žin - ky, —

dass sich uns' - re gü't - ge Her - rin ih - - res Bruders freu - te.
 to sjon do - bry zla - ty ča - sy, ty zla - té ob - žin - ky!
 dass sich uns - re gü't - ge Her - rin ih - - res Bruders freu - te. Hoch le - be die Ge -
 to sjon do - bry zla - ty ča - sy, ty zla - té ob - žin - ky! Za zdra ví na - ší pa - ní -

Hoch le - be die Ge - bie - - trin, hoch le - be uns' - re Her - - rin,
 Za zdra ví na ší pa - ní - má - - - my kta - rá se rad - u - je s ná - - mi,
 bie - - trin, hoch le - be hoch le - be uns' - re Her - - rin,
 má - - - my paj - ma - ny. kta - rá se rad - u - je s ná - - mi,

hoch sie, die schönste der Frauen,
 za zdraví ce - lé - ho do - mu.
 hoch sie, die schönste der Frauen.
 za zdraví ce - lé - ho do - mu.

ff die je zu schau - en, zu schau - en!
ff za va - še, za na - še kto - mu!
ff die je zu schau - en, zu schau - en!
ff za va - še, za na - še kto - mu!

sfz *ff* *ff*

Carla.
 Karolina.

Euch al - len mei - nen Dank!
 Dik vám přa - te - lé!

Recit *a tempo*

für eu - ren Sang! Wie Eu - rer Treu - e ich heut mich
 je - nom ve - se - le dnes so - bě ved' - te, zá - bav - si

colla voce

freu - e, so sollt bei Tanz und Wein, ihr morgen fröh - lich
 hled' - te, já sa ma za - ví - tám poz - dě - ji ta - ké

sfz *sfz*

Tempo I (moderato).

sein!
kvám!

leggiere
mf

C H O R.

Tra-la - la trala-la tra-la-la la - la trala - la la - la tra-la-la tra - la - la tra-la - la tra-la-la

Tra-la - la trala-la tra-la-la la - - la trala - la la - - la tra-la-la tra - la - la tra-la - la tra-la-la

Tra - la tra - la tra - la trala-la tra - la trala-la tra - la trala-la tra - la tra - la tra - la

Tra - la tra - la tra - la trala-la tra - la trala-la tra - la trala-la tra - la tra - la tra - la

tra-la-la la - la trala-la la - - la trala-la la - la tra-la-la la - - la tra-la-la la - - la

tra-la-la la - la trala-la la - - la trala-la la - la tra-la-la la - - la tra-la-la la - - la

tra - la tra - la tra - la trala-la tra - la trala-la tra - la trala-la tra-la-la tra-la-la

tra - la trala-la tra - la trala-la tra - la trala-la tra - la tra-la - la tra - la tra-la-la

tra-la-la la - - la tra-la-la la - la trala - la tra-la-la tra-la-la la - la tra-la-la la - - la
 tra-la-la la - - la tra-la-la la - la tra-la- la tra-la-la tra-la-la la - la tra-la-la la - - la
 tra - la tra-la - la tra - la tra-la tra - la tra - la tra - la tra-la-la tra - la tra-la - la
 tra - la tra-la - la tra - la tra-la tra - la tra - la tra - la tra-la-la tra - la tra-la - la

cresc. trala la la - la *cresc.* trala la la - la *f* tralala tralala *cresc.* trala-la trala-la *ff* la!
cresc. trala-la la - la *cresc.* trala-la la - la *f* trala-la trala-la *cresc.* trala-la trala-la *ff* la!
cresc. tra - la trala-la *cresc.* tra - la trala-la *f* tra - la-la tra - la-la *cresc.* tra - la-la tra - la-la *ff* la!
cresc. tra - la tra - la *cresc.* tra - la trala-la *f* tra - la-la tra - la-la *cresc.* tra - la-la tra - la-la *ff* la!

(Unterdessen wurde die Arbeit beendet, so dass sich schliesslich unter stürmischen „Hoch“ rufen der Chor zurückzieht.)

Dialog.
sfz *sfz*

Scene 2.

Carla, Vilma, Minka, später Peter.

Výstup 2.

Karolina. Anežka. Lidka. Později Mumlal.

Carla.
Karolina.Gu - ten - mor - gen! Wel - che Trau - er - mie - ne?
Do - bre ji - tro krás - ná mu - če - ni - ce!Vilma (aus dem Schlosse, ganz schwarz gekleidet, eine einzige Rose an der Brust).
AnežkaSchon im Frei - en, theu - er - ste Cou - si - ne?
Dob - ré ji - tro, dra - há ses - tře - ni - ce!*mf*Heu - te wie - der tra - gisch, Kind!
Mluv co tvo - je zou - fal - stvi?Ach! ach, dass wir nie glück - lich sind!
Po - kro ky, jak tvoje ši - bal - ství!Wir? Ich bit - te mich ganz aus dem Spiel zu las - sen, ich weiss mich mei - nem
To so nez - dá, vy - pa - daš jak ru - že; ov - šem kdož - pakLoo - se an - zu - pas - sen.
Po - rád pla - kat mu - že!(seufzt) Ja du scher - zest stets mit heit' - rem Sinn.
Nej - si - liž ty vdo - vou ja - ko já?

Carla.
Karolina.

risoluto

Weil ich e - ben ei - ne Witt - we bin! Min - ka geh' und mei - nen Leu - ten
Pot' je ji - ná mo - je před - ra - há! Chce - me - ii se jme - nem vdo - vá

(Min ka geht hinten ab.)

Moderato.

sag, in ei - ner Stund' beginn' der Fei - er - tag.
skvit mu si - me i u - měvdovou být!

(mit Verve) Frei will ich auf Er - den
Sa - mo - stat - ně vlád - nu

sein, ei - ge - ner Ge - bie - - ter, und mein Wil - le ganz al -
já vše - mi stat - ky svý - - mi sr - cho - va - ná moc je

lein ord - ne mei - ne Gü - ter!
má na - de pod - da - ný - - mi!

mp *rit.*

leggiere

Ich bin sel - ber Vormund mir, Ra - ther
Ká-žu o - rat, sit, i žit, ři - - dim

und Er - hal - ter, ausserdem noch pour plai - sir eig - ner Guts - ver - wal - ter.
vi - nob - ra - ni, vše - cko mu - sí tak se díť, jak chce vzác - ná pa - ni.

Più mosso ma non molto.

Ja ich wal - te und ich schalte wie ich es für Recht be - fin - de; ich er - ken - ne
Hes - lo dá - vãm, pred - se - dá - vãm v žnich ja - ko ži - va pra - vã; v chlé - vě, v stã - ji,

und er - nen - ne nach Be - lie - ben mein Ge - sin - de; a - her die ge - wis - sen Nãrchen,
v po - li, v ha - ji, vše - cko mã jen ři - di hla - va; v bliz - ku vdã - li kaž - dy chvã - li

die ge - putz - ten fei - nen Herr - - chen, die geschniegel - ten Ge - stal - ten
mo - je vše - lař - ství a lnãř - - ství, mã je - hñat ka, drũ - bež, zkrãt - ka

weiss ich mir vom Leib zu hal-ten, die ge - schnie - - - gel - - ten Ge - stal -
ce - lé vzor - né hos - po - dár - ství kaž - dý chvá - - - li kaž - dý chvá -

Ad. *rit.*

- - ten weiss ich mir vom Leib zu hal - - - ten!
- - li ce - lé vzor - né hos - po - dár - - - ství!

tr. *rit.*

Piu moderato.
scherzando

Mein Verdienst ist nicht so gross, will mich wahrlich auch nicht brüsten, doch mir fiel ein glücklich
Nu - že co chceš ví - ce mit, ptám se, ptám se te - be znova, mu - že - liž pak lé - pe

p

cresc. **Meno Allegro.**

Loos; je - - - dem Wei - be darf da - nach ge - lü - sten!
žit, ptám se, ptám se, v svě - tě kte - rá v do - va?

f *p*

cresc. *pp* *p* *largamente*

Un - abhängig ist mein Sinn, le - benach Ge - fal - len, weil ich e - ben ei - ne
Mü - že - liž pak lé - pe žit v svě - tě kte - rá v do - va, ptám se, mü - že - liž pak

p *3* *3*

lento *tr*

jun - ge Wittwe bin!
lé - pe, le - pé žít?

Moderato.

Niemand lebt, der mir be - fiehlt, dem ich mich müsst fü - - gen;
Na vý - sta - vy po - sí - lám vý - rob - ky já svo - je,

der an mir sein Mütchen kühlt, hindernd mein Ver - gnü - gen.
na u - káz - ku za - sí - lám zvi - řa - ta i stro - je!

mp *leggiero* *rit.*

leggiero Selbst der Rich - ter schwe - re Pflicht ü - be
Za to od - měn do - stá - vá se mi

ich mit Wür - de, Un - ter - hal - tung nur ver - spricht die - ses Am - tes Bür - de.
dost, i chvá - ly, v no - vi - nách se hlá - sá - vá jmé - no mé do dá - li.

Più mosso ma non tanto.

Im-mer flei-ssig siehst du weis ich, stets mir Freu den zu be - rei - ten,
Pla-tim ber-nè, stá - le vèr - nè, vo - lim povž - dy sdek - la - ran - ty;

im - mer strobend, fröh-lich le-bend, kenn' ich kei - ne Schwierig - kei - ten.
Vše - cky li - sty mu - sim či - sti ja - ko vřich - ni mal - kon - tan - ti.

Was ich wünsche kann ich haben, Herz und Sin-ne darf ich la - ben; nichts scheint meinem Glück zu gleichen,
Sta-ro-sto-vi, šo-sá-ko-vi, dě-lám op-po-si-ci stá - le, a - gi - tu - ji, kan-di-du-ji,

da ich al-les kann er-rei-chen, nichts scheint mei - - - nem Glück zu glei - -
a - gi tu - ji, kan-di - du - ji a tak dá - - - le, a tak dá - -

- - - chen,
- - - le, da ich al-les kann er - - rei - - chen.
dě-lám op-po-si-ci stá - - - le!

Più moderato.*scherzoso*

Mein Verdienst ist nicht so gross, will mich wahrlich auch nicht brüsten;
Nu - že, co chceš vi - ce mít ptám se, ptám se te - be zno - vá!

doch mir fiel ein glück - lich Loos, je - - - dem Wei - be darf da - nach ge -
mü - že - liž pak lé - pe žít, ptám se, ptám se v svě - tě kte - rá

lüs - ten! Un - ab - hän - gig ist mein Sinn, le - be nach Ge -
vdo - va? mü - že - liž pak lé - pe - žít, v svě - tě kte - rá

fal - len, weil ich e - ben ei - ne jun - ge Witt - we, ei - ne Wittwe
vdo - va? ptám se mü - že - liž pak lé - - - - - pe

bin.
žít?

Dialog.

(Peter, der Jäger, kommt, wie athemlos und in grosser Bewegung von hinten. Da er die Damen erblickt, zwingt er sich zur Ruhe, trocknet sich die Stirn, und wendet sich mit tiefer Verbeugung an Carla.)

Allegro moderato.

Peter.
Mumlal.

Eu-er Gnadeñ auf-zu-warten
Do-bré ji-tro, do-bré ji-tro,

hübsch ist's heute hier im Gar-ten! Ha-ben wohl geschlummert, wie?
mi-los-ti-vá pa-ní! *dolce* Jak se rá-čí-te? Mé dí-ky, mé dí-ky!

f Ich ach lei-der schlafe nie! *Lento.* Die Ju-gend a-ber die hat
Špatně, špa-tně! *f* Vel-mi las-ka-vá! *f* má že-na

Carla.
Karolina.

Peter.
Mumlal.

Muth, ge-sun-des Blut!
sta-tně vy-pa-dá.

Wie?
Mluv!

Ob-wohl sie's oft verschwendet.
Mám ma-lé po-jed-ná-ní,

Peter.
Mummlal.

Denn jung sind sie zu-meist, die
Ach, ver-te, pa - ni mi - los - ti - vä,

p *mf* *sf* *p*

Carla.
Karolina

Thoren frech und dreist.
jak jsem neš - tas - ten!

O wir ken-nen die-se ew'-gen Kla - gen!
Toť od - jak - ži - va tvá je pi - seň!

sf *p*

Doch das Roth auf die-ser Na - se,
Neš - tas - ten! stou tvá - ři,

das er - klärt _____ uns die Ex -
kte - rač ja - ko čer - van - ky, hle,

f *f* *p*

Peter.
Mummlal.

ta - se!
zá - ři!

Die-ses Roth kommt nicht vom Wein, ist nur des Zor - nes, des Zor - nes
Ze sa - mé to zlos - ti, mr - zu tos - ti; mám to - ho již vě - řu

sf *p* *mf*

Wi-derschein;
do sy - tos - ti.

es ist un's zu ver - glei - chen, des
Přes sto let jsem

sf *ten.* *ten.*

Carla.
Karolina.

Peter.
Mumlal.

Ar - mer För - ster! Hat ein
s mu - že kže - ně - I - nu,

Är - gers Flammen - zei - chen.
haj - ným sot - ce ksy - nu -

Wohl, der bin ich!
Ne - ro - zu - mím!

ten. *p* *p*

Carla.
Karolina.

Peter.
Mumlal.

Wild - dieb dich ge - neckt? Zu Bo - den dir ein Reh gestreckt? Sie
to nic neš - ko - dí! Mluv jas - ně, mü - žešli!

p *ten.*

selbst ruf ich als Zeu - gen an: ich stel - le mei - nen Mann.
Vše v há - jem - ství mém krás - ně vy - pa - dá. Zvěř cho - vám ja - ko ví - na

ten.

Carla. (lachend)
Karolina.

Wer wär so kühn zu zwei - feln dran? Nie - mand! Nie - mand! wa - rum al - so
Bys ji sně - dl, prav - zor U - go lí - na! Neš - ko - dí, Mluv dál jen,

(sich in die Brust wer - fend)

Niemand!
Nez - nám!

sf

Peter.
Mumlal.*mf*

klagst du? Im-mer treu ver-rich - ten that ich mei-ne Pflich - ten,
 dá - le! Na pyt - lá - ky čí - hám neu - stá - le,

ten. *ten.* *ten.*

hab doch manchen Wilddieb fest - genommen; Ist mir je,
 žád - ný neu jde mi skud - ce smě - lý, nechť si chy - bí,

f.

ein wun - der Hirsch ent - kommen? Hab ich je das
 ne - bo ně - co stře - lí. Sám pan pre - si - dent,

Più lento.

Forst - ge - setz ver - letzt! Ü - ber die Schon - zeit mich hin -
 dejž Bůh mu ne - be, *rall.* ři - kal: Mum - la - le, Mum - la - le

pp

weg - ge - setzt? War ich ein Va - ter nicht des
 ja ne mít te - be! A jak žár - liv byl na srn - ky

sf *sf* *dim.* *p*

Tempo I.

Carla.
Karolina

Peter.
Mumlal.

Wil-des? Traun, ein Va-ter!
svo-je! Ja - ko ma vše!

Doch mein Recht muss ich vertheid' - gen,
Co - je prá - vo mo - je, há - - - jím.

f *ten.* *ten.* (entschlossen)

denn den För-ster frech be - leid'gen, heisst der Herrschaft An-sehn schmäh! Ja
ja - ko kaž - dý ji - ný vsvě - tě, ha - jím, ja - ko kaž - dý ji - ný vsvě - tě. Vy,

cresc. *f* *cresc.* *sf* *f*

— heisst der Herrschaft An-sehn schmäh! Du liebst, mein Freund, die Din-ge krass zu
vy však mě vtom prá - vu z kra - cu - je - te! Pov - dě - čen bys měl mi, blou - de

Carla.
Karolina.

f *p*

schil-dern und la-men-tirst und jammerst im-mer kläg-lich. Mag doch ein ar-mer
by - ti, že ne-mu - siš spy - tlá - ky se mlí - ti! Vez - me - li si

p dolce *dolce*

Teu-fel ru - hig wil-dern! der Scha-de ist für - wahr nicht un - er-träg-lich!
chu - das ně - co ta - dy, což je? pro - to ne - um - ře - me hla - dy!

poco rit. *p*

Più mosso.

Peter.

mf

Mumlal. Ja so trei-ben Sie es im-mer, je - der Gau-ner kriegt Pardon.
Na - še do - brá mi - lost - pa - ní u - trp - nost' spy - tlá - ky má;

(bei Seite)

„Forstmann, Forstmann und ein Frauen-zim-mer;“ klingt das nicht wie pu - rer Hohn!
„nech je“ „nech je;“ ři - kā bez us tá - ní; nač jsem te - dy haj - ným já?

Carla.
Karolina.*p dolce*

Ja so ü - ber - treibst du im - mer, stra - fen ist für dich Pas-sion;
Ne - na - ři - kej bez us - tá - ní, leh - kā je zde služ - ba tvá;

Anežka. Al - so ü - ber - treibt er im - mer, stra - fen ist für ihn Pas-sion;
Ne - na - ři - kej bez us - tá - ní, leh - kā je zde služ - ba tvá;

ei - ner Dan - kes - thrä - ne Schimmer, ist des Weibes schön - ster Lohn.
s chu - d'a - sem měj sli - to - vá - ní, co si vez-me, at' si má!

was ver - steht ein Mann, ein schlimmer, von der Mil-de Zau - ber - ton?
s chu - d'a - sem měj sli - to - vá - ní, co si vez-me, at' si má!

Ja so ü-ber-treibst du im-mer!
Ne-na-ři-kej bez us-tá-ní:

Al-so ü-ber-treibst er im-mer! Stra-fen
Ne-na-ři-kej bez us-tá-ní: leh-ká

Ja so trei-ben Sie es im-mer, je-der Gau-ner kriegt Par-don,
Na-še do-brá mi-lost-pa-ní u-trp-nost' spy-tla-ky má,

Stra-fen, Stra-fen ist für ihn Pas-sion;
leh-ká, leh-ká jes-ti služ-ba-tvá!

ist für ihn Pas-sion!
jes-ti služ-ba-tvá!

„Forstmann, Forstmann, und ein Frau-en-zim-mer“ klingt das nicht wie pu-rer
„nech je“ „nech je“ vo-lá bez us-tá-ní; nač jsem te-dy haj-ným

ei-ner Thrä-ne sanf-ter Schim-mer
s chu-d'a-sem měj sli-to-vá-ní,

Was ver-steht ein Mann, ein schlim-mer,
s chu-d'a-sem měj sli-to-vá-ní,

Hohn? Ja! das klingt, das klingt wie pu-rer
já? nač, nač, nač jsem te-dy haj-ným

poco a poco meno mosso

p

ist des Wei-bes schön-ster Lohn, ist des Wei-bes schön-ster
Co si vez-me at' si má, at' si má, at' si

von der Mil-de Zau-ber-ton, von der Mil-de Zau-ber-
Co si vez-me at' si má, at' si má, at' si

Hohn! ja das klin-get, ja das klingt,
já? nač jsem te dy haj-ným já,

*poco a poco meno mosso**rall.*

dolce

*Ad.**dolce rall.*

Lohn! Ei-ner Dan-kes-thrä-ne Schimmer
mä! S chu - d'a - sem měj sli - to - vá - ní,

ton? Was ver-steht ein Mann, ein schlimmer,
mä! S chu - d'a - sem měj sli - to - vá - ní,

ja das klingt wie pu-rer Hohn!
nač jsem te - dy haj-ným já,

„Forstmann und ein Frau-en-
nač jsem te - dy haj-ným

pp

rall.

ist des Wei-bes schön - - ster Lohn!
Co si vez-me at' si má!

von de Mil-de Zau - - ber - ton?
Co si vez-me at' si má!

zim - mer“
já?

das ist pu - rer Hohn!
nač jsem haj - ným já?

rall.

pp

molto cresc.

Peter.

Mummlal.

Mei-ne Ehr ist touchiert!
A což mo-je čest?

Und

Carla.

Karolina.

So sa - ge
Kdož pak

ich, der nie die Pflicht aus dem Au-ge ver-liert, ich bin bla - miert!
Mám kaž - do - den - ní sna - še - ti já pos - měch, po - ha - ně - ní?

end-lich doch was dir pas-siert, wer sol-cher Art die Eh-re dir tou-chier-te?
straš-ně tak se od - va - zu - je, to - bě pos - mí - vat se os - mě - lu - je?

Wer?
Kdo - že?

(verwundert)

ff

Er?
On!

Vilma. (neugierig)
Anežka.

ff (mit finsterem Nachdruck)

Wer?
On?

Er!
On!

(erstaunt) (ärgerlich schreiend)

So! Was? Wer?
On! On! On!

(lachend) (ungeduldig) (ärgerlich schreiend)

Wie Sprich! Wer?
On! On! On!

(mit dem Kopf nickend) (ärgerlich schreiend)

Er! Ja, Er!
On! On! On!

ff.

ped. * *ped.* * *ped.* * *ped.* *

Moderato.

Peter. (beginnt geheimnisvoll.)

ff.

Mumlal. Ges-tern war's als mei-nem Am-te nur le-bend - auf-merk-sam ich streif-te
Smě - lec - ten, jeňž od bo - ži - ho rá - na pro - ná - sle - du - je mne

durch den Wald, Mit - tag schlug's, da hört ich zorn - er - be-bend, wie na - he - bei ein Schü-tze
na - po - rád je - muž pak, kdy moc-mi o - der - vá - na, ne - moh lek-ci dát já

lu - stig knallt. Ich glaub' vor Schreck, der Bo - den schluckt mich ein,
po - sa - väd. Ko - lem mne tu krá - či há - jem sám

denn solche Frechheit kann kein Mensch verzeih'n; am hel - len Tag ein Bursch', der lu - stig
ko - lem mne tu krá - či há - jem sám, jak by ne - by - lo mne a - ni
un poco accelerando

Carla. (spricht) Traf er?
Karolina. (mluví) Trefil?
schießt, das ist was ei - nen Engselbst ver - driesst! Er schießt! —
tam, jak by ne - by - lo mne a - ni tam. Po všem mé - ří, stří - li

cresc. *piu f* *f* *sfz* *sfz*

Peter. (spricht) Nein!

Mumlal. (mluví) Ne!

Er lässt das Wild lie - ber le - ben, denn im - mer schießt er da -
Ne - ši - kou byl, jest a zů - sta - ne, ne - ši - kou byl, jest a

ffz *sfz* *sfz* *sfz* *sfz*

42 Moderato.

Carla.

mf scherzoso legierissimo

Karolina. Ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, das ist für -
 Ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, jak mne ta

Vilma. *(für sich)*

Anežka. We - he, wie sie scherzt und
 Bě - da! ta zprá - va mě

ne ben. Ob er trifft, ob er nicht trifft das ist e -
 zů - sta - ne! Haj - né - ho, mne si ten smě - lec, mne si ten

Moderato.

schierzoso

wahr ein tol - ler Spass, ha, ha, ha, ha, das mil - dert doch den Fall et - was;
 zprá - va za - jí má, ha, ha, ha, ha, jak mne ta zprá - va za - jí má,

lacht und al - les fröh - lich nimmt, mein Herz bleibt
 bol - ně, bol - ně do - jí má! on to, jež

gal, im Schie - ssen selbst liegt der Scan - dal, der Scan -
 sme - lec, mne si nev - ší má, straš - li - vý du - ši mou

ha, ha, ha, das ist für - wahr ein tol - ler Spass!
 ha, ha, ha, pyt - lák ten zvě - re mé má - lo si vši - má

kalt, bleibt kalt, mein Sinn ver - stimmt!
 o - so - ba má jen za - jí - má

dal, liegt der Scan - dal, ja im Schie - ssen
 hněv, straš - li - vý hněv pro - to jí - má;

ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, das mil - dert doch den Fall et - was,
 ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, jak me ta zpra - va za - jí - má!

We - he! wie sie scherzt und lacht, und al - les
 bě - da! ta zpra - va mne bol - les

selbst, ja im Schie - - - ssen liegt der Scan -
 haj - né - ho, haj - né - ho, mne si ten

ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, das ist ein Spass, ja für -
 ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, py - tlák ten zvě - ře, zvě - ře

fröh - lich nimmt, mein Herz bleibt kalt, bleibt kalt,
 do - ji - má, on to, jež o - so - ba má

dal; ob er trifft, ob nicht das ist e - gal, ja das
 smě - lec, ten smě - lec nev - ši - ma e - straš - li - vý

wahr ein tol - ler Spass, Ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha,
 mé má - lo si všimá! Ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha,

mein Sinn ver - stimmt, ach mein Herz bleibt kalt,
 jen za - jí - má, on to, on to, on to, on to,

ist e - gal, im Schiessen liegt der Scan - dal, der
 du - ši mou hněv pro - to ji - ma!

das mil-dert doch den Fall et-was, ha, ha, ha, ha, ein Schütz der fehlt, ist nicht ge-
 jak mne ta zprá - va za - jí - má, ha, ha, ha, ha, ha, ha, jak mne ta,

ach mein Herz bleibt kalt, mein Sinn
 jež o - so - ba má jen za -

Schuss an sich ist schnö-der Hohn; kein Wort drum bitt' ich, kein
 haj - né ho, mne si ten smě - lec ne - vši - má, straš - li - vý

fährt - lich, o, der ist nicht ge - fährt - lich. Ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha,
 jak mne ta zprá - va za - jí - má! Ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha,

ver - - - stimmt!
 jí - má!

Wort drum bitt' ich von Par - don!
 du - ši mou hněv pro - to jí - - má

ha, ha, ha, ha, ha. Gut, gut, fahr' fort!
 ha, ha, ha, ha, ha. Vy - pra - vuj dál!

So hört mich an!
 Pos - lyš - te dál!

*

Moderato. Tempo I.

Peter. *ff*

Mumial. Um Mit-ternacht macht ich mich auf die So-cken, (im Dien-ste fühl ich nie-mals
Klid-ně na - bi - je, a dá - le pí - lí srok-la - tou svou krás-nou

mich erschlafft), doch plötz-lich bin ich schier zu Tod erschrocken, als ne-ben mir es lu-stig
ruč - ni - cí po ba-žan-tu, ny - ni slyš - te: stří - lí, jenž vy - le - těl se svou

pifft und pafft! Ein Schusse, ein zwei-ter, Flin - ten - blitz und Knall,
sa - mi - cí! Po - slé - ze pak za - mí - ři si vám,

ein Pfiff, des Jagdhorns un - ver - schämter Schall - Denkt nur in tie - fer Nacht ein Bursch, der
po - slé - ze pak za - mí - ři si vám na va-še i ho - lou bát - ka
un poco accelerando

piu f Carla. (spricht) Traf er?
Karolina. (muví) Trefil?

schießt, das ist was ei - nen En-gel selbst ver - driesst, ei - nen Engel!
tam, na va-še i ho - lou - bát - ka tam, bě - da, bě - da! bě - da, bě - da!

ha ha ha das ist für wahr ein tol - ler Spass, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha,
 ha ha ha py - tlák ten zvěře mé má - lo si vši - má; ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha,

die - se Ro - se mir ge - schenkt. We - he, ich
 o - so - ba má jen za - ji má! Bè - da, ta

dal, liegt der Scan - dal, ja im Schie - ssen selbst, ja im
 hněv, straš - li - vý hněv pro - to jí má, haj - né - ho,

und mildert doch den Fall et - was; ha, ha, ha,
 jak mě ta zprá - va za - ji - má, ha, ha, ha,

muss sei - ner plötz - lich den - ken,
 zprá - va mě bol - ně do - ji - má

Schie - ssen liegt der Scan - dal, ob er
 haj - né - ho, mne, si ten smě - lec, ten

ha, ha, ha, ha, das ist ein Spass ja für - wahr ein tol - ler
 ha, ha, ha, ha, py - tlák ten zvě - ře zvě - ře, mé ma - lo si

sei - ner, der die se Ro - se mir ge -
 on to, jež o - so - ba má jen za - ji

trifft ob nicht, das ist e - gal, ja das ist e - gal, im
 smě - lec ne - vši - má, straš - li - vý du - ši mou hněv

f
 ein Schütz der fehlt, ist nicht ge - fähr-lich, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha,
 jak mě ta zpráva za - jí - má, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha,

Ro - - se mir ge - schenkt, der mir die
 bol - - ně do - - - jí - má, ta zprá - va

Wort drum bitt ich von Par - - don, kein Wort, kein
 mne si ten smě - - lec ne - vši - má si,

8
p

ha ha ha ha ha ha ein Schütz der fehlt ist nicht ge - fährlich ha, ha, ha,
 ha ha ha ha ha ha jak mě ta zprá - va za - jí - má, ha, ha, ha,

Ro - se hat ge - - schenkt!
 bol - ně mne do - - - jí - má!

Wort drum bitt ich von Par - - don.
 nev - ši - má si, ne - - - vši - - má!

8
Leg.

ha, ha, ha, ha.
 ha, ha, ha, ha.

8
sf

Recitativo.

Carla (entsetzt)
Karolina.

Peter.
Mumlal

Wie? Was hast du
Proč stri - lí

Dennoch schien mir's Pflicht, zu fra - gen, eh wir ihn er - schla - gen.
Jed - nou to je - hlocno - sti, že nic ne - tre - fi!

vor?
te - dy?

Ei du bist toll, zum Binden toll mein Freund!
To - by stá - lo za - to na - hos - le - dy!

Einfach nieder ihn zu schiessen?
By mě dohnal kzonfa los - ti!

(spricht) Toll? O Nein! Er hat's ver -
Prece to - mu

dient. Bei Nacht und am Ta ge empfind ich die Plage
tak, neb ce - lým le - sem zlo - bím se stimběsem!

denn er pafft und pafft und
Brzo v předu, brzo za mnou

feu - ert bass, ohn' Un - ter - lass,
jde stří - lí tam i zde,

selbst im Traume hört' ich Schüsse fal - len.
rá - ny je - ho do - su - žni mi vu - chu!

(Man hört
(Padne rána)

einen Schuss.)

Ha, schon wieder fängt er an zu knal-len. Darum schiess ich ihn auch tod!
 Ha, již o - pět! uvšech noc-nich du - chů! Vzdory chce mi dè - lat je - di - né!

Carla. (empört)
Karolina Schweige still. Sag, ist er
Peter. Proč? Slyš! je
Mumlal.

(Carla, mit kokettem Lächeln winkt Peter näher zu kommen; halblaut)

Sonst werd' aus Är - ger ich ma - rod!
 Kdož ví, snad' z pomsty ro - din - né!

(Schuss)
(středně rány)

jung? Wohl auch hübsch und fein?
 mla - dy? Je on hej - ský? **(unwirsch)**

Das schien er mir zu sein! Ach was, ein Gal - genstrick! hört!
 Tři - ce - ti as let. Jak mód - ní zá - dá svět! Zas už

Carla. (ärgerlich)
Karolina. Schweig, sag' ich und schil - dre sein Ge - sicht.
 Mum - la - le, jsi chla - pik srd - na - tý?

(lächelnd)

hört! ich brech' ihm das Ge - nick.
 stři - li, bloud ten prok - la - tý!

f

Das sah ich nicht! dennwollt ich schlaun in sei-ne Nähe schleichen, war er so schlaun, schon vorher aus-zu-
To vám ztor - di sou-sed Pla - ček, při pra-ni-ci zhu - by vy - ra - zil jsem dva před-ni

Carla.
Karolina

Vilma.
Anežka.

(lacht) Gut, du sollst dein Mütchen kühlen! Wie Car-
Nu-že chyt - ni to - ho tam! Chy - tit

weichen. Dennoch soll er meiner Rache Schrecken fühlen.
zu - by, tak že pís - ka ted' jak mla - dy špaček.

erschrocken

la.
ho?

Müth - chen küh - len!
Ja že mám?

Ich darf al - so nach ihm zie - len
Dob - ře! vždyť pak nej - sem čet - ní - kem!

Carla.
Karolina.

Gott bewahr'! du sollst ihn ver - haf - ten!
Mys - li že jim pí! Sem šhřisnikem!

Peter.
Mumlal.

Verhaften nur! und wenn er mich zu Boden strecket.
Což pak, za - vrou - lí mne, če - le - di - na?

Ei, mir scheint dass dir das Furcht er-we-cket?
Dvoj-ná sob tí pla-tu dām i vi-va.

Peter. *ff*
Mumlal.

Ei wo ist jetzt dei-ne
Po-zor ztřešto - ný!

Das scheint mir auch!
Já ho chy-tím!

Carla (schnell)
Karolina.

Molto moderato. (♩ = 108.)

Vilma.
Anežka.

Schäm' dich, Al-ter!
Od - kud víš to?

Wuth, ich glaub' du hast im Hinterhalt nur Muth!
u - dat - ný to muž a vzneše - ný.

Molto moderato.

espressione

Scheue die Blama - ge, zeige jetzt Coura - ge, dann wirst du er-langen, le - bend ihn zu fangen.
Setc - nej stim ptáč - kem jednej, nežlis Plač - kem; li - dé zpanských klo-bu vá-ží sisvých zubů!

Peter.
Mumlal.

Ich scheue die Blama - ge, ha-be auch Coura - ge, drum werd ich den Rangem auch le-bendig fangen.
Na - lo-žim stim ptáč - kem stejně ja - kosPlačkem, za svou nectnou hu-bu ztra-tit má pár zu - bū.

Terzett.

Modèrato quasi Andante. (♩ = 66.)

Carla.
Karolina.

mf

Ein Wilddieb, der noch nie ge-
Vždyt' py - tlák, ne u - mí - li

Vilma.
Anežka.

Peter.
Mumlal.

PIANO

Moderato quasi Andante.

f *p dolce*

Carla.

f

Karol. trof - fen, ein Schütze, der ins Blaue pafft, lässt eine
stři - - let, a střeli, a střeli, zvěř co za - há - ní ten

heitre See - - ne hoffen, die Un - ter - hal - tung, die Un - ter - hal - tung

ve - se - li chce raděj sdí - - let, ten měž dnes mo - je po -

più p *cresc.* *dim.*

mir verschafft. Ein Wild - dieb der noch nie getroffen ,
 zva - - ni **Vilma** Vždyt' py - tlák ne - u - mi li stři - - let
 Ein Wilddieb, der noch nie ge - trof - fen, ein
Anežka
 Vždyt' py - tlák ne - u - mi - li stři - - - let, a
Peter
 Ein Wilddieb, der noch nichts geschos - sen, ein Schütze
Mumlal
 Co py - tlák ne - u - mi - li stři - - - let, a

ein Schütze, der ins Blaue pafft, lässt ei - he
 a stře - li zvěr - - to za - há - - ni, ten
 Schütze, der ins Blaue pafft, mir ist's, mir
 stře - li a stře - li zvěr co za - há - - ni, ten
 ein Schütze, der ins Blaue pafft, der ins Blaue
 stře li a stře - li zvěr co za - há - - ni,

hei-tre Sce-ne hof-fen, die Un-ter-haltung mir ver-
 ve-se-li chce ra-dej sdí-- let ten měž dnes
 ist's als sei der Himmel of-fen, doch mei-nem
 zrak, ten zrak ne-do-ve-de mí--jet, přec
 pafft, der hat des Weins zu viel ge-nos-sen, ihm fehlt, ihm
 ten houš-tí le-sa má vždy mí jet, sic či-nit

ff

schafft, die Un-ter-haltung mir verschafft!
 mo-je poz-vá-- ni.
 Aug' fehlt Se-hens-kraft.
 kro-zím se však set-ká-- ní!
 fehlt die Nüch-tern-heit der Kraft!
 bu-de po--ká-- ní!

dim. *p*

dim. *p*

dim. *p*

dim. *p*

dim.

dim.

cresc.

Allegro moderato. (♩ = 80.)

Caria. *f* *energico*

Wär's wohl der
Karolina *f*

Allegro moderato. (♩ = 80.)

A trebas

er - ste Cavalier, wär's der er - ste Ca - va - lier der es ver - stand, der es ver -
Ka - va - lí - rem Ka - va - li - rem tre - bas zván, jenž do - bře na šaš - ka si

cresc. *f* *ad lib.*

stand ne' Mas - ke vor - zu - bin - den? Das sei
u - mí, u - mí krá - - - ti? Já

dim. *p* *f*

Vilma. *f*
Anežka. Wär's wohl der er - ste Ca - va - lier,
Peter. A tre - bas Ka - va - lí - rem
Mumlal. *f*

Denn selbst ein Herr und Ca - va - lier
A tre - bas vel - mož - ný to pán

dim. *p* *f*

für heu - te das sei für heu - te mein Plaisir,
 vy - ko - nám dnes taj - ný, taj ný plán, a
 der er - ste Ca - va - lier der es ver -
 Ka - va - lí - - rem třeba zván jenž zá - ba - vou,
 wird das verdriess - lich oft empfin - den, streift er ver - geb - lich
 když chvíli hří - chem so - bě krá - - - ti, pak ne - mů - že, když ú - kol

mp *f*

sein wah - res We - sen zu er - grün - - den, sein wah - res We - sen
 vyz - vě - dač - kou vyz - vě - dač - kou chci, chci se slá - - - ti
 stand, der es, der es ver - stand, ne' Mas - ke vor - - - zu -
 za - ba - vou jenž Ka - va - lí - rem zván si chví - - - li
 durchs Re - vier und kann kein Wild zum Schus - se
 ten mu dán, tak snad - no puš - ku kli - ci

p

dim.
zu ergrün-den.
chu se stá - ti.

dim.
bin - - den.
kra - - ti.

f
fin - - den. Denn selbst ein Herr und Ca-va-lier wird das verdriesslich oft em -
brá - - ti. A tře-bas velmož-ný to pán když chvili hři-chem so - bě

Allegro. (♩ = 100.)

f
Das sei, das sei
já, já,
Wie ei - ne Welt von Ah - - - nung
Mně ždá - ni zdar dnes v ú - děl dán

pfinden!
Streift er, streift er, streift
kráti!
Pak ne - mu - že, pak ne - mu - že, když

Allegro. (♩ = 100.)

f
cresc.
ff

das sei für heu-te mein Plaisir. Sein wahres We-sen
já vy - ko - nam dnes taj - ný plán, a vyz věd ač - kou

wogt's in mir, wie ei - ne Welt von Ahnung wogt's in mir
mně zdá - - - ni zdar dnes v ú - děl dán

er vergeb - lich durch's Revier, streift ver - geb - lich durch's Revier,
ú - - kol ten mu dán, mu dán, když ú - kol ten mu dán, mu dán,

Più mosso.

zu er-grün - - den, dass sei für heu-te mein Plai - sir!
chci se stá - - ti, já vy - ko - nám dnes taj - ný plán!

Als ob die See - len sich ver - stün - den, sich ver - stün - den!
však po - koj du - ši, po - koj du - ši mé se vrá - - ti!

und kann kein Wild zum Schus - se, zum Schusse fin - den! Streift
tak snad - ně puš - ku k lí - ci brát' k lí - ci brá - ti! Pak

Più mosso.

cresc.

Sein wah - - res We - - sen zu er - - grün - - den,
 A vyz - vě - dač - kou chci se stá - - ti!
 Wie ei - ne Welt von Ah - - nung wogt's in mir,
 Mně ždá - - ni mé ždá - ni zdar dnes vú - děl dán,
 er ganz ver - geb - - lich durch's Re - vier
 ne - mu - že když ú - - kol ten mu dán.

cresc.

das sei für heu - te mein Plaisir!
 Já vy ko - nám dnes taj - ný plán!
 als ob die See - len sich ver - - stün - - den!
 však po - koj, však po - koj du - ší mé se vrá - - ti!
 und kann kein Wild zum Schusse fin - - den!
 Tak snad' no puš - ku k lí - - ci brá - - ti!

f

13600

Cadenza ad libitum
vivo

Das sei,
 Já vy - ko - nám

Als wenn die See-len schon, die See - len
 však po - koj du - ši mé po - koj du - ši mé se

Und kann kein Wild zum Schusse
 Tak snadno puš - ku k lí - ci

sfz

das sei mein Plai - sir!
 dnes taj - - ný plán!

schon ver - stün - den sich!
 vrá - - ti po - koj!

fin - den nicht fin - - - den!
 brá - ti, tak brá - - - ti!

tr cresc. *f.* *ff.* *tr* *f.* *ff.* *ff.* *sfz* *ff.* *ff.* *sfz* *3* *3*

sf *ff* *ff* *ff* *ff* *ff* *ff*

Scene 3.

Heinrich, dann Peter mit Jägern.

Výstup 3.

Ladislav, později Mumlal a myslivci.

Vivace.

Heinrich.
Ladislav.

Da ich hier bin
Dlou - ho - li zde

f

pp possibile

ein - ge - drun - gen, ist mein Plan schon halb ge - lun - gen, denn ver - haf - ten
bu - du blou - dit, dlou - ho - li zde bu - du blou - dit nez - li spa - třím

e leggiero

wird man mich!
člo - vě - ka?

Peter.
Mumlal.

f

Seh' ein Menschenden fre - chen Jun - gen, der gar bis in's
Pod - lé vše - ho dá se sou - dit, pod - lé vše - ho

Schloss ge-drun-gen, ihn ver-haf-ten, ihn ver-haf-ten wer-de ich!
 dá se sou-dit, že se při-liš, že se při-liš ne-le-ka!

Heinrich. (Peter betrachtend)
Ladislav.

Ei-nem Hel-den, kühn in Strei-chen,
 Ten co se tu za mnou plí-ží,

scheint der Töl-pel nicht zu glei-chen.
 pod-le to-ho ne-vy hli-ží!

Peter.
Mumlal.

Seht, Seht, er mur-melt in den Bart,
 Stá-le, stá-le, bru-čí so-bě cos;

Heinrich. (spricht für sich) Ich red'ihn an!
Ladislav.

sist ein kerl ver-weg'-ner Art.
 je to ňa-ký zvlášť-ní tos, He! (erschrickt) Ihr!
 Co? Jak?

He!
 Nic!

Heinrich.
Ladislav.

(mit auffordernder Geste)

65

Peter.
Mumlal. \wedge

Ja, Ihr!
A - ha!

Los denn!
Hm. (retirirt ängstlich)

O, es ist
Mar - ně se

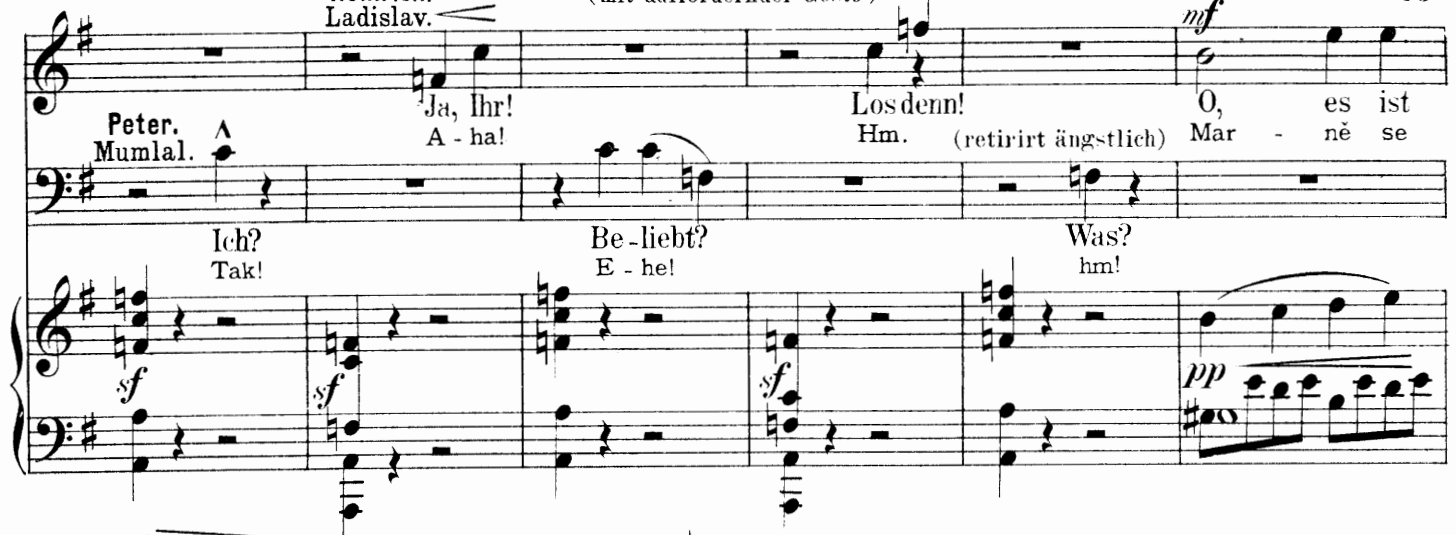
Ich?
Tak!

Be - liebt?
E - he!

Was?
hm!

mf

sf *pp*

lä - cher - lich, er scheint zu be - ben,
sna - žím jej kře - či při - ves - ti!

Frei - wil - lig wird er sich
Pra - nic se ne - dá stim

Ja, die - sem Hau - - fen fehlts an Cou -
Mar - ně jej škád - lím, jen a - by mne

nie - mals er - ge - ben!
pyt - lá - kem své - sti!

piu f *pp*

ra - ge.
jál!

Lass ich ihn lau - fen, ist's 'ne Bla - ma - ge!
Mar - ně se sna - žím, bych lap ho a jal.

pp

A - ber mein Plän - chen muss doch ge - lin - gen.
Tou - ze mé ne - ky - ne ni - - žád - né ště - stí.

Warte mein
Ko neč ně

Zö - gert er län - ger, greif selbst ich ihn
Ne - mám jí shléd - nou - tí, o ja - ký

Söhn - chen, man wird dich schon zwingen!
mám jej zde, ja - ké to ště - stí!

an
žal!

Ja mein Pianist halb ge - lun - gen,
Dlou - ho - li zde bu - du bloudit,

Es wird ihm schon bänger, denn ich bin ein Fänger, der stets noch gewann.
Ny - ně mi ne - mů - že nyně mi ne - mů - že uklou - znout dál!

da ich hier bin ein - ge - drun - gen, und ver - haf - ten wird man mich!
dlou - ho - li zde bu - du blou - dit, než - li spa - třím člo - vě - ka?

Seh' ein Menschen den frechen Jungen, der gar bis in's Schloss gedrungen, ihn verhaf-ten,
 Pod-lé vše-ho dá se sou-dit, pod-lé vše-ho dá se sou-dit, že se při-liš,

Heinrich.
 Ladislav. *risoluto f*

Dass ich's end-lich er-
 Ted' si do-dám ku-

ihn ver-haf-ten wer-de ich.
 že se při-liš ne-le-ká!

lan-ge, man mich si-cher-lich fan-ge,
 rá-že, hned-ky jak se u-ka-

ff risoluto

Dass ich's end-lich er- lan-ge, und ihn
 Ted' si do-dám ku-rá-že, hned-ky

ge, greif' ich je-ne, Mann für Mann,
 že, Zda-li so-bě ři-ci dá,

si-cher-lich fan-ge, Grei-fen wir ihn Mann für Mann,
 jak se u-ka-že, zda-li to-lik srd-ce má,

selbst ge - walt - - sam an!
 spl - nit prá - - ní má!

und ge - walt - - sam an!
 jak se mí - - ti zdá.

Was gafft Ihr so?
 Hej, při - te - li?

Ihr!
 Co?

Wer?
 O

Ich?
 Nic!

(ürgerlich)

Ja!
 Jak?

Nun was?
 A - ha!

Nichts?
 Hm!

(retirierend)

Nun!
 Tak!

O, nichts!
 E - he!

(zaghaf)

Nein!
 Hm!

f

Es ist wahr - haft lä - - cher - lich, die - ser Töl - pel
 Mar - na vše - cka prá - - ce jest, pra - nic ne - dá

War - te nur trotz al - lem Schreck
 Mar - ný vše - cken prů - tah jest,

fürch - tet sich, und durch sei - nen dum - - men
 sním se svést! Mar - ná vše - cka prá - - ce

er - reich ich mei - nen Zweck, war - te nur trotz al - len Schreck, trotz al - len Schreck, trotz
 mu - sím, mu - sím jej při - vest! Mar - ný, mar - ný, mar - ný vše - cken, mar - ný vše - cken

Schreck
 jest, Pra - ver - nich - fehl' ich mei - nen Zweck.
 jest, Pra - nic ne - dá sním se svést!

al - len Schreck, ich er - rei - che mei - nen Zweck er - rei - che doch mei - nen Zweck!
 prů - tah jest, mu - sím, mu - sím, mu - sím, mu - sím, mu - sím jej při - vest!

Heinrich (verächtlich)
Ladislav

f

Schafs-kopf.
Hlup - če!

Peter.
Mumlal. *f*

He?
Ja?

Feig-ling!
Tup - če!
(beleidigt)

Töl - pel!
Trub - če!
(sich in die Brust werfend)

(schreitet würdevoll auf Heinrich
los, und ruft energisch.)

Was?
Ha!

Was zu viel ist, ist zu viel!
Ted' to - ho již dos - ti mám!

(aufathmend)

(ernst)

Endlich denn!
Koneč - ně!

Still jetzt!
Pa - ne,

Denn ich ver - haf - te Sie!
já vás za - tý - kám!

Wie?
Jak?

Heinrich.
Ladislav.

Los denn, los! ver - haf - tet mich! Soll ich
To to stá - lo prá - ce, ča - su! (für sich) Vez - mi

Sein Ver-stand hat wohl ge - lit - ten!
On je rád, aj u všech dá - sů

Euch noch lan - ge bit - ten?
zde a zat - kni mne!

Sein Ver-stand hat wohl ge lit - ten,
To - tě vě ru - po - div - - ne; on je rád,

p sein Ver-stand hat wohl gelit-ten
on je rád, aj u všech dá-sů, *in tempo* Sein Ver-stand hat ge - lit-ten.
On je rád, on je rád!

Moderato ma più moto.

Heinrich. Der er - ste Schritt ge - lang, man hat als Dieb mich
Ladislav. Ko - neč - ně dal se přeč, Peter. Mumlal. Mag's ein An - de - rer ver - ste - hen
dal se k to - - mu K pa - ní svémohujej ny - ní do - vé - sti,

dolce
p
mf
legato sempre

ab - - ge - - fasst. Nun bin ich hier als die
při - ves - sti, že mne die
lä - chelnd bie - tet er sich dar, mag's ein An - de - rer ver - ste - hen,
ta pak mě poch - vá - lí, že jsem ho jal; k pa - ní své mohu jej ny - ní do - vé - sti,

legato sempre

wer - ther Gast mit Zucht - haus
přá - ní, aj! mé - - ho tu
lä - chelnd bie - tet er sich dar, ja ich wet - te eins zu zehn
ta pak mě poch - vá - lí, že jsem ho jal; že jsem ho jal; ta mě pak poch - vá - lí,

rang!
jal. Der Scherz mich
Ko - neč - ně
ihm macht Spass, ihm macht jetzt Spass die Ge - fahr!
ze jsem ho jal, že jsem ho, že jsem ho jal,

ff

sehr er - baut. Ge - lingt er -
dal se präc, dal - se k to - mu

Mag's ein An - de - rer ver - ste - hen,
K pa - ni své mohu jej ny - ní do - vé - sti,

no - - ta - - be - - ne - setz' ich ihn
při - - vě - - sti, že mne die

lä -chelnd bie - tet er sich dar, mag's ein An - de - rer ver - ste - hen,
ta me pak poch - vá - lí, že jsem ho jal; k pa - ni své mohu jej ny - ní do - vé - sti,

neu in See - - ne bei mei - ner
přá - ní, aj, mé - ho tu

lä -chelnd bie - tet er sich dar, ja ich wet - te eins ge - gen zehn:
ta mě pak poch - vá - lí, že jsem ho jal, že jsem ho jal, ta pak mě poch - vá - lí,

Braut! Doch ist's nicht
jal! *ff* Tuž - bám mým

ihm macht Spass, ihm macht jetzt Spass die Ge - fahr.
že jsem ho jal, že jsem ho, že jsem ho jal! *cresc.*

sie, nicht sie für die ich heiss ent - bren - ne,
tuž - bām mým na - dě - je ky - ne i ště - sti!

Es ist fürwahr nicht schwierig ge - gan - gen,
Od - mé - na ky - ne mi, ja - ké to ště - sti,

accelerando e crescendo

Die Da - me ist's, die ich seit
Spa - tritt tu, spa - tritt tu,

Ich hab' voll - füh - ret der Her - rin Wil - len,
od - mé - na ky - ne mi, ja - ké to ště - sti,

accelerando e crescendo

ge - stern ken - ne nach der mein seh - nend Herz ver -
pro niž, ach sná - šim svúj žal, pro niž, ach sná - šim,

ha - be den Wilddieb le - ben - dig ge - fan - gen wo - für mir der Dank mei - ner Gnäd' - gen ge - bührt,
smě - le - se, mo - hu já smá - ti ted' dāl, smě - le - se, mo - hu já smá - ti ted' dāl,

langt, nach der mein Herz ver - langt!
ach, sná - šim svúj žal!

wo - für der Dank mir der Gnäd' - gen ge - bührt Dank mir ge - bührt!
smě - le - se, mo - hu já smá - ti ted' dāl, smě - le - se, mo - hu já smá - ti ted' dāl!

molto rall.

molto rall.

rit. molto

mf Lad. Darf ich's wa-gen, Euch zu fra-gen, was ge-schieht denn nun mit mir?
Nu - ze, bra - chu, be - ze stra - chu, do - ved' mě již k pa - ní své!

Peter.
Mumlal. Das denk ich mir nicht sehr schwie-rig, mein Ge - fang'-ner seid nun Ihr,
To - se, pa - ne, ji - stě sta - ne, str - pe - ni jen vo - li - cké,
crescendo

dem die Her - rin im Ge-richt bald das To-des-ur-theil spricht -
Rád bych jí dřív zprá - vu dal o tom, kte-rak jsem vás jal!

Heinr. (lachend)
Lad. dem die Her - rin im Ge - richt bald das To-des-ur - theil spricht.
Rád bys nejs - piš not - ně chal o tom, kte-rak jsi mě jal!

f

Nicht entwisch ich Sichernicht! Sichernicht! ich ent-
 Nu - že, brachu, be - ze strachu! doved' mè, do - ved'

Dem die Her-rin im Gericht bald sein To-des - urtheilspricht, dem die Her-rin im Gericht
 Rád bych jí dřív zprá - vu dal, o tom, kte - rak jsem vás jal, o - tom kte - rak jsem vás jal,

wisch Euch si - cher nicht.
 mè jiz kpa - ni - své!

bald das Ur - theil spricht. He - da Leu - te fasst den Mann, dass er nicht ent - wi - schen kann,
 kte - rak jsem vás jal. Tamto za - tím po - seč - kej - te, čest - né slo - vo pak mi dej - te,

red. *ff* **Piu Allegro.**

Heinrich.
 Ladislav.

ich ent-wisch Euch si - - - cher nicht.
 To ti bra - chu při - - - sa - hám!

He - da Leu - te fasst den Mann,
 že nech ce - te prch - nout nám!

dass er nicht ent - wi - schen kann!
 že nech ce - te prch - nout nám!

rit. **Piu Allegro.**

Heinrich. Vorwärts meine Herren von der waidmänni-
 (spricht lachend) schen Hermandad! (Ab mit den Jägern.)

Dialog.

Scene 5.

Výstup 5.

Peter. Carla. Vilma.

Mumlal. Karolina. Anežka.

Carla.

Karolina. Wo - hin? Bleib doch
Vilma. Kam - pak? Zus - taň!

Anežka. A - dieu! Ich bin mü - de Ei wo - zu?
Sbo - hem! Dos - ve strý - še. Kče - mu?

Das Ge - setz — auch schwer be - lei - digt, rich - tet Nie - mand un - ver - theidigt!
Uj - deš spi - še po - dez - ře, ni do mys - le - ní proččeš od - sud?

Was kümmert
Chce tak

Sehr viel! Oh - ne Ur - theil kei - ne Stra - fe! Will man rich - ten
Jdi, však po - vim je - mu sa - mot - né - mu: Mi - lý pa - ne,

mich das? Wohlan! Moderato. (♩ = 112)
o - sud! Nu - že?

Carla.
Karolina.

ein Ver - bre - chen, muss vor - her ein An - walt spre - chen, schirmend die ver - irr - ten
jak je jme - no? sly - šet má - te vě - ci no - ve, pr - chat viz - to tět - ku

Carla. Karolina.

Scha-fe. Wer soll die-ser An-walt sein? Du Cou-sinchen ganz al-lein!
 mo ji pro to jen, pro to jen, pro to jen, že se vás bo-ji
 Vilma. (mit einem leichten Seufzer)

Anežka Bei
 To je

Carla.
 Karolina. *ff*
 Da - rum fü - ge dich bei Zei - ten!
 Bra - vo, bra - vo, bra - vis - si - mo!

dir, ich weiss es, hilft kein Strei - ten,
 lež! zde du - kaz mi - mo!

Scene 6.

Carla. Vilma. Peter. Heinrich.

Výstup 6.

Karolina. Anežka. Mumlal. Ladislav.

Moderato. Carla. *f*
 Karolina. Nun so führe ihn her - an!
 Peter. Mumlal. *f* Ne - chat' vejde vi - tán nám!

Moderato. Vor dem Tho-re harrt der Mann,
 Vě-zeň pře-de dveř-mi tam!

Vilma. (bei Seite) Carla. (für sich)
 Heinrich. Ladislav. Anežka: Ha er ist's! Karolina: Ein net-ter Mensch!
 (stranou) On jest to! (pro sebe) U - hod - la jsem!

Jetzt Glückauf!
 Kp - neč - ně!

Carla. (spricht) Das kann unmöglich ein gewöhnlicher Wild-
dieb sein.

Heinrich (bei Seite) Also das ist meine Schwester! Die
schwarze Dame scheint ihre Gesellschafterin zu sein.

Allegro.

acceler.

Andante sostenuto.
dolce espressivo

Vilma.
Anežka. Sollt' ich mich trü - gen?
O ja - kou, tí - - seň

p

dolce espressivo

pp rit.

p

In sei - nen Zü - gen er - kenn' mit Ver - gnü - gen den
mé srd - ce cí - gen - tí, jej mám zde zří - gen - ti,

jun - gen Mann!
jej zřít zde mám!

Heinrich.
Ladislav. Sollt' ich mich trü - gen, das Au - ge mir lü - gen? In ih - ren
O ja - ké bla - ho, o ja - ké bla - ho mé srd - ce

Zü - - gen er - kenn' mit Ver - gnü - - gen ich je - - ne
cí - - tí, ji mam zde zří - - tí, sní - dlit - ze

Carla.
Karolina.

Sollt ich so mich trü - gen, sein Au - ge lü - - gen? Nach
Hie ja - - kou ti - - sen u - bož - ka cí - - gen? ti -

Dam'.
mám!

sei - nen Zü - - gen schei - net er mir ein Ca - va -
jej ze tu zři - - ti, on že to sám, on že to

lier.

Peter. sám.

Mumlal. Vor Freu - de könnt ich taumeln, ich seh ihn heut noch bau - meln,
Jen žást, jen žást' a hně - vy mé srd - ce, mé srd - ce cí - tí,

am Gal - gen bü - sse er sei - nen Spott!
jej ze mam zři - ti: on že to sám!

Carla.
Karolina.

Der fei-ne Ton, die noblen Ma-nie - ren ihn de-cla-ri - ren -
Hle, ja - kov tí - - seň u - bož - ka cí - tí, jej že tu zří - tí,

Vilma.
Anežka.

Sollt' ich mich trü - gen? In sei - nen Zü - gen er -
O ja - kov tí - seň mé srd - ce cí - - tí,

Heinrich. Ladislav.

Sollt' ich mich trü - gen, das Au - ge mir lü - gen? In ih - ren Zü - gen
O ja - ké bla - ho, o ja - ké bla - ho, mé srd - ce cí - - tí!

Peter.

Mumml. Vor Freude könnt ich fast taumeln, ich seh' ihn bau - meln, am Gal - gen bü - sse er sei - nen
Jen žásť a hně - vy a hně - v ý mé srd - ce cí - tí, jej že mam zří - tí; on zě to

f cantando

ja ich pa - rir - als Ca - va - lier. Sein Gang, sein Chic - der stol - ze, der
on že to sám, on že to sám! Co o - ba vňá - dru skry - va - li

kenn' mit Ver - gnü - - gen den jun - gen Mann
jej mám zde zří - - tí, jej zřít zde mám!

er - kenn' mit Ver - gnü - - gen ich je - ne Dam', der gestern
ji zde mám zří - - tí, sni dlít zde mám! Co vňá - dru

Spott, bü - sse den Spott so hel - fe mir Gott, er bü - sse, bü - sse den Spott,
sám, on že to sám! Od rá - na šel - ma mě zlo - bí mě zlo - bí stá - le;

f

stol - ze Blick, die nob-len Ma-nie - ren, ihn de-cla-ri-ren als Ca - - - va
 stá - le, ted' ne - na - dá - le již zje - ví nám, zje - vi

der mit ge-wähl - te - sten Ma-nie - ren mir naht im Wal - de, und so geschickt,
 Co vňa - dru ta - jně se kry - lo stá - le, on ne - na - dá - le od - kry - vá sám,

beim Vor-bei - pas - si - - ren ich vor der Hal-de die Ro-se gepflückt. Ob-
 taj - ně se kry-lo stá - - le, ted' ne - na - dá - le, jí zje - vim sám,

fast könnt ich tau - meln vor Hohn und Spott, seh ich ihn heu - te, heu - - te noch
 ted' se pak dá - le smát bu - de sám, ted' se pak dá - le smát bu - de

sf *dim.*

Meno Allegro.

lier. *rall.*
 nám. Ja er ist
 on ne - na

dann von der Hal-de die Ro-se ge - pflückt.
 on ne - na dá - le od - kry - vá sám!

wohl nur Se - cun - den die Hol-de ich sah, bin doch seit Stun - den in
 co vňa - dru taj - ně se kry - lo stá - le, ted' ne - na - dá - le *rall.*

bau - meln! Am Gal - gen bü - sse er sein Ver - geh'n! Ra - che schmeckt
 sám. Od rá - na šel - ma me zlo - bí stá - le, ted' se pak *rall.*

Meno Allegro.

p *dolce e legato* *rall.*

Piu lento.

Ca - va - lier ist Ca - va - lier; der fei - ne Ton, die noblen Ma - nie - ren
 dá - le již zje - vi nám. Co o - ba vňá - dru skryvá - li stá - le

pp
 Ich nahm sie an, und oh - ne Zie - ren denn mir ver - rie - then
 Co vňá - dru taj - ne, se by - lo stá - le, on ne - na - dá - le,

Sehn - sucht ihr nah! füh - le nur Wunden, weiss nicht wie's ge - schah; füh - le nur
 ji zje - vim sám, ted' ne - na - dá - le ji zje - vim sám, ted' ne - na

pp
 sü - sse, Rache schmeckt schön, Rache schmeckt sü - sse, Rache schmeckt schön, Rache schmeckt
 dá - le smát bu - de sám, ted' se pak dá - le smát bu - de sám, ted' se pak

Piu lento.

piu p
dolciss.
dim.

smorz.

ihn de - cla - ri - ren als Ca - va - lier.
 ted' ne - na - dá - le již zje - vi nám!

die Ma - nie - ren den ed - len Mann.
 on ne - na dá - le od kry - vá sám!

Wunden, weiss nicht wie's ge - schah.
 dá - le jí zje - vim sám!

sü - sse, Rache schmeckt sü - sse, Rache schmeckt schön!
 dá - le, ted' se pak dá - le smát bu - de sám!

rall. *smorz.*
pp

Carla.
Karolina.

Allegro.

Lento.

Heinrich.
Ladislav.

Mei - ne Da - men hier steh ich und hö - re.
Mé dá - my, pro - sim za od - puš - tě - ni!

Was be -
Se zbra - ni

zweck - ten wir mit dem Ge - weh - re?
vru - ce? vtom - to o dě - ni?

Heinrich.
Ladislav.

Das e - ben wollt' ich den Da - men schil - dern
Váš poh - led dáv - no již mne od - zbro - jil!

Carla.
Karolina.

Ein Ge - ständ - niss kann die Stra - fe mil - - dern.
Zkou - ši te, bys - te soud si nak - lo - nil!

Heinrich.
Ladislav.

Stra - - fe wüss - te
Mně mi - los - ti - vých

Carla.
Karolina.

Ei, um nichts wird man doch nicht ge - fan - gen!
Neš'ast - nou váš - ni svou dál jste se svés - ti.

nicht was ich be - gau - gen.
soud - cu tre - ba jes - ti

piu. f

Mein För-ster hier schwört de-ci-dirt, beim Schiessen ha-be er Sie at-tra-
 Můj haj-ný, kte-rýz v těch se vě-cech zná, že pra-nic ne-tre-fi-te, za-to

Carla.
Karolina.

pir! ma!
 Heinrich. Mein Gott, ich ha-be hier und da ge-knallt!
 Ladislav. Po hři - chu nejsem šťastným střelcem já!

Nun, sa-gen Sie, was machten Sie im
 Proč ta - ké sti - há - te, co pr - chá

Heinrich.
Ladislav.

Wald? Dies zu ent - hül-len frei, ach wag' ich kaum, dem Spiel der Phan-ta-sie liess dort ich
 vás? Pro - to - že zno-vu mne to vá - bi zas, pro - to - že mu-sim za tím hnat se

Raum; ich träumt im Wal-de hol-den Mär - chen - traum.
 dál, a byt bych na po-kra - ji zka - zy stál!

pp

con Ped.

Allegro moderato.

Heinrich.
Ladislav.

Au - ro - - ra stieg mit Pracht em -
 Aj, viz - - te lov - ce tam,
 por aus dunk - ler Nacht, als in der Sehnsucht Bann ich jag - te durch den Tann.
 jak blou - dí sám a sám: ru - sal - ka spa - ni - lá jej vsrd - ce ra - ni - la
 Ich streif - te durch den Wald als horch! ein Schritt er - schallt ein
 a na - to pak se vlaš, a - na - to pak se vlaš mu pla - chou
 Schritt er - schallt. Vor mir steht en - gels - mild.
 změ - ni - la! Buh du - ši je - ho chraň!
 ein wun - der - hol - des Frau - en - bild. Als
 On v tem - ný háj se bra - vá, aj, a

f *p* *dim.* *p* *sotto voce* *sfz* *pp* *sfz* *pp* *sotto voce* *p*

wä - re sie dem Fee - en - reich ge -
hle - da, a hle - da svo - ji krás - ku, leč mar - ně, ach,

f

cresc.

sfz *sfz*

raubt, um - wallt ein Schlei - er, ein Schlei - er das ed - le
mar - ně vtěch pus - ti - vách lká ne - bi, ze - mi svo - ji

dim.

Haupt.
lās - kul

crescendo *molto*

sfz *sfz*

dim.

p

Mir ist, als sollt' ich zu Bo - den sin -
Leč mar - ně, ach, mar - ně, ach, lká -

f

sfz *sfz*

ken, seh' ich, seh' ich mir sol chen Lieb - - - reiz win - -
 ach vrou - ci tou - hu svou i lá - - - sku lá - sku

dim. *dim.* *p*

ken.
 svou!

ff *sf* *sf*

Sie a - ber sieht mich nicht, ein Rös - - lein rei - zet sie,
 Ve lic no pus - tych stál, on za - - ná-ši svůj žal,

p

dolce

Und da sie's pflü-cken will, glei-tet der Fuss ihr aus, sie schwankt, o Gott, sie fällt,
 ve hvoz - du tem - ný dol svůj spě-je kry - ti bol an - po - - jed-nov tu laň,

doch schon mein Arm sie hält mein Arm sie hält.
 an - po - jed - nov tu laň, svou spa - tři mí - - jet kol.

sotto voce

Die Ros' ist schnell ge-plückt, die Da-me
 Bůh du-ši je-ho chraň Stůj, la-ni,

pp

dankt mir hoch be-glückt. Doch eh' ich eh' ich ei-ne
 stůj, slyš ná-řek můj! já hle-dám, te-be, svo-ji

cresc.

Ant-wort fand, Da-me Glück und Traum ent-schwand, Da-me
 krá-sku, ne-nech, ne-nech mne, ach, vtěch pus-ti-nách po-cho-vat

dim.

Glück und Traum ent-schwand.
 ži-vot zde i-lá-sku!

crescendo molto

p

cresc. *ff*

Doch eh ich ei - - ne Ant - - - - - wort
 Ach, ne - nech mne, ne - nech mne ach,

dimin.

fand, ach, Da - me Glück und Traum ent - schwand.
 ach, po-cho-vat na - dě - ji i lá - - - - - sku svou!

p

Carla.
 Karolina *p*

Kein Zwei-fel mehr er glüht für mich. Dies un - ge - hin - -
 U - bo - hý hoch! Jak mi ho žel! neš' ast - nou lás - -

Vilma.
 Anežka *p*

Mein Gott so hat er mich er - kaunt! es klagt sein Lie - - -
 U - bo - hý hoch! Jak mi ho žel! neš' ast - nou lás - - -

sfz *p* *p*

Carla.
Karolina.

- - dert zu ge - stehn, er - samm er die - sen Traum.

Vilma. kou, nešťast - nou lás - - - kou za - - ho - řel!

Anežka.

bes - sang mein schnell Verschwin - den an.

kou, nešťast - nou lás - - - kou za - - ho - řel!

Heinrich.

Ladislav.

Fast möch - te ich zu Bo - - den

Na - dar - mo vo - - lám vles i

Peter.

Mumlal.

Ich traf im Wald manch

Na - dar - mo vo - lá

mf

Kein Zwei - fel mehr,

U - bo - hý hoch!

er glüht für mich, dies un - ge -

U - bo - hý hoch! jak mi ho

Ver - schwinden an.

U - bo - hý hoch!

Mein Gott so hat er mich er -

U - bo - hý hoch! jak mi ho

sin - ken, fast möch - te ich zu Bo - den sin - ken, seh' ich mir sol - chen Lieb - reiz

stráň na - dar - mo vo - lám vles i stráň, ta tam je mo - je krás - ná

Fe - der - vieh,

vles i stráň,

ich traf im Wald manch

na - dar - mo vo - lá

Fe - der - vieh,

vles i stráň

doch Schleier - da - men

ta tam je je - - ho

cresc.

hin-dert zu ge - ste - hen, er - samm er die - sen Traum.
 řel, nešťast - nou nešť - ast - non lá - - - skou za - - ho - řel!

cresc.

Lie - bes - sang mein schnell Ver - schwin - - - den an.
 řel, nešťast - nou nešť - ast - non lá - - - skou za - - ho - řel!

wi - - ken, sol - chen Lieb - - reiz wi - - ken.
 laň, ta - tam je mo - je krá - - - sná laň!

fand ich nie, doch Schlei - er - da - men fand ich nie
 krá - - sná laň, ta - tam je je - ho krá - - sná laň!

Carla (spricht beiseite): Es ist offenbar, er liebt mich. Nur um sich in meine Nähe zu drängen, nahm er die Maske eines Wilddiebes an.

Carla.
Karolina.

dim.

Doch gilt es nun die schwere Schuld zu
 Vy te - dy ne - že - li - te či - nu

stra - fen?
své - ho?

Heinrich.
Ladislav.

Ich hoff' auf ei - - nen mil - den Pa - ra - gra - phen.
 Zlo - sý - na zři - - te ve - mně za - ry - té - ho.

Nein das Ver -
 Nuž te - dy,

Piu moto.

bre - chen ist für - wahr nicht leicht.
zlo - syn mu - si tre - stán býtl!

Heinrich.
Ladislav.

Dann we - he mir, wenn ihm die Stra - fe gleicht.
Kaž - dě - mu tres - tu chci se po - dro - bit.

Piu moto.

Carla.
Karolina. *mf*

„Wie Schuld, so Lohn“ ist
Sed - ně - te te - dy

schon ein alter Satz. Doch nehmen Sie auf jenem Bänkchen Platz! Die Bank der An - ge - klag - ten - ich wal - te
na po - hovku tam; la - vi - ci ob - za - lo - va - ných bud' vám! Pan při - se - dí - ci - ty

Vilma.
Anezka.

für den Staat und die - se Da - me ist Ihr Ad - vo - kat. Wie
A - než - koš lyš, to tožnost o - so - by nám u - jis - tíš.

p dolce

so? Warum? Wie komm ich zu dem Amt?
Ni - ko - liv! Lhostej - na jsem, na mou čest!

Heinrich.
Ladislav. *p* *riten.*
Weil das Ver-theid-gen aus dem Himmel
Lho-stej-nost bý - vá nej-kru-těj ši

Tempo I.

Carla.
Karolina.
Vilma. Fast fürch-te ich,
Anezka. U - bo - hý hoch

Heinrich.
Ladislav. *f*
Es klagt sein Sang,
U - bo - hý hoch

stammt. Ich möch-te ihr zu Fü - ssen fal - len, ich möch-te ihr zu Fü - ssen
trest. Na - dar - mo vo - lám vles i straň na - dar - mo vo - lám vles i

Peter.
Mumal.

Tempo I.

Ver-steh der Teu-fel die Ge-schichten, ver-steh der Teufel
Na - dar - mo vo - lá vles i straň, na - dar - mo vo - lá

dass die jun - ge Braut zu tief in sei - ne Au - gen schaut, ihn zu tief
U - bo - hý hoch, jak mi ho žel, nešť - ast - nou, nešť - ast - nou la - -

sein Lie - bes - sang mich all - zu - sprö - der Här - te an, all - zu - sprö
U - - bo - hý hoch jak mi cho žel nest'ast - - nou, nest'ast - nou la - -

fal - len, und glü - hend hei - sse, glü - - hend hei - - sse Lie - bes - wor - -
straň, ta tam je mo - - je krá - - sná laň, ta tam je mo - - je krá

die Geschichten, so pflegt man doch Ver - bre - cher, Ver - bre - cher nicht zu
vles i straň, ta tam je je - - ho krá - sná laň, ta tam je je - ho

ih's Aug - ge - schaut.
 skou za - ho - řel?
 der Här - te an.
 skou za - ho - řel?
 te - la - len!
 - sná - laň!
 rich - - - ten.
 krá - sná - laň!

Allegro.

Carla. (zu Peter)
Karolina.

Was soll's
 Co chceš?
Peter.
Mumial.

mf

Allegro.

Dass die Gnäd'-ge rasch er-led'-ge.
 Rá - či - te - li do - vo - li - ti.

Carla.
Karolina.

Ganz recht!
 U - čin tak!

will ich's wa - gen, was sie sa - gen, ein - zu - tra - gen in - dem's Pro - to - koll ich füh - re.
 po - ku - sim se se - sta - vi - ti po - pis vzác - né o - - so - bič - ky je - ho.

(für sich)

(laut zu Heinrich)

Das wird was Sauber's wer - den! Nun Herr De - linquent,
To bu - de cos pěk - né - ho. Pa - ne - zlo - čin - če!

sagt, wie Ihr Euch nennt! Heinrich. Andree?
Jak va - še jmé - no? Ladislav. Stav?

Ich heisse An - ders! Andre - as,
La - dis - lav Podhájský. Pražadný!

(Dialog.)

ja, werd' ich genannt, vor - läufig leider oh - ne Stand!
Státek mám! Napište: ob čan řád - ný.

(Dialog.)

Carla. Heinrich.
Karolina. Ladislav.

Bit - te nun das Al - ter an - zu - ge - ben!
Stá - - ři va - še, na den sta - no - veno?

So alt wie heut, war ich noch nie im Le - ben!
Na - ro - zenjsem před tři - ce - ti le - ty!

Carla. Karolina. Heinrich. Ladislav.

Kein Scherz, muss bitten!
Jme - ní movi - té?

Schreibt: zwanzig Jahre!
Dvě sta - ré te - ty!

dolce *piu f* *p*

Carla. Karolina.

Ein halbes Kind! Und ferner schreibt, ob
Honil jste v mém hájemství dnes sám, chadým

Heinrich. (schwärmerisch) Ladislav.

le - dig noch, ob schon be - weibt!
po - ku - tu jest dá - ti vám!

Ach, lei - der le - dig!
Kdo ji pře - vez - me?

f *p*

Carla. (für sich) Karolina.

Peter. Mumlal.

Lei - der le - dig, sagt der Schwärmer, blickt mich viel - be - deu - tend an,
Za - drž, bra - chu! tys již dos - tal! Zdej - ši, o - sad - ní - ci chu - di

Schau, schau!
Já.

p

doch empfand ich noch viel wärmer, nähm' ich dennoch, dennoch kei-nen Mann. Doch Sie nannten
 ma - ji svo - ji al - muž - ni - ci. Nas - tav ru - ku, dra - há, be - ze stra - chu, ne - nit' han - bou

Heinrich. *dolce*
 Ladislav. uns noch nicht die An-ver-wan - ten. Ich be-si - tze nebst zwei alten
 brá ti pro ji - né - ho! An - dě - la zří chu - di spani -

Tan - ten ei - ne jun - ge, schö - ne, kluge Schwes - ter!
 lé - ho. An - to ru - ku svou mi po - dá va - - te,

Carla. *f*
 Karolina. Heinrich. Das ist ein Glück, mein Bes - ter! Heinrich.
 Ladislav. Ne brát, leč dá - - vat má - te! Ladislav.
 Su - perklug. Da - rum lieb ich auch die
 pri - ji - mám. Pro va - še to krá - sné

Vilma. (fährt aus tiefem Nachsinnen auf)
Anežka.

Heinrich. Wie? Wen lie-ben Sie?
Ladislav. Pa-ne! Pro chu-dé!

Gu-te!
o-či!

Ei-ne nur mit tol-lem Mu-the!
Mys-lil jsem na - o bo-je!

p

sfz

Carla. (bei Seite)
Karolina.

Vilma. Er blickt auf mich nur!
Anežka. Co-se dě-je? Heinrich.
Ladislav.

Wohl auch nur Spiel der Phan-ta-sie.
Jed-no přij-mou-ti jen smim, ne dvo-je.

Doch ich nenn'sie nie!
Dá-ma za-mí-tá!

p

Carla.
Karolino.

Er liebt mich! 'Sist kla-rer wie der Tag!
Va-še dár-ky? pak je vez mu já!

Vilma.
Anežka.

Still mein Herz was soll dein ban-ger
Mu-sí-li to být, chci vzi-ti

sfz

Allegro vivace.

Schlag?
ja!

Carla.
Karolina.

f *plaggierissimo*

Schleicht auch in's Herz mir die Ahnung von Lie-beslust, bleib ich doch ru - hig,
Ma - lá ty šel - mič - ko, ma - lá ty šel - mič - ko, nech u - pej - pá - ní,

Vilma.
Anezka.

f *plaggierissimo*

Schleicht auch in's Herz mir die Ahnung von Lie-beslust, darf sie nicht fas - sen,
U - bo - há vdo - vič - ko, u - bo - há vdo - vič - ko, svě - do - mí brá - ní,

Heinr.
Ladís.

f *plaggierissimo*

Po - che, mein Herz nur in Ahnung der Lie-beslust, poche ge - wal - tig,
Krá - sná ty vdo - vič - ko, krá - sná ty vdo - vič - ko, nech u - pej - pá - ní,

f *p*

als ob schon al - les er - stor - ben in mei - ner Brust, gra - de so thu' ich.
ma - lá ty šel - mič - ko, ma - lá ty šel - mič - ko, nech u - pej - pá - ní!

f *p*

ahn - te Car - la das Feu - er in mei - ner Brust, müsst ich er - blas - sen.
u - bo - há vdo - vič - ko u - bo - há vdo - vič - ko, svě - do - mí brá - ní!

f *p*

hei - li - ges Seh - nen, ach regt sich in mei - ner Brust tausend - ge - stal - tig!
krá - sná ty vdo - vič - ko krá - sná ty vdo - vič - ko, nech u - pej - pá - ní!

f *p*

Doch ich ge - steh' es, wenn jemals ein Feu - erbrand doch mich er - fass - - te,
do - přež mu ma - lič - ko, do - přež mu ma - lič - ko as - poň dou fá - - ní,

Ach, mei - - ne Ru - he, seit ich die - sen Mann geschaut, sah ich zer - stie - - ben,
do - přež mu ma - lič - ko, do - přež mu ma - lič - ko as - poň dou fá - - ní,

Bil - der, die nie noch erträum - te mein trunk'nes Aug'; seh' ich er - ste - - hen,
do - přež mi ma - lič - ko, do - přež mi ma - lič - ko as - poň dou fá - - ní,

f *p*

reicht ich zum Bun - de am liebsten noch mei - ne Hand dem jungen Ga - - ste.
do - přež mu ma - lič - ko, do - přež mu ma - lič - ko as - poň dou fá - - ní!

Oh - ne ihn wä - re ich Heinrichs füg - sa - me Braut si - cher ge - blie - - ben!
do - přež mu ma - lič - ko, do - přež mu ma - lič - ko as - poň dou fá - - ní!

füh - le der Gott - heit er - ha - be - nen Schöpferhauch voll mich um - we - - hen.
do - přež mi ma - lič - ko, do - přež mi ma - lič - ko as - poň dou fá - - ní!

f *p*

Schleicht auch in's Herz mir die Ahnung von Lie - beslust, bleib ich doch ru - - hig,
Ma - lá ty šel - mič - ko, ma - lá ty šel - mič - ko, nech u - pej - pá - - ní,

Schleicht auch in's Herz mir die Ahnung von Lie - beslust, darf sie nicht fas - - sen,
U - - bo - há vdo - vič - ko, u - bo - há vdo - vič - ko, svě - do - mí brá - - ní,

Po - - che, mein Herz nur in Ahnung der Lie - beslust, po - che ge - wal - - tig,
Krá - - sná ty vdo - vič - ko, krá - sná ty vdo - vič - ko, nech u - pej - pá - - ní,

f

als ob schon al - les er - stor - ben in mei - ner Brust, gra - de so thu' ich;
 ma - lá - ty šel - mič - ko, ma - lá ty šel - mič - ko, nech u - pej - pá - ní,

p

ahn - - te Car - la das Feu - er in mei - ner Brust, müsst ich er - blas - - sen;
 u - - bo - há vdo - vič - ko, u - bo - há vdo - vič - ko, svě - do - mi brá - - ní,

p

hei - - li - ges Seh - nen, ach, regtsich in mei - ner Brust, tausend ge - stal - - tig,
 krá - - sná ty vdo - vič - ko, krá - sná ty vdo - vič - ko, nech u - pej - pá - - ní,

f *p* *sf*

p *p* *p*

ru - hig, ru - hig, schleicht auch in's Herz mir die Ahnung der Lie - be, ru - hig, ru - hig,
 ma - lá, ma - lá, ma - lá ty šel - mič - ko, nech u - pej - pá - ní, ma - lá, ma - lá,

p

ahnte sie, ahnte sie das Feu - er mei - ner Brust, müsst ich er - blas - sen, ahnte sie, ahnte sie
 u - bo - há, u - bo - há, u - - bo - há vdo - vič - ko, svě - do - mi brá - ní, u - bo - há, u - bo - há,

p

po - che, po - che, po - che mein Herz nur in Ahnung der Lie - be, po - che, po - che,
 krá - sná, krá - sná, krá - sná ty vdo - vič - ko, nech u - pej - pá - ní, krá - sná krá - sná

p *p*

pp stacc.

schleicht auch in's Herz mir hin - ein Ahnung der Lie - be, ich ge - -
 ma - lá ty šel - mič - ko, nech u - - pej - pá - ní do - - přej

pp stacc.

das Feu - er mei - ner Brust müsst ich er - blas - sen. Seit ich
 u - bo - há vdo - vič - ko, nech u - - pej - pá - ní do - - přát

pp stacc.

po - che ge - wal - tig mein Herz in Lie - be. Po - - che
 krá - sná ty vdo - vič - ko, nech u - - pej - pá - ní do - - přej

pp

steh, wenn mich er - fass - - te ein Feu - er - brand reich - - te ich
 mu ma - lič - ko, do - - přej mu ma - lič - ko as - - poň dou -
 den Jüng - ling sah, da - - hin ist mei - ne Ruh, ohn' ihn wär
 mu ma - lič - ko, do - - přat mu ma - lič - ko as - - poň dou -
 Herz po - che nur, po - - che laut in der Brust, Bil - - der,
 mi ma - lič - ko, do - - přej mi ma - lič - ko as - - poň,

mei - ne Hand die - sem Ga - ste, ja die - sem Ga - -
 fá - ní, as - - poň dou - fá - - ní, as - - poň dou - fá - -
 Hein - rich treu ich ge - blie - ben, ach mei - ne Ru - -
 fá - ní, as - - poň dou - fá - - ní, as - - poň dou - fá - -
 die nie noch er - - träum - te mein trunk - nes, trun - ke - nes
 as - - poň dou fá - - ní, as - - poň dou - fá - - ní, as - - poň dou -

- - ste, ja die - sem Ga -
 - - ní, as - - poň dou - fá - -
 - - he fühl' ich zer - - stie -
 - - ní, as - - poň dou - fá - -
 Au - - ge seh' ich er - ste -
 fá - - ní, as - - poň dou - fá - -

stel!
ni!

ben!
ni!

hen!
ni!

Carla (spricht) Doch fahren wir fort mit
der Gerichts-verhandlung.

Moderato.

Carla. (liest)
Karolina. *mf parlando*

Peter.
Mumlal.

Kopf gewöhn-lich,
Vzrust prostřed - ní,

Hier oh - ne Ü - ber - treibung die Person - beschrei - bung!
Zde jest, mi - los - ti - vá pa - ní po - pis o - so - by!

Haa - re ge - wöhn - lich, Au - gen ge - wöhn - lich, Stir - ne ge - wöhn - lich, Mund ge - wöhn - lich,
vla - sy pros - třed - ní, o - či pros - třed - ní, če - lo pros - třed - ní, nos pros - třed - ní,

Na - se ge - wöhn - lich, Lip - pen ge - wöhn - lich, ach, das ist ja kost - bar!
ús - ta pros - třed - ní, bra - da pros - třed - ní, ha, tot' k po - pu - ká - ní!

ten.

Carla.
Karolina.

Kopf ge-wöhn-lich, Haa-re ge-wöhn-lich, Au-gen ge-wöhn-lich, Stir-ne ge-wöhn-lich,
Vzrust pros-třed - ní, vla - sy pros-třed - ní, o - či pros-třed - ní, če - lo pros-třed - ní

Vilma. (entreisst ihr das Blatt.)

Anežka.

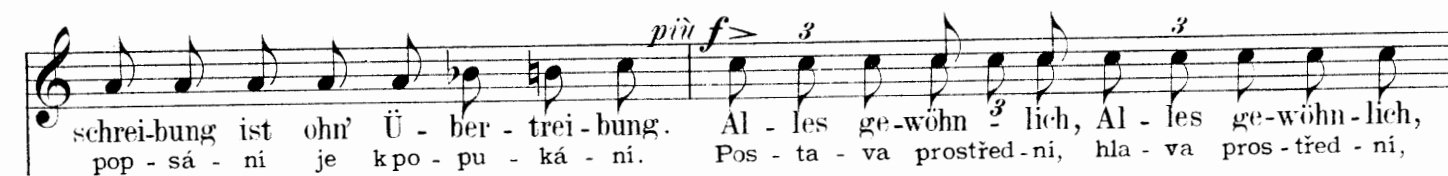
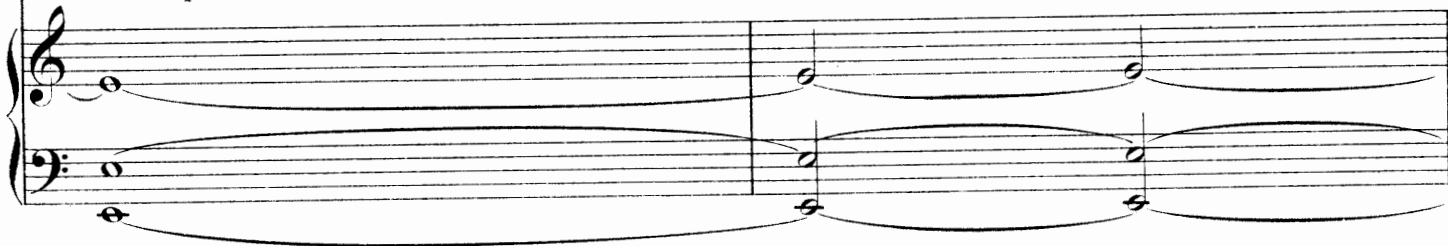
Kopf ge-wöhn-lich, Haa-re ge-wöhn-lich, Au-gen ge-wöhn-lich, Stir-ne ge-wöhn-lich,
Vzrust pros-třed - ní, vla - sy pros-třed - ní, o - či pros-třed - ní, če - lo pros-třed - ní

Mund ge-wöhn-lich, Na-se ge-wöhn-lich, Lip-pen ge-wöhn-lich. Ja die Be-
nos pros-třed - ní, ús - ta pros-třed - ní, bra - da pros-třed - ní, ha, tot

Mund ge-wöhn-lich, Na-se ge-wöhn-lich, Lip-pen ge-wöhn-lich. Ja die Be-
nos pros-třed - ní, ús - ta pros-třed - ní, bra - da pros-třed - ní, ha, tot

schrei-bung ist ohn' Ü - ber - trei - bung. Al - les ge-wöhn-lich, Al - les ge-wöhn-lich,
pop - sá - ní je kpo - pu - ká - ní. Pos - ta - va prostřed - ní, hla - va pros-třed - ní,

schrei-bung ist ohn' Ü - ber - trei - bung. Al - les ge-wöhn-lich, Al - les ge-wöhn-lich,
pop - sá - ní je kpo - pu - ká - ní. Pos - ta - va prostřed - ní, hla - va pros-třed - ní,

Heinrich.
Ladislav.

Al - les ge-wöhn-lich, Al - les ge-wöhn-lich,
Pos - ta - va prostřed - ní, hla - va pros-třed - ní,

Hän - de ge - wöhn - lich, Fü - sse ge - wöhn - lich, Kör - per ge - wöhn - lich, See - le ge - wöhn - lich,
 ru - ce pros - třed - ní, no - hy pros - třed - ní, tě - lo pros třed ní, du - še pros třed ní,

Hän - de ge - wöhn - lich, Fü - sse ge - wöhn - lich, Kör - per ge - wöhn - lich, See - le ge - wöhn - lich,
 ru - ce pros - třed - ní, no - hy pros - třed - ní, tě - lo pros třed ní, du - še pros třed ní,

Hän - de ge - wöhn - lich, Fü - sse ge - wöhn - lich, Kör - per ge - wöhn - lich, See - le ge - wöhn - lich,
 ru - ce pros - třed - ní, no - hy pros - třed - ní, tě - lo pros třed ní, du - še pros třed ní,

tr
sfz

cresc.
 Al - les, al - les, al - les ge - wöhn - lich. Wel - che tol - le Schrei - be - rei.
 vsec - ko, vsec - ko, vsec - ko pros - třed - ní. Ha, toť po - psá - ní bláz - novs - ké, ach!

cresc.
 Al - les, al - les, al - les ge - wöhn - lich. Wel - che tol - le Schrei - be - rei.
 vsec - ko, vsec - ko, vsec - ko pros - třed - ní. Ha, toť po - psá - ní bláz - novs - ké, ach!

cresc.
 Al - les, al - les, al - les ge - wöhn - lich. Wel - che tol - le Schrei - be - rei.
 vsec - ko, vsec - ko, vsec - ko pros - třed - ní. Ha, toť po - psá - ní bláz - novs - ké, ach!

f

Carla.
 Korolina.
 Auch das Kleinste hat er nicht ver - ges - sen.
 Ty jsi mu - dr - cem přec na všech mis - tech!

Peter.
 Mumlal.
 Ei so steht's in
 Tak to bý - vá

f
sfz

al - len Rei - se - pä - sen!
 v pru vod - nich v šech lis - tech!

Carla. (mit komischen Pathos)
 Karolina.

Das Beweis - ver - fah - ren ist hier - mit be - en - digt. Nun wird dem An - ge - klag - ten
 Ne ma - ji - ce ji - né - ho nic prá - vě na prá - ci, chcem kvet ši cti ci chvá - le,

auch das Ur - theil aus - ge - hän - digt. Nach Recht und Fug er folgt der Richterspruch!
 spra - vedl nos - ti a prá - vu vděk, slav - ně pro - hlá - si - ti roz - su - dek!

Im Namen Seiner Ma - je - stät des Kö - nigs!
 Jmenem Je - ho Ve - li - čenstva krá - le!

Als An - geklag - ter
 Ob - ža - lo - va - ný

steht vor uns ein De - lin - quent,
 pan La - dis - lav Pod - hájs - ký,

der sich auch
 má sta - tek,

Anders nennt. Sein Al-ter fand sich auf cir-ca zwanzig; Schwestern und
 žad-ný stav, tři-ce-ti-le-tý, dvě sta-ré te-ty, ji-nak

Tanten als An-verwandten, und so viel bis jetzt uns ward bekannt: Charakter
 ve všem všá-dy prostřed-ni, Dopaden byv při zlo-či-nu svém, vyznal

le-dig, lei-der oh-ne Stand. Was sonst ihn an be-langt per-son-lich,
 zkroušeně vše předsou-dem; pročez bez vše-li-kých mu-ta-cí

ist er in Al-lem höchst ge-wöhn-lich. Weil er zuviel der Jä-ger-ei ge-hul-digt,
 ža-lob, de-fen-si a o-ra-cí, po u-vá-že-ni všech okolnosti,

er-scheint er der Schie-sse-rei be-schul-digt. Für dies Ver-gehn, das er be-
 pro et con-tra se vši nes-tranno-sti, od-su-zu-je se do

gan - gen, bleibt er zur Stra-fe hier ge-fan - - gen! Dies Ur theil tritt in Kraft, so
 vě-ze-ní na pul - dne to běz pře-tr - že-ní, při čemž ra - čiž

bald es pu-bli-cirt, auch wird da gegen nicht mehr ap - pel-irt! Sie
 so - - bē pa-ma-to - vat zrosudku že nes - mi reku-ro - vat !"

Heinr.
Ladis.

Vilma.
Anezka.
We-he! We - he! Peter.
Bě - da. Mumlal.

Das ist Un-sinn!
Jest to k smíchu!

will ihm nur im Schloss be - hal - ten. Auch wer - de ihm als Spei-se vor - ge - legt, al - les,
 Ne - moudrý to žert po hří - chu! Dá - le jest tyž vin - ník po - ví - nen snís - ti

Carla.
Karolina.

was er heu - te hat er - legt.
 vše, co za - bil dneš - ni den.

Heinr.
Ladisl.

Weh! Sie wol - len mich be - er - ben, des - halb soll ich Hun - gers ster - ben.
 Sli - to - vá - ní rač - te mí - ti, mam snád hla - dy já za - ji - ti?

Carla. Karolina.

Heinrich. Ladislav.

f Nur der Schuld gleich die Be - lohnung. Ach ge - wä - hen Sie mir Schonung, ich will's nimmer wieder
 Klnout soud - cům mŭ - že smě - le! Žeh - na - ti jim, žeh - na - ti jim ži - ti ce - lé, ži - ti

espress *rall.*

p

Carla. Karolina.

thun. Führt ihn in den Kerker nun. Ja wohl, doch halt, wartet! Hast du nicht selbst davon ge -
 ce - lé! Od - ved' ob - ža - lo - a - né - ho! Hle sou - cit né - ho! ci - nít ji - - ným.

Peter. Mumlal.

In den Kerker?
 Do sklepa?

Heinrich. Ladislav.
(mit Humor)

Carla. Karolina.

spro - chen, des Kerkers Thü - re sei zer - bro - chen? Ah!
 chce, co ne - mi - lo je - mu sa - mé - mu by ne - by - lo! Kam?
 Nicht zum Si - tzen
 Do mo - dré ho

Peter.

Mumlal.

Leider! (tief aufseufzend) Leider!
 Zamnou! Kam?

kann man dann den Raum be - nü - tzen.
 po - ko - je ty zav - řeš je - ho!

Je - nes Weib, das uns der Schinken vie - re stahl, er - brach auch noch die
 Do po - ko - - je ne - - bož - tí - ka mi - lost - pa - na

Carla. Karolina. (ernst)
 Nun, dann bleibt, den Herrn zu stra - fen, nur das Ca - bi - net des
 A - no! Za - jat - cem jste na - šim na své čest - né slo - vor

Ker - ker - thü - re.
 plu - to - vni - ka.

Heinrich. Ladislav. *espress.*
Carla. Karolina.

Grafen. (Dialog.) Mein Gefühl durchbricht die Schranken, für so vie - le Huld zu danken. Sie sind Ge -
 pa - ne. Necht se co chce se mnou sta - ne, vždyjsem, dá - my slu - hou va - šim. Jděte!

(Dialog.)

fang - ner auf Eh - ren - wort.
 soud - již skov - řen jest.

Peter. Mumlal. *mf*
 Ei - nem Gau - ner sol - che Gnad',
 Spy - tlá - kem si tak - to věst! To - mu

Carla. Karolina.
 Nun Sie sich ent - fer - nen kön - nen!
 Ne - ni ta - ke za - po - tře - bí!

'sist, um durch die Wand zu ren - nen,
 ne - ro - zu - mím, že, by -

Allegro vivo.

Carla. Karolina.

Schlecht auch ins Herz mir die Ah-nung von Lie-bes-lust, bleib ich doch ru - - - hig,
Ma - lá ty šel-mič-ko, ma - lá ty šel-mič-ko, nech u - pej - pá - - - ni,

Vilma. Anežka.

Heinrich. Ladislav.

Po - - che, mein Herz mir in Ah-nung der Lie-bes-lust, po-che ge - wal - - - tig,
Krá - - sná ty vdo-vič-ko, krá-sná ty vdo-vič-ko, nech u - pej - pá - - - ni,

Peter. Mumlal.

Woll-te als Die-ner erprobt und treu ich je-nes Zimmer be - tre - - - ten,
Spy - tlá - - kem, vdo-vič-ko, spyt-lá-kem, vdo-vič-ko, máš sli - to - vá - - - ni,

Allegro vivo.

als ob schon al-les er-stor-ben in meiner Brust, gra-de so thu' ich.
ma - lá ty šel-mič-ko, ma - lá ty šel-mič-ko, nech u - pej - pá - - - ni,

Liebes-lust,
u - bo - há,

Hei - - - li-ges Sehnen, ach, regt sich in meiner Brust tau-send-ge - stal - - - tig.
krás - - - ná ty vdo-vič-ko, krá-sná ty vdo-vič-ko nech u - pej - pá - - - ni,

sag-te die gnä-di-ge Her-rin doch si-cher-lich, 'sist nicht von Nö - - - then,
spy-tlá - - - kem, vdo-vič-ko, spyt-lá-kem, vdo-vič-ko, máš sli - to - vá - - - ni,

f *p*

Doch ich — ge- steh es, wenn je- mals ein Feu- er- brand doch mich er- fass - - te,
do- přeĵ — mu ma- lič- ko, do- přeĵ mu ma- lič- ko a- spoň dou- fá - - ní,

meiner Brust.
u- bo- há!

Mei- ne Ruh seh' ich zer-
u- bo- há, svě- do- mí

f *p*

Bil- der — die nie noch er- träum- te mein trunk²- nes Aug, seh' ich er- ste - - hen,
do- přeĵ — mi ma- lič- ko, do- přeĵ mi ma- lič- ko a- spoň dou- fá - - ní,

doch ein — er- tapp- ter, ver- hun- ger- ter Waidmannsknecht, soñ rech- ter Bu - - be,
o jak — jsi chu- dič- ko, o jak jsi chu- dič- ko, kpo- li - to - vá - - ní,

f *p*

f *p*

reicht' ich — zum Bun- de am liebsten noch mei- ne Hand dem jun- gen Ga - - - ste.
do- přeĵ — mu ma- lič- ko, do- přeĵ mu ma- lič- ko a- spoň dou- fá - - - ní.

stie - ben,
bra - - ní

wä- re sonst folgsam ge-
u- bo- há, svě- do- mí

f *p*

füh- le — der Gott- heit er- ha- be- nes Schö- pferhauch voll mich um- we - - - ben.
do- přeĵ — mi ma- lič- ko, do- přeĵ mi ma- lič- ko a- spoň dou- fá - - - ní.

kriegt zur — Ge- fäng- niss- haft, hör' ich denn wahr- lich recht, die gu- te Stu - - - be.
o jak — jsi chu- dič- ko, o jak jsi chu- dič- ko, kpo- li - to - vá - - - ní.

f *p*

f *p*

Schleicht auch in's Herz mir die Ah-nung von Lie-bes-lust, bleib' ich doch ru - - - hig,
 Ma - lá - - ty šel - mič - ko, ma - lá ty šel - mič - ko, nech u - pej - pá - - - ni,
 blie - - ben.
 bra - - ni. Schwei-ge, o, Feu-er in
 U - bo - há vdo - vi ko,

f *p*

Po - - che mein Herz nur in Ah-nung der Lie-bes-lust, po - che ge - wal - - tig;
 Krá - - sná ty vdo - vič - ko, krá - sná ty vdo - vič - ko, nech u - pej - pá - - - ni,
 Woll - te als Die-ner er-bröbt und treu ich je - nes Zim-mer be - tre - - ten,
 Spy - tlá - - kem. vdo - vič - ko, spyt - lá - kem, vdo - vič - ko, máš sli - to - vá - - - ni,

f *p*

als ob schon al - les er - stor - ben in mei - ner Brust, gra - de so thu' ich,
 ma - lá - - ty šel - mič - ko, ma - lá ty šel - mič - ko, nech u - pej - pá - - - ni,
 meiner Brust!
 u - bo - há! Mei - ne Ruh' seh' ich zer -
 U - bo - há, svě - do - mí

f *p*

hei - - - li - ges Sehnen, ach, regt sich in mei - ner Brust tau - send - ge - stal - - tig,
 krá - - - sná ty vdo - vič - ko, krá - sná ty vdo - vič - ko, nech u - pej - pá - - - ni,
 sag - te die gnä - di - ge Her - rin doch si - cher - lich, 'sist nicht von Nö - - - then,
 spy - tlá - - kem vdo - vič - ko, spy - tlá - kem vdo - vič - ko, máš sli - to - vá - - - ni,

p

ru-hig, ru-hig, schleicht auch in's Herz mir die Ah-nung der Lie-be,
 ma-lá, ma-lá, ma-lá, ty šel-mič-ko, nech u-pej-pá-ní,
 stie-ben!
 brá-ni! Ahnte sie das Feu-er in meiner Brust,
 Do-prát mu ma-lič-ko a spoñ dou-fá-ni!

p

po-che, po-che, po-che mein Herz nur in Ah-nung der Lie-be,
 krá-sná, krá-sná, krá-sná, ty vdo-vič-ko, nech u-pej-pá-ní,
 doch ein fre-cher, hung-ri-ger Waidmannsknecht so'n rech-ter Bu-be,
 o jak, o jak, o jak jsi chu-dič-ko, kpo-li-to-va-ní,

p

p

ru-hig, ru-hig, schleicht auch in's Herz mir hin-ein Ah-nung der
 ma-lá, ma-lá, ma-lá ty šel-mič-ko, nech u-pej
 müsst' ich er-blas-sen, ach,
 Do-prát mu ma-lič-ko,

p

po-che, po-che, po-che ge-wal-tig mein Herz in
 krá-sná, krá-sná, krá-sná ty vdo-vič-ko nech u-pej

p

kriegt hier toll ist's kriegt zur Ge-fäng-niss-haft hier, zur Ge-fäng-niss-haft
 o jak, o jak, o jak jsi, chu-dič-ko, o, jak jsi, chu-dič-ko,

p

pp stacc.

Lie - - be, ich ge - - steh', wenn mich er - fass - - te
 pa - - - ni, do - - präj, mu ma - lič - ko, do - - präj

pp stacc.

müsst ich er - blas - sen. Seit ich den Jüng - ling sah, da - - hin
 a - spoň dou - fá - ni, do - - präj mu ma - lič - ko, do - - präj

pp stacc.

Lie - - be, po - - che Herz, po - che nur, po - - che
 pa - - - ni, do - - präj mi ma - lič - ko, do - - präj

pp stacc.

die gu - te Stu - be, ja so ein Waid - mannsknecht ja so
 kpo - li - to - vá - ní, o, jak jsi chu - dič - ko, o, jak

pp

ein Feu - er - brand, reicht' ich reicht'
 mu ma - lič - ko a - - - spoň a - - -

ist mei - ne Ruh, seit ich ihn sah,
 mu ma - lič - ko, a - - - spoň dou - - fá - - -

laut in der Brust, po - - che, hei - - -
 mi ma - lič - ko do - - präj a - - -

ein Waidmannsknecht, kriegt zur Gefäng - niss - haft die gu - te Stu - be, kriegt zur Gefängnisshaft
 jsi, chu - dič - ko, o, jak jsi, chu - dič - ko, kpo - li - to - vá - ní; spy - tlá - kem, vdo - vič - ko

cresc.

cresc.

ich ja nur al - - lein
 - - - spon dou - - - fá - - - ní a - - -

ni,
 seit a - - -

li - - ges Seh - - - nen,
 spon dou - - fá - - - ní,

die gu - te Stu - be, ja so ein Waidmannsknecht, so'n rechter Bu - be, kriegt zur Ge - fängnisshaft
 mas sli - to - vá - ni, o, jak jsi chu - dič - ko kpo - li - to - vá - ni; spy - tlá - kem, vdo - vič - ko,

ff

ja nur al - - lein
 - - - spon a - - - spon dou - - - fá - - -

ich ihn sah,
 spon dou - - fá - - - ní, *ff*

hei - - li - - ges Seh - - - nen
 a - - - spon dou - - fá - - -

die gu - te Stu - be, ja so ein Waidmannsknecht, so'n rechter Bu - be, kriegt als Ge - fängnisshaft
 maš sli - to - va - ni, o, jak jsi chu - dič - ko kpo - li - to - vá - ni; spy - tlá - kem, vdo - vič - ko,

p leggierissimo

die Hand dem jun - - gen Ga - - - ste! Ahn' ich auch Lie-bes-lust,
 - - - - - ní, a - - - spon̄ dou - fá - - - ní! Ma - lá ty šel-mič-ko,

p leggierissimo

schwand mei - - ne Ru - - he, ahn' ich auch Lie-bes-lust,
 a - - - spon̄ dou - fá - - - ní. U - bo - há vdo-vič-ko,

p leggierissimo

regt sich tau - - send - ge - stal - - - tig, poch! Herz in Göt-ter-lust
 ní, a - - - spon̄ dou - fá - - - ní. Krá - sná ty vdo-vič-ko,

p leggierissimo

die gu-te Stu - be, kriegt als Ge-fäng-niss-haft die gu-te Stu - be; wollt ich als Die-ner das
 máš sli - to - vá - - ní, o, jak jsi chu - dič - ko kpo - li - to - vá - - ní; spy - tlá - kem, vdo - vič - ko,

p leggierissimo

p leggierissimo

bleib' ich doch ru - - hig, als wä - re kalt die Brust, gra - de so thu ich,
 nech u - pej - pá - - ní, do - přej mu ma - lič - ko a - spon̄ dou - fá - - ní,

darf sie nicht fas - - sen, sah' sie in mei - ne Brust, müsst sie er - blas - sen,
 své - do - mí brá - - ní, do - přát mu ma - lič - ko a - spon̄ dou - fá - - ní,

po - che ge - wal - - tig, Seh nen be - wegt die Brust tau - send - ge - stal - tig,
 nech u - pej - pá - - ní, do - přej mi ma - lič - ko a - spon̄ dou - fá - - ní,

Zim - mer be - tre - - ten, sag - te sie si - cher, das ist nicht von Nö - then,
 máš sli - to - vá - - ní, o jak jsi, chu - dič - ko, kpo - li - to - vá - - ní,

p leggierissimo

doch wenn ein Feu-er-brand je mich er-fass-te, reich-te ich mei-ne Hand
 ma-lá ty šel-mič-ko, nech u-pej-pá-ni, do-přej mu ma-lič-ko
 seit ich ihn sah, mei-ne Ruh will zer-stie-ben, sonst wä-re füg-sa-me
 u-bo-há vdo-vič-ko, svě-da-mí bra-ni, do-přát mu ma-lič-ko
 Bil-der, die nie ge-träumt, seh' ich er-ste-hen, füh-le der Gott-heit Hauch
 krá-sná ty vdo-dič-ko, nech u-pej-pá-ni, do-přej mi ma-lič-ko
 doch ein er-tapp-ter ver-hun-ger-ter Bu-be, kriegt als Ge-fäng-niss hier
 spy-tlá-kem, vdo-vič-ko, máš sli-to-vá-ni, o, jak jsi chu-dič-ko

dem jun-gen Ga-ste! doch wenn ein Feu-er-brand je mich er-fass-te,
 a-spoň dou-fá-ní, ma-lá ty šel-mič-ko, nech u-pej-pá-ni,
 Braut ich ge-blie-ben, sonst wä-re füg-sa-me Braut. ich ge-blie-ben,
 a-spoň dou-fá-ní, u-bo-há vdo-vič-ko, svě-do-mí bra-ni,
 voll mich um-we-hen, füh-le der Gott-heit Hauch voll mich um-we-hen,
 a-spoň dou-fá-ní, krá-sná ty vdo-vič-ko, nech u-pej-pá-ni,
 die gu-te Stu-be, kriegt als Ge-fäng-niss hier die gu-te Stu-be!
 kpo-li-to-vá-ni; spy-tlá-kem, vdo-vič-ko, máš sli-to-vá-ni,

p *cresc. molto*

reicht ich am lieb - sten noch mei - ne Hand die - sem
do - - - - - přej mu ma - lič - ko a - spon dou - - - - -

p *cresc. molto*

ach, mei - ne Ru - he seit ich ihn ge - - -
do - - - - - přát mu ma - lič - ko a - spon dou - - - - -

p

Bil - - - der, die nie noch er - träumt mein
do - - - - - přej mi ma - lič - ko a - spon dou - - - - -

p

Und so ein Waid-mannsknecht ein rech - ter Bu - - - be,
o jak jsi chu - dič - ko, kpo - li - to - vá - - - ni,

pp *cresc.*

ff

Ga - - - ste, doch wenn ein Feu - er - brand
fa - - - ní! Ma - lá ty šel - mič - ko,

ff

se - - - hen, ach mei - ne Ru - he nun
fa - - - ní! U - bo - há vdo - vič - ko,

ff

An - - - ge, Bil - der noch nie ge - träumt
fa - - - ní! Krä - sná ty vdo - vič - ko,

ff *p*

so'n rech - ter Bu - - - be, ja so ein Waidmannsknecht
kpo - - - li - - to - - vá - - - ní! Spy - tlá - kem, vdo - vič - ko,

ff *sf*

je mich er-fass-te, reich-te ich mei-ne Hand dem jun-gen Ga-ste, ja mei-ne Hand die-sem
 nech u-pej-pá-ní; ma-lá ty šel-mič-ko, nech u-pej-pá-ní, do-přej mu ma-lič-ko

seh' ich zer-stie-ben, sonst wä-re füg-sa-me Braut ich ge-blie-ben, sonst wä-re füg-sa-me
 svè-do-mí brá-ní u-bo-há vdo-vič-ko, svè-do-mí brá-ní, do-přát mu ma-lič-ko

seh' ich er ste-hen, füh-le der Gottheit Hauch voll mich um-we-hen, füh-le der Gottheit Hauch
 nech u-pej-pá-ní, krá-sná ty vdo-vič-ko, nech u-pej-pá-ní, do-přej mi ma-lič-ko

so'n rech-ter Bu-be, kriegt als Ge-fäng-niss hier die gu-te Stu-be, kriegt als Ge-fäng-niss hier
 máš sli-to-vá-ní, spy-tlá-kem vdo-vič-ko, máš sli-to-vá-ní, o jak jsi, chu-dič-ko

Ga-ste, dem Ga-ste!
 a-spoň dou-fá-ní!

Braut ich ge-blie-ben.
 a-spoň dou-fá-ní!

voll mich um-we-hen.
 a-spoň dou-fá-ní!

die gu-te Stu-be!
 kpo-li-to-vá-ní!

Zweiter Act.

Dějství druhé.

Vorspiel.

Předehra.

Vivace assai.

Piano.

ff *f* *p* *f* *ff* *p* *f* *più p* *f* *poco ritard.*

First system of musical notation, featuring a grand staff with treble and bass clefs. The key signature has three sharps (F#, C#, G#). The tempo/mood marking *poggiare* is present in the first measure. The music consists of eighth and sixteenth notes in both hands.

Second system of musical notation, continuing the piece with similar rhythmic patterns and chordal structures.

Third system of musical notation, showing more complex chordal textures and melodic lines.

Fourth system of musical notation, featuring a variety of rhythmic values and dynamic markings.

Fifth system of musical notation, with a mix of eighth and sixteenth notes and rests.

Sixth system of musical notation, concluding the page with a *poggiare* marking in the final measures.

First system of musical notation, consisting of a grand staff with two staves. The key signature has three sharps (F#, C#, G#). The music features a melodic line in the upper staff and a more rhythmic, chordal line in the lower staff.

Second system of musical notation, continuing the piece. It includes dynamic markings such as *f* (forte) and accents (*>*) over notes in both staves.

Third system of musical notation. The lower staff features a *pizz* (pizzicato) marking. The music continues with complex chordal textures and melodic fragments.

Fourth system of musical notation. The lower staff includes a *mf* (mezzo-forte) marking. The piece maintains its intricate harmonic structure.

Fifth system of musical notation. It features a *cresc. - - - sempre - - - al -* marking above the staves, indicating a continuous increase in volume. The lower staff has *sfz* (sforzando) markings.

Sixth system of musical notation. The lower staff includes *ff* (fortissimo) markings, indicating a very loud dynamic level. The music concludes with a final chordal texture.

First system of a piano score in G major. The right hand features a melodic line with slurs and accents, while the left hand provides a steady accompaniment of chords. A dynamic marking of *ff* (fortissimo) is present in the latter part of the system.

Second system of the piano score. The right hand continues with a melodic line, and the left hand has a more active accompaniment. Dynamic markings include *p* (piano) and *f* (forte).

Third system of the piano score. The right hand has a melodic line with slurs, and the left hand features a rhythmic accompaniment. A dynamic marking of *ff* is included.

Fourth system of the piano score. The right hand has a melodic line with slurs, and the left hand has a rhythmic accompaniment. A dynamic marking of *ff* is included.

Fifth system of the piano score. The right hand has a melodic line with slurs, and the left hand has a rhythmic accompaniment. A dynamic marking of *ff* is included.

Sixth system of the piano score. The right hand has a melodic line with slurs, and the left hand has a rhythmic accompaniment. A dynamic marking of *fff* (fortississimo) is included.

Vorhang auf.
Decoration: Ein Gartensaal.

Scene 1.

Heinrich, an einen Pfeiler gelehnt, eine Laute in der Hand.

Lied.

Heinrich. Ladislav.

Výstup 1.

Ladislav.

Piseň.

Andantino (♩ = 48.) *espressivo*

Fasst mich süßer Rausch, bč' ich vor Gluth;
Kdy za - ví - tá máj. lás - ky čas,

giebst dein Herz zum Tausch, wächst mir der Muth zu wonnigem Ge - nie - ssen. Bald kommt die
tu ob - živ - ne háj pís - ní zas, a kvi - tí kol cí - tí, lá - ska že

poco animato
un poco cresc.

schö - ne Zeit, wo Rosen spriessen und holde Frucht ge - deiht! O du
kouzlí ráj, a kvi - tí kol cí - tí, lá - ska že kou - zlí ráj; krás - ný,

molto cresc. *f* *sfz* *rit molto*

himm - li - scher Got - tes - blick, hol - des, ein - zi - ges Ju - gend - glück! Was ist dir gleich!
váb - ný ten ži - tí máj, krás - ný. váb - ny ten ži - tí máj, ži - tí maj.

cresc. *f* *p*

mf Doch ohn' Liebes -
Leč mla-do - stí

freud', was ist die Welt? Jede Heiter-keit scheint vergällt. Nicht Ro-sen, noch
máj. bla - hý čas, vše miné jak báj. v krát - ce zas a srd - ce pak

poco cresc. ani-

matu Nel - ken, Win - ter, ach nur und Schnee. Die Blümlein wel - ken, und sterben ach, vor Weh.
cí - tí na vždy ten tam že ráj, srd - ce pak cí - tí na vždy ten tam že ráj!

mf O du trau - ri - ges, schau - ri - ges Sein, o du dri - cken - de Her - zens - peín!
Krás - ný. váb - ny ten ží - tí máj. kras - ný vab - ný ten ží - tí máj.

molto cresc. *f* *sfz*

molto rit. (zieht sich zurück.)
Kein Schmerz dir gleich!
ží - tí máj.

Scene 2 und 3. Prosa.

Scene 4.

Carla. Vilma.

Výstup 2 a 3. Prosa.

Výstup 4.

Karolina. Anežka.

Allegro. Carla Karolina.

mf

Gra - de recht, ge - lieb - te Freundin, dir
Ne - ní po - chybn - stí ví - ce, po

wer - de Wichtges - mit ge - theilt; ich hab ent -
jed - né že blou - zní znás!

f *sf* *pp*

mf *rit.*

deckt, dass un - ser Wild - dieb aus Lie - be nur im Schlosse weil.
Při - číň - me se pá - tra - jí - ce, kte - rá je tak šťast - ná as?

pp *a tempo*

Carla. Karolina.

Nur desshalb kam er!
Kde je ko - ší - ček?

Vilma. Anežka.

Nun ich mei - ne, dass er liebt und zwar glü - hend.
Zde jest jeden pa - pír jen, dva přec by - ly!

Ei wie? so meinst du?
Tamto le - ží!

(bei Seite)

(laut) *f*

Ha, die Falsche, sie erbleicht! Ja ich glaube, dass er Ei-ne, Ei-ne von uns
 Je - den je již od-straněn; Avšak bud'sí! vím, že ji-sté nenu - křivdíš

Glaubst du's wirklich?
 Kdož to stře - ži?

Beidenschätzt.
 chu - dé - mu!

Öftersschliesst man nach dem Scheine, was den Anstand arg verletzt!
 Slova to je na svém mi - stě: neukřiv - dímt já, žádně - mu!

Glaub' mir! Darfst mir's glauben! *un poco rall.* Dass es plötz-lich mir ge -
 Pře - ce! Sa - ma so - bě! *risoluto* Chceš jej mí - ti? vez - mi

Was denn?
 Komu? Was? so sprich doch!
 Vim, co či - ním!

Allegro moderato.

lang, sein Herz zu rauben.
 jej! pa - třít to - bě!

Allegro moderato.

Dir? Ach, das ist sehr er - götzlich!
 Nemožno! nech žer - tú bý - ti!

Moderato.

Glaubst du's nicht? Was, du zweifelst? Dann ver steh' ich: Er liebt
Nech - ceš ho? Ji - stě te - dy? Na - pos - le - dy: Jedna. dvě,
Nein! Wie ich sag-te!
Ne! Již jsem řek-la!

Moderato.

Dich! Ja, und Du Du liebst auch
tri! Nu - že tak. pa - tri
Mich? Nein_ o nein!
Ne! ne, ne, ne!

(wie oben) *f* *ff* *risoluto*
acceler. *ff*

ihn!
muč!

(Während der Fermate \circ gesprochen.)
Vilma: Wie kannst du wagen, eine solche
 Beschuldigung auszusprechen?
Carla: Du liebst ihn also nicht?
Vilma: Schweige!
Carla: Du weist ihn also zurück? Noch ist
 er zu haben?
Vilma: O, es ist empörend, wie du mit mir
 verführst!
Carla: Gut, wenn du ihn nicht willst, dann kann
 ich ihn also behalten, und thue dies mit dem
 grössten Vergnügen.

Carla. Karolina.
pleggiere

Dem ich fand gleich beim Erschei-nen ar-tig ihn und wohl-er-zo-gen, er-ster Ein druck,
 Roz - hod - nu - to, u - zav - ře - no, za - mítnu - to, po - stou - pe - no! Roz - hod - nu - to,
Allegro scherzoso.
pplegg.

sollt' ich mei-nen, hat noch sel-ten uns be-tro-gen. Da ich aus-ser - dem noch fand
u - zav - ře no. za - mít - nu - to, po - stou - pe - no. Děj se te - dy vů - le tvá,

ihn für mich in Liebestbrannt, wär's der reine Un-ver-stand, weigert ich ihm meine Hand.
děj se te - dy vů - le tvá, když honechceš mýmbyt má, když ho nechceš mýmbyt má.

Vilma. Anežka.

Ich auch fand gleich beim Er-scheinen ar-tig ihm und wohl-er-zo-gen; und es will noch
Roz-hod - nu - to, u - zav - ře - no. za - mít - nu - to, po - stou - pe - no, roz - hod - nu - to

jetzt mir scheinen, dass der Eindruck nicht ge-logen. Doch ist mir kein Wort bekam, dass für dich er
u - zav - ře - no, za - mít - nu - to, po - stou - peno; nesmim, ach, jej chtí - ti já! nesmim. ach. jej

Lieb empfand. Reichst du ihm nun gar die Hand, war's der reine
chtí - ti já! tvým však ta - ké být ne - má, tvým však také

Carla. Karolina. *p*

Vilma. Anežka. *f* *ad lib.*

Un - - - ver - - - stand! *p* Ja, ich fand gleich beim Erscheinen
ne - - - má! Poz-hod-nu - to, u - zav-ře - no

Ichauch fand gleich beim Erscheinen
Poz-hod-nu - to, u - zav-ře - no

pp

ar - tig ihn und wohl - er - zo - gen, er - ster Eindruck, sollt ich mei - nen, hat noch sel - ten
za - mít - nu - to; po - stou - pe - no, roz - hod - nu - to u - za - vře - no, za - mít - nu - to.

ar - tig ihn und wohl - er - zo - gen, und es will noch jetzt mir scheinen, dass der Ein - druck
za - mít - nu - to; po - stou - pe - no. roz - hod - nu - to u - za - vře - no, za - mít - nu - to,

uns be - tro - gen; da ich aus - ser - dem ihn fand ihn für mich in Lieb ent - brannt,
po - stou - pe - no; děj se te - dy vů - le tvá děj se té - dy vů - le tvá,

nicht ge - lo - gen; doch ist mir kein Wort be - kannt, dass für Dich er Lieb em - pfand,
po - stou - pe - no; nes - mím, ach, jej. chtí - ti já. nes - mím, ach, jej chtí - ti já,

wär's der rei - ne Un - ver - stand, wei - gert ich ihm meine Hand!
když ho nechceš, mým být má, když ho nechceš mým být má

reichst du ihm nun gar die Hand, wär's der rei - ne Un - ver - stand!
tvým však ta - ké být ne - má, tvým však ta - ké být ne - má!

f **Allegro.** *ff*

Moderato assai.

Und wa - rum?
Aj, proč ne?

Sag' mir, bit - te, sei - ne Män - gel!
Je - sti mla - dý, hez - ký, či - lý,

Wah - si - un wär es!
Ty bys chtě - la?

Moderato assai.

Er bewegt sich wie ein Engel,
každý pochvá - lí můj vkus.

wie ein Mustere - le - gant.
Ty snád také?

Herr des Himmels,
Bo - že mi - lý,

pp

f

Vilma. Anežka.

welches Feuer!
jak se rychle mě - ní v kus!

Welches uner - hörte Feuer!
Cožta krásná svobo - da,

Ist der

f *sf*

Mann dir wirklich teuer?
o kteréž jsi snila

dass dir ganz dein Wort entschwand,
a jež to - bě na - de vše

dass dir ganz dein Wort entschwand?
v svě - tě draž - ší by - la?

p

dolce

(parodirt Carla)

Moderato.

„Frei will ich auf Er-den sein, ei-ge-ner Ge-
Sa-mo-stat-ně vládnú já, všemi stat-ky

Moderato.

bie - - ter, und mein Wil-le ganz al - lein ord - ne mei-ne
svý - mi, svr-cho - va-ná moc je má na - de pod - da -

Moderato assai.

Gü - ter!“ Dein Verdienst ist nicht so
ný - mi! Nu - zě cochceš ví - ce

gross, und du willst dich auch nicht brüsten, doch dir fiel ein glücklich Loos, je -
mit, ptám se, ptám se te - be znova? mů - že-liž pak lé - pe žít, ptám

p meno allegro *f* *p*
- - dem Wei - be darf dar-nach ge - lü-sten; frei von Lie-bes-pein, willst
se, ptám se, v svě - tě kte - rá vdova? ptám se: mů - že - liz pak

Carla. Karolina.

f a tempo

Aus dir hört den Neid man sprechen!
Zvolna. zvolna, žam - pu - tář - ko!

im - mer junge Wittwe sein?!
lé - pe, lé - pe žít.

Willst du nimmer selbst ge - bie - ten,
Svr. cho - va - ná ty vladař - ko,

*pp**a tempo**f*

selbst ent - scheiden, sel - ber rich - ten, wür - dig ü - ben Amtes Pflichten; willst du nicht ge -
nech - ceš ví - ce svoumít hla - vu, o - vce vo - dit na vý - sta - vu, sta - ro - sto - vi

wis - se Nárchen, die ge - putzten feinen Herrchen dir aus dei - ner Nä - he hal - ten?
ve ves - ni - ci dě - lat - tu - hou o - po - si - ci? Nechceš bý - ti vládych - ti - vou

sel - ber dir dein Gut verwalten? Wo bleibt dann dein Zeitvertreib? Anstatt Herrin wirst du Weib.
ví - ce Di - a - nou a Živou? nýbrž za kra - tin - ký čas stát se pou hou ženou zas?

Più moto.

Carla. Karolina.

f Ja so dacht, ich manches Jahr, ob ich gleich, ob ich gleich im Un-recht war.
 Pos - mě - vač - ko, zadrž již, zadrž již, srdci dě - láš mi jen tíž!

ritard.

Più moto.

f risoluto Selbst Di - a - na ward be-zwungen! Nun ist's auch bei mir ge - lun-gen.
 Což kdybych se od - hod - la - la a zas muže po slu - - cha - la?

p meno Allegro.

Carla. Karolina.

Vilma. Anežka. Ja, wie ich be - ken-nen muss!
 Vím že on je poc - ti - vec.

Al - so ist es dein Ent - schluss? Das ist Wahn - sinn!
 Vždyť ho neznáš a - ni prec? Mi - lu - ješ ho?

sotto voce Kann's nicht fin - den. Ja, wa - rum denn?
 Tr - vām a - no! Ne - ví - dá - no!

f Rei - ne Toll - heit!
 A tak rych - le?

Allegro. Carla. Karolina.

Soll ich mich erst lange zieren? Sag, was
Rychle vše-cin - ko jde ny-ní, lá - ska

Allegro.

soll-te mich ge-nieren, sei-ne Bli - cke zu ver-stehn, auf sein Werben
rychlý pokrok či-ní. S parou v zá - vod stf-há cíl, za ho - di - nu

eiuzugehn? So!
osm mil! Vilma. Anežka. *mf* Proč!

Weil du sei-ne Blicke missver-standen! Kam er kei-ne
O - pa-trnou Ka-ro - li - nou bu-diž! Což

Carla. Karolina.

andre lie-ben? Dich vielleicht? Du bist Braut, drum unge - beten schon ge-neigt, ihn ab - zu -
checli ji-nou? Te-be snad? tyt zre - ni - tence vzdá-váš se vši konku -

tre - ten.
ren - ce!

(heftig)

Dass du dei - ne
Roz - mys - li - la

Ach, du weisst nicht was du sprichst!
Do - bre si to roz - mys - liž!

mf

Carla.
Karolina.

Pflichten brichst, das doch weiss ich, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha,
jsem si již! ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha,

Tempo I. Allegro scherzando.
leggiere

ha ha!

Einem Mann hast du geschworen, dem die Treu-e du musst wahren,
Roz - hod - nu - to, u - za - vre - no, za - mit - nu - to, po - stou - pe - no,

staccato sempre

p

ich als Schwe - ster bin er - ko - ren, dich zu wah - ren vor Ge - fah - ren. Ich da - ge - gen,
roz - hod - nu - to, u - za - vre - no, za - mit - nu - to, po - stou - pe - no! Děj se te - dy

Kind ver - zeih; schal - te, wal - te frank und frei, weil ich ei - nen Mann nun fand
vů - le tvá, děj se te - dy vů - le tvá, když ho nech - ceš, mým být má,

schenk' ich gern ihm Herz und Hand.
když ho nech-ceš, mým být má!

Vilma.
Anežka.

Ei-nem Mann hab' ich ge-schwo-ren, und ich weiss die
Roz-hod-nu-to, u-za-vře-no, za-mít-nu-to,

Treu zu wah-ren, dich doch hat kein Mensch er-ko-ren, mir zu fa-seln
po-stou-pe-no, roz-hod-nu-to, u-za-vře-no, za-mít-nu-to,

von Ge-fah-ren. Ob du auch nur Thor-heit sagst, schal-te, wal-te wie du magst,
po-stou-pe-no, nes-mim, ach, jej chtí-ti já, nes-mim, ach jej chtí-ti já;

più p

reichst du a-ber ihm die Hand, ist's
tvým však ta-ké být ne-má tvým

der rei-ne Un-ver-stand!
však ta-ké být ne-má

f *tr* *ad lib.*

Carla. Karolina.

Ei - nem Mann hast du ge - schwo - ren, dem die Treu - e du musst wah - ren,
 Vilma. Anežka.
 Ei - nem Mann hab' ich ge - schwo - ren, und ich weiss die 'Treu' zu wah - ren,
 Roz - hod - nu - to, u - za - vře - no, za - mít - nu - to, po - stou - pe - no,

ich als Schwe - ster bin er - ko - ren, dich zu war - nen vor Ge - fah - ren,
 doch dich hat kein Mensch er - ko - ren, mir zu fa - seln von Ge - fah - ren,
 roz - hod - nu - to, u - za - vře - no, za - mít - nu - to, po - stou - pe - no!

ich da - ge - gen, Kind, ver - zeih', schal - te, wal - te frank und frei.
 Děj se te - dy vü - -le tvá, děj se te - -dy vü - le tvá.
 ob du auch nur Thor - heit sagst, schal - te, wal - te wie du magst,
 nes - mím, ach, jej chtí - ti já, nes - mím, ach, jej chtí - ti já, —

Weil ich ei - nen Mann nun fand, schenk' ich gern ihm Herz und Hand,
 když ho nech - ceš, mým být má, — když ho nech - ceš, mý být má. —
 reichst du a - ber ihm die Hand, ist's der rei - ne Un - ver - stand,
 tvým však ta - ké být ne - má, — tvým však ta - ke být ne - má!

reicht du a - ber ihm die Hand, ist's der rei - ne Un - ver - stand, ist's der
 nes - mím, ach, jej chtí - ti já; tvým však ta - ké být ne - má, tvým však

cresc.

Herz und Hand, da ich ei - nen Mann nun fand,
 mým být má! děj se te - dy vů - le tvá,

rei - ne Un - ver - - stand,
 ta - - ké být ne - - má.

cresc.

schenk' ich gern ihm Herz und Hand, da ich ei - nen Mann nun fand,
 děj se te - dy vů - le tvá, když ho nech - ceš mým být má!

reichst du a - - ber ihm die
 tvým však ta - - ké být ne - -

schenk' ich gern ihm Herz und Hand, Herz
 když ho nech - - ceš, když ho nech - - ceš, mým.

Hand, ist's der rei - ne Un - ver - stand, Un - ver - stand,
 má, nes - mím, ach, jej chtí - ti já, tvým však

più f

und Hand, Herz und Hand,
být má, mým být má

schal - te, wal - te wie du magst, schenkst du a - ber
ta - - ké, být ne - - má, tvým však ta - - ké, tvým však

f

Herz und Hand, schenk' ihm Herz und Hand,
mým být ma, když ho nech - ceš, mým

ihm die Hand, ist's
ta - - ké být ne - - mal tvým

rit.

ja Herz und Hand. (Eilt rechts ab.)
být má, mým být má.

rei - ner Un - - ver - - stand.
ta - - ké být ne - - má!

ff

Scene 5.

Vilma, später Heinrich.

Vystup 5.

Anežka, později Ladislav.

Vilma (allein): Ach, sie hat Recht, ich bin Braut, und niemals darf ich daran denken einem Anderen an-

Moderato quasi Andante.

The first system of the musical score shows the piano accompaniment. The right hand has a melodic line with slurs and accents, while the left hand plays a rhythmic accompaniment of chords and eighth notes. Dynamics include *pp trem.*, *sf*, and *sf*.

zugehören. Dachte ich denn dran? O Gott, wohin verirrt' ich mich! (Sie presst beide Hände auf die Brust und blickt

The second system continues the piano accompaniment. The right hand has a melodic line with slurs and accents, while the left hand plays a rhythmic accompaniment of chords and eighth notes. Dynamics include *p* and *sf*.

wie hilfeflehend zum Himmel.) Das Briefchen ist es, das – an einen Stein gewickelt – in mein Zimmer flog,

The third system continues the piano accompaniment. The right hand has a melodic line with slurs and accents, while the left hand plays a rhythmic accompaniment of chords and eighth notes. Dynamics include *sf* and *ppp*.

das mich so aufregt und doch, es ist ohne Überschrift – und auch nicht unterzeichnet – vielleicht gilt's Carla,

The fourth system continues the piano accompaniment. The right hand has a melodic line with slurs and accents, while the left hand plays a rhythmic accompaniment of chords and eighth notes. Dynamics include *trem.*, *pp sempre*, and *sf*.

vielleicht auch kam es nicht von ihm. (Den Brief hervorziehend) „Straflos darf nicht der Sterbliche nahen der

The fifth system continues the piano accompaniment. The right hand has a melodic line with slurs and accents, while the left hand plays a rhythmic accompaniment of chords and eighth notes. Dynamics include *sf*.

zürnenden Gottheit – wag' ich es dennoch zu thun – scheint selbst Strafe mir Huld.“ – Was besagen diese Zeilen?

The sixth system continues the piano accompaniment. The right hand has a melodic line with slurs and accents, while the left hand plays a rhythmic accompaniment of chords and eighth notes. Dynamics include *ppp*.

Nichts, was nicht ebenso gut an Carla gerichtet sein könnte. Mein Himmel, legt sich dieser Gedanke doch wie ein Alp auf meine

Vilma will rasch ab, Heinrich, aus dem Garten kommend, tritt ihr entgegen.

Allegro agitato.

Brust. Man kommt! Er ist's! Rasch hinweg!

Heinrich.
Ladislav.

Sie er - ho - ben sich, um zu ent - fliehn? Al - so zür - nen Sie der Kühnheit!
Dlou - ho - li pak prchá - ti te přede mnou, ach, mi - lo - sti - vá pá - ní?

Vilma (blickt ihm forschend in die Augen)
Anežka.

Herr, ich fra - - - ge Sie bei Ih - rer Eh - re, ka - men
Dlou - ho tak jak bu - de trva - ti to - to va - še

Vilma. Anežka.

Sie um mei - net - wil - len?
pro - ná - sle - do - vá - ní!

Heinrich. Ladislav.

Ich bit - te hö - ren Sie mich!
Slo - vo je - di - né jen!

Ich weiss ge - nug! (Will ab.)
SBo - hem, pa - ne!

Nein, Sie müs - sen mich
Nu - že po - vim vám

espress.
3.

Gut denn, sprechen Sie!
Jak to mys - lí - te?

wahr - haf - tig hö - ren.
je při shle - dá - ne.

Als ich das Schloss be - trat, da hofft' ich's freilich nicht,
Když já tu mu - sím strá - vit ce - lý dne - šní den,

Sie ge - ben zu, das
Mý - - - lí - te se!

die hol - de Fee des Wal - des hier zu tref - fen.
dou - - - tám, že vás spa - třím při ho - sti - ně.

Sie von mei-nem Hiersein nichts gewusst. Nun wes-halb dann ka-men Sie?
bu - du če - kat stry - tě od - cho - du va - še - ho je - di - ně!

Lei - der kann ich das un -
Nu - že, o - de - jít chci

f risoluto

poco marcato

schnell **Meno Allegro.**

Dann a - dieu!
O - de - jít?

mög - lich sa - gen!
o - kam - ži - tě!

con dolore

Halt, halt, ich will es ja ge - stehn, — ich
Jat' při - šel kvů - li vám, jež - to

Ih - re Schwester hier im Gra - fen - schlos - se?
Co si po - mys - lí se - střen - ka má?

hoff - te mei - ne Schwester hier zu fin - den.
vám však pro - tiv - ným se zdám.

Mein Eh - ren - wort als
Prchá - te - li, smím pak

Was a - ber woll - - ten Sie von ihr?
By - ste zů - stat směl, — mám zů - stat též?

Pfand da - für!
zů - stat já?

Ich woll - te mei - ner Schwe - ster
Na vás zá - vi - sí to

Andante non troppo.

sa - gen:
to - li - kéž!

espress.

Je - ne hol - de Fee, die ich im
Ach jak kru - tě sou - ží chlad - ný

Andante non troppo.

Wal - de fand, füllt mein Herz — mit Weh, — da sie ach kalt ent -
od - por ten; srd - ce mé, — jež tou - - ží po tvé lás - ce

rit.

**Vilma.
Anezka.**

Je - ne hol - de Fee, die er im Wal - de fand, füllt sein
Ach jak kru - tě sou - ží stro - je - ný vzdor ten; srd - ce

*schwand.
jen.*

Herz mit Weh da sie ihm kalt ent-schwand. Ob der Wor-te
 mé, jež tou-ží též po lás-ce jen. Dál však necht' se

Wo-hin soll ich ei-len
 Mar-ně ci-tů pla-ní

poco f

Flam-men zuckt mein Herz zu-sam-men, neu-es Weh er-
 brá-ní to-mu na-lé-há-ní nes-mímt' zje-vit

mei-nen Gram zu hei-len, der... ein E-le-ment...
 du-še má-se brá-ní vrouc-něj je-nom plá

wacht, wie vom Sturm ent-facht, neu-es Weh er-wacht, wie vom Sturm ent-facht.
 já, co mi vsrd-ci plá; nes-mímt' zje-vit já, co mi vsrd-ci plá.

tief im Her-zen brennt; wo-hin soll ich ei-len, mei-nen Gram zu hei-len? Je-ne
 vňá-dru lá-ska má, vrouc-něj je-nom plá vňá-dru lá-ska má! Ach, jak

Je-ne ar-me Fee, die er im Wal-de fand, füh-let
 Ach, jak kru-tě sou-ží stro-je-ný vzdor ten; srd-ce

hol-de Fee, die ich im Wal-de fand, füllt mein Herz mit
 kru-tě sou-ží chlad-ný od-por ten; srd-ce mé, jež

ach, sein Weh, ob sie ihm auch ver - baunt.
 mé, jez tou ží tež po lás - ce tvé!

Weh?, da sie mich, ach, ver - baunt.
 tou - - - ží po tvé lás - ce jen!

Vilma.
Anežka.

Ob der Wor - te Flammen zuckt mein Herz zusammen, neu-es Weh er - wacht, wie vom Sturm ent - facht.
 Dál však necht' se brá - ní to - mu na - lé - há - ní, nesmím zje - vit já, co mi vsrd - ci plá!

Heinrich.
Ladislav.

Wo - hin soll ich ei - len, mei - nen Gram zu hei - len, der... ein E - le - ment... mir im Her - zen
 Mar - ně ci - tú plá - ní du - še má se brá - ní, vrouc - něj' je - nom plá vna - dru lá - ska

p *f* *rit.*

Vilma.
Anežka.

Die ar - me, ar - me Fee, die im Wald er fand, fühlt, ach, sein
 Nes mímt' zje - vit já, co mi vna - dru plá nes - mímt' já

brennt.
 má. Je - ne hol - de Fee, die im Wald ich fand, füllt mein Herz mit
 Vrouc - něj' je - nom plá vna - dru lá - ska má, vrouc - nej' je - nom

p *p*

smorzando *pp*

Weh, füh - let ach sein Weh, ob sie ihn auch ver - bannt.
 nes - mím't' já zje - vit já, co mi vña - dru plá!

Weh, da sie mich ver - bannt.
 plá vña - dru lá - ska má!

Allegro ma moderato.

Vilma.
Anežka.

Ihre Schwester möcht ich
 Co mi chce - te

ken - nen!
zje - vit?

Heinrich.
Ladislav.

Witt - we! - ach dann ist sie arm zu nen - nen!
 Prá - vě chtěl však mi ně - co říc?

Sie ist Witt - we!
 Ví - ce nic!

Heinrich.
Ladislav.

Sie ist we - nig zu be - kla - gen.
 Chtěl jsem se vás ptá - ti, mi - lost - pa - ní,

sfp *p*

O sie weiss ihr Loos zu tra - gen, sie freut sich ih - rer Frei - heit sehr!
 co se sta - lo prve slístkem mým? zdali na - šel u vás smi - lo - vá - ní?

Moderato poco vivo.

Vilma. Anežka. (ironisch)

Witt - - wen - freiheit!
 A - - no, pa - ne!

(abseits)

Doch Ih - nen gra - tu - lir' ich zu
 Spá - li - la jsem jej,

Moderato poco vivo.

Ob sie mich liebt?
 Te - dy dou - fat smím!

ei - ner Er - o - b' rung
 svíc do - ho - ří - vá!

mf

Na - men hier zu nen - nen, das ver -
 Za - do - sti - vá ne - by - la jsem

Darf ich sie ken - nen?
 A - niž jste jej če - tla?

bie - tét doch die Dis - cre - tion!
 zvě - det, co v něm sto - jí!

espressivo

Ha, — dann war — auch
 Stá - - le mno - ží - - te

Spot-ten kann ich dort nur, wo ich has-se.
Měl mne přek-va - pi - ti snad!

die Be-mer-kung Spott. Al - so has -
vy jen bo - lest' mo - ji! Ba - vic!

Halt, mein Herr! ich
O jak želim

sen sie mich nicht, ver - zeih'n mei - ne Lie - be?
měl vás přem - lumvit vám vše - cko říc'!

will nichts wei - ter hö - ren.
své - - ho pře - náh - le - ní.

Ach, dass zu spre - chen grau - sam Sie ver - weh - ren!
Lí - tos - tí je vše - cko kna - pra - ve - ní!

Ach wa - rum muss stumm ich mich beu - gen, was in mei - her See - le stürmt, ver -
Ne - mů - žete - li vněj na - hléd - nout, mů - že - te, jej, as - poň vys - lech -

Weil ich Sie nicht hören darf. Ja, nicht darf.
 Zná - te jej . snad z pa - mě - tí? Ja - ká paměť

schweigen?
 nout. Wie? nicht darf? Kann man
 Zním ce - lý - Pro - sím,

Wie Sie sehn! Doch wo - zu von
 Ná - hra - dou za krá - sný

das ver - bie - ten?
 rá - čí - te - li?

Fes - seln spre - chen, die ich im - mer wa - gen darf zu bre - chen.
 sloh váš, pa - ne, la - hod - nost' se ře - či tak mi sta - ne.

Je - de
 Chvi vám

Fes - sel kann die Hand zerschmettern, die ver - traut der Lie - be hol - den Göt - tern.
 po - vě - dí - ti su - přím - no - stí ob - sah je - ho do všech po - drob - no - stí!

Andante cantabile.

Heinrich.
Ladislav.

Andante cantabile.

Wenn ich schon dem Zie - le nah mich füh - le,
Srd - cem va - ším hnou - ti do - být je - ho díl

Vilma.
Anežka.

Kaum noch weiss ich je - - nen Drang zu stil - - - len, kann
Srd - cem mým ach hnou - ti do - být je - ho díl klás - -
ent - schlüpft sie rasch mir in ko - -
k lás ce je nad - chnou - -

den Drang zu stil - len, der
- ce je nad - chnou - ti tot'
ket - - tem Spie - - - le; kaum dass ich dem Zie - le nah mich füh - le,
- - - ti klás - - - ce je nad - - chnou - ti tot' mé sna - hy cíl!

fast wi - - der Wil - - len
snah je - - ho cíl!
ent - schlüpft sie rasch mir in ko -
Srd - cem va - ším hnou - - ti

più f

der zum Re-den mich ge - wal - - - - - tig treibt.
 Klá - - sce je nad-chnou-ti toť snah je - ho cil!

ket - ten Spiel in ko-ket - ten Spiel.
 do - býť je - ho dil, toť mé sna - hy cil!

Listesso tempo. Vilma. Anežka. (spricht) Ich will Ihnen nicht verhehlen,
 Seis denn!
 Sly - šim!

pp dolcissimo *p dol.*
legato sempre

mein Herr, dass Ihre Worte nicht ganz ohne Eindruck auf mich geblieben sind ja,vielleicht könnte ich ohne Widerwillen denselben lauschen.

Ich sage: vielleicht, denn ich habe noch nicht

darüber nachgedacht und habe auch keine Lust Gefühle zu zergliedern die unter allen Umständen aussichtslos sind.

Heinrich. Aussichtslos?

Vilma. Anežka.

Ja so ist's, da-ge-gen hilft kein To že za - ča - tek va - še - ho

(für sich)

Sträuben.
psa-ní? Wohl, in mei-nem Fal-le.
Json ti mu-ži chá-řil

Muss, was ist, denn auch so blei-ben? Ich bin wirklich
A - no, a - no, mi - lo - sti - vá pa - ní Do - vo - lí - te

(spricht) Da ich mich aber nun doch einmal dazu entschlossen habe.

Doch das Re-den ist sehr schwierig
A - no, skon-čit smí-te!

sehr be-gie-rig
bychsměl skončit?

so mögen Sie auch alles erfahren. Als Edelmann werden

Sie wissen, was ein Fidei-commiss ist; ich bin das

Opfer eines solchen. Schon meine erste Ehe

war nichts, als die Alliance zweier Familien,

ohne Rücksicht auf meine Ansprüche, auf mein Herz. Ich war

jung, enthusiastisch, liebebedürftig, ich

zitterte darnach, mich an eine Brust auf einen Arm zu stützen. Die kleinste Spur von Liebe
zu lehnen, hätte mich unsäglich

glücklich gemacht, und mit einem hätte ich sie erwidert. Aber was man mir zum kein Gatte, sondern nur
Schatze von Zärtlichkeit Gemahl gab, war kein Mann, sondern ein Jokey, ein Kunstreiter.

Heinrich. Arme Frau, leider kommt ähnliches in unseren besten Familien alle Tage vor.

Vilma: Und trotzdem mir schon alles dies während eines fürchterlich langen Brautstandes von fast vier Wochen vollständig klar wurde, musste ich schweigen, dulden und Ja sagen. Werden Sie es glauben, doch schon an unserm Hochzeitstage. —

doch wozu diese fürchterliche Wiederholung?! Genug ich war unglücklich über die Maassen, aber noch war damals mein Unglück einer

Steigerung fähig — heute Ich bin Braut! **Heinrich** (aufschreiend) Braut! **Vilma:** Wahrscheinlich zwar hat mich mein Herr Bräutigam

längst vergessen! **Heinr. Sagristi:** Ich habe So mein Herr, Sie ken-nen mei - ne Grün-de.
die meine ebenfalls ver-
gessen wie den Tod. To však nes - tá - lo v tom li - stě, pa - ne. **Allegro.**

Heinrich. Ladislav.
Ja ich ken-ne Ih-rer El-tern Sün-de! Doch nun wei-sen Sie mich kalt zu-
Pro-miň-te co do-dal jsem snad ma-né, nemám't vě - ru chladnou vá - ši

Vilma. Anežka.
Herr! ich tra - ge ei - nes Man-nes Ring
Hrá - ti se slo - vy, aj dět-ský zjev!

rück.
krev.

und mir sel-ber ha - be ich's ge - schwo-ren, auch die auf - ge - zwun-ger Pflicht zu
Mlu - vit tře - ba upřím-ně a váž - ně, pro - tož věz - te, ná - klon-nost' ta

eh - ren da ein Mann zur Gat-tin mich er - ko-ren, darf ich kei-nem
vře - lá že mne do - jí - má: leč pro - sím snažně, spřá telstvím mým

An-der'n an-ge - hö - ren.
spo-koj - te se zce - la!

Heinrich. Ladislav.
f

Ach, ich lei - de un - ter glei-chem Zwan-ge,
Tot' je ví - ce, než - li zas - lu - hu - ji,

Vilma.
Anežka. *mf*

Wie, mein Herr Sie wa-gen zu be-
Neš-tě - stím to prá - vě na - ším

äch - - ze un - ter glei - chem Her-zens-dran-ge.
mé - - ně však, než chtít' se od - va - žu - ji!

ken-nen, dass Sie Braut schon ei - ne An-dre nen - - nen?
jes - ti vic že ne - mo - hu vám vo-bět né - - - stil

Was kann ich thun?
Pří - či - na?

Das Band der Eh - re ach - ten!
Ta le - ží vmi - nu - lo - sti!

Si-cher!
A - no!

Dul - den?
V hrobě?

Wie, so soll ich e - wig
Z pou - hé uc - ti - vo - sti

p

Darf man zu zer - rei - ssen trach - ten,
Svě - do - mi mé od - po - čí - vá

schmachten un - ter je - nem Sla - ven - band?
kmrt - vým chce - te ži - vým zem - řít nám? —

was ein höh - rer Wil - le band?
tam, — po bo - ku mých u - po - mí - nek.

Muss man sich der Will - kür fü - - gen?
Vím! — mi - lu - je - te ji - né - hol!

più p

Ja!
Ne!

We - - he, mein To - des - ur - theil spre - chen Sie!
Cím to, že ne - chce - te se sli - to - vat?

mf

Ich er - fül - le nur der Eh - re Pflicht.
Ta - jem - ství to mu - sím za - cho - vat.

ff.

Al - - so
Jest - - to

cresc.

mf
Trost-los!
A - no!

trostlos soll ich schei - den? E-wig tra-gen mei-ne Lei-den?
nez - vrat - né u - za - vře - ní? Nik-dy pak se ne-změ - ní?

molto cresc.

ff E - wig!
Nik - dy!

p e - wig!
Nik - dy!

ff risoluto
Num, dann
Nu - že.

(bewegt) **Lento assai.**

Mein ar - mes Herz!
Na shleda - nou?

rasch hin - weg!
s bo - hem již!

Ich ge - he!
Na vždy!

Lento assai.

pp
trem.

Vilma. (abseits)
Anežka.

Wie ich lei - - - de!
Ja - ka tíž!

Heinrich.
Ladislav. *p*

Mit
Le - - ben Sie wohl
Nu - - že sbohem,

pp *pp dolcis*

Gott!
sbohem!

Gott schü - tze Sie!
ach, ja - ká tiž!

Mit Gott!
sbo-hem!

Gott schü - tze Sie!
na - vždy již!

Scene 6.
Vorige, Carla.

Vystup 6.
Předešlí. Karolina.

Carla. (im blendendsten Soireecostum)
Karolina.

Ih-re Haft, mein Herr, ist auf-ge-hoben. Sie haben Freiheit, ganz nach Wunsch, zu gehn. Doch da wir heut ein kleines
Stújte pa - ne! jak že možnoli? - vě - zeň náš si pro-chat do - vo - li? Doh-le-du jej

Fest be-gehn, möcht ich Ih - re Ga - lan - te - rie er - pro - ben?
sve - řím přís - né - mu neb ty ne - ho - díš se kniče - mu!

Vilma.
Anežka.

Ei! ich sah dich nie -
Pa - rá - da tvá

Carla.
Karolina.

Heut sei's Pflicht sich auf - zu - pu - tzen dächt' ich, weil Heinrich's
Za to výs - led - ku přis - lu - ší chvá - la! Co ři - káš

- mals noch so präch - tig.
mno - ho ča - su stá - la!

(Heinrich spricht: Was hör ich?)

Wie - gen - fest. Vilma.
mým ša - tům? Anežka.

(höhnisch) Bra - ve Schwester, die sich für den fer - nen Bru - der schmückt! Ist der At - las aus Manche - ster?
Dři - věj - ší by - ly tu - šim mno - hem vhod - něj - ší k to - mu ve vla - sech ty kvc - tiny!

Carla.
Karolina.

Du bist scheint's nicht sehr entzückt. Mir ge - fällt der Schnitt un - end - lich, na - ment - lich der Ro - be.
Tys při - ce vzo - rem dě - ti - ny! Kdež pak lipse ho - di kvi - tí, než - li na ven - ko - vě?

(zu Heinrich)

Sind Sie ob mei - ner Er - schein - ung
Nu - že pa - ne, co dě - lá - te?

Er ist viel zu we - nig ländlich, als dass ich ihn lo - be.
Ne - bu - du se ste - bou při - ti slu - ší - lí těž vdo - vě.

Vilma (spricht) O diese Männer!

Carla.

Karolina.

auch der-sel-ben Meinung? **Heinrich.** O Ihr Ur-theil ist nicht
z dá se že dů-má-te? **Ladislav.** Po té hon-bě di-vu

Himmlich find ich Sie im Gan-zen!
U - na - ven jsem, od - puš - tě - ní!

oh - ne. Himmlich! auch im Gan-zen! Und Sie sol-len drumzum Loh-ne heu-te mit mir tan-zen.
ne - ní! Av - sák já vás vzkřisím: do tan - ce se chu - tě svá - mi na ple - su tam vmi - sim.

Carla. **Allegro di Walzer ma molto.** (♩ = 112)

Karolina.

Vilma. Soll wohl heu-te noch die Leute um Er-laubniss
Anežka. Jak se pa-trí; as-poň za tři! co se to-mu

Tanzen willst du? Wirklich Carla?
Tychceš tan-čit? pán Buh snámi.

Allegro di Walzer ma molto. (♩ = 112)

fra-gen: Ty ob sie gnä-dig, mir, die le - - dig nicht den Tanz ver - sagen? Soll ich
di - víš? radš v kout ku ža - lu chout - ku hejě káš jen a ži - víš! Nu, jsme

im-mer-wäh-rend-trau-ern, hier am Lan de noch ver-bau-ern? Nein, ich will
 při - pra - ve - ni z ce - la? Co pak máš - ko - - ší - ček dě - lá? Vez - mě - te!

mich er-freu-en, vor nichts Er-laub-ten mehr scheu-en, will mei-ne Kräf-te mes-sen,
 dám cu - kro - vin - ky, dě - tem pe - ní - zi vy mat - kam stě - dře po - dě - li - te.

f espress.
 und so lang ich jung und hei-ter, die Witt-wenschaft ver-ges-sen!
 at maj, všich-ni dnes-ka svát-ky! ra - dost dnes le - tí svě - tem!

Tempo I. (♩ = 112) *f espress.*
 Doch dir ge-zient als
 To - bě, vdo - vo

p
staccato

ei - ner Braut, so lang dein Künft'-ger fern, dich von der Freu - de
 truch - li - vá, to - bě vdo - vo, to - bě sa - mo - ty se

Vilma. ab-zu-sperr'n, und vor je - - dem Liebes - laut
Anežka. po - při - vá, bys se zlé - - - mu ža-lu své - - mu

Heinrich. Doch mir ge-zient als ei-ner Braut solang mein Künft'ger fern mich vor der
Ladislav. Sot - ko ská dli - vá žer - tu vždy ti pře - bý - vá, kdež - to

Ihr ge zietet, weil sie Braut,
Nechtěj vdo.vo truch - li - vá,

aus Treu, aus Treu für dei - nen Herrn, ja aus Treu für
moh - la, moh-la pohř - bit za ži - va, moh-la pohř-bit

Freu - - de ab - - zu - sperr'n aus Treu für
k zlé - - mu své - mu já, já mám

so - lang ihr Künft' - ger fern sich der Freude ab-zu-sperren
pohro - bit se za ži - va, srd-ci tvé - mu mladi - stvé - mu

dei - nen Herrn. Dir ge - zie - - met stets dich ab-zu-sperr'n aus Treu für
za ži - va, bys-se k zlé - - mu ža-lu své - mu moh-la pohř - bit

mei - nen Herrn, mir zient mich ab - zu - sper - - ren aus Treu für
- můj hrob za ži - va - můj hrob za ži - va můj hrob

je - - den Lie - bes - laut, treu ih - rem
lá - - ska, lá - - ska ky - ne, lá - - ska ky - ne

deinen Herrn. Dir ge-zient als ei - ner Braut,
za ži - va! To - bě sa - mo - ty se po - pří - - vá

meinen Herrn. Mir ge-zient als
za ži - va! Žer - tu vždy ti

Herrn.
za ži - va!

cresc. al f
so lang dein Künftger fern, dich der Freu - de ab - zusperr'n!
bys - se k zle - mu ža - lu své - mu moh - la pohř - bit za ži - va!

cresc. al f
ei - ner Braut, mich der Freu - de ab - zu - sperr'n, so lang er
pře - bý - yá kdež to k zle - mu ža - lu své - - mu já mám

cresc. al f
Ihr ge - zient als ei - ner Braut, sich der Freu - de
Nech - - těj po hro - bit se za ži - va, srd - ci tvé - mu

cresc. al f

Ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha,
Ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha,

fern, dem Her - ren, treu dem
můj hrob, já mám můj hrob, já mám

ab - zu - sperr'n, treu dem Her - ren sich ab - - zu -
mla - dist - vé - mu lá - ska ky - ne, lá - ska

pp

Vilma allein.

Anežka sama.

Allegro.

Hin-weg eilen Beide,
Od - chá - zeji spo-lu

ich bin allein!
k ra-dosti!

O die - se Ko - - ket - te, wie sie ihn reizt! muss - te von
Ja pak o - pět se svou ža - lo - sti sa - mot - na zde,

Car - la ich's er - le - ben dass sie al - ler Wüir - - de sich be - ge - ben!
od - -všech o - pu - ště - na, chu - dá vdo - va, pře - - u - bo - há že - na!

Ih - re Kräf - te will sie
Av - šak, vzdýtjsem to - mu

Meno Allegro.

accel.

mes-sen, ih - re Wittwen - schaft ver - ges - sen,
 chtě - la! Sa - ma pryč jej od - há - ně - la!

lei - der a - ber sie ver - gisst,
 Jenž - to sce - lým srd - cem svým.

pp *p dolce* *pp*

dass sie Weib und fehl - - - bar ist.
 chtěl se stá - ti mým jen mým!

pp *ppp*

Risoluto.

A-ber ich, darf ich sie ta-deln? ich, der's in der Brust ge-toht, die ver-gass, dass
 Bě - da! co jsem či - nit mě - la! z da - li ne - by - lo to mou po - vin - no - sti

sie ver-lobt!
 je - di-nou?

Lento.

Ach die schwe - ren schwarzen Wittwen-klei - der sind wie Au - gen
 Ty, jenž dří - - máš v po-klid-ném tam hro - bě, viz, jak vel - kou

uns' - rer Feind und Nei - der kaum wir ei - - - nen ra - -
 o - bět ne - su to - bě, na - vždy zři - - - ka - jíc

- - schen Schritt gethan, bli - - cken sie uns zürnend, drohend an,
 se to - ho zde, jenž mi dá - val ce - lé srd - ce své,

rall.
 bli - cken sie uns zür - - nend drohend an.
 jenž mi dá - val ce - - - lé srd - ce své!

p Ist's denn ein Vergeh'n - *f* ist's ein Ver
 Již, aj, zmi - ze - li! Duch můj pak

geh'n, wenn wir in ein frem - des Au - ge sehn?
sám za ni, mi ach žar - liv spē - chá tam,

Hab ich ver - letzt schon mei-ne Pflicht, weil's hier zu sei-nen Gunsten spricht?
spě chá, a - by zře! je roz - ní - cen, tím pak kru - tý žal svůj množil jen!

(spricht:) Weh mir, weh! ich betrüge mich selbst!

Dass Lá - wir sko

se - hend so in's Unglück rennen, bin ich schuld - los wirklich ganz und rein?
lá - sko, srd - cí mu - či - tel - ko, trp - kou či - ši jen mi po - dá váš!

Muss ent - setzt - ich mir nicht bekennen, ihn nur lieblich, ihn nur ganz al - lein!
proč, ach, ji - né, moc - ná ve - li - tel - ko, v bla - ho - sti se ko - chat ne - chá - váš?

Ja, ja, so ist's, ihn nur lieb' ich, ihn nur ganz al - lein!
 proč, proč ach ji-né v bla-ho - sti se ko-chat ne-chá - vas?

O Lie - be! Sü - - sser Trug!
 La - - sko la - - - sko!

Lento.

pp

Doch die weil mein Herz fast
 Aj, ja - ký-to krás - - - ný

bricht, freut sie sich der led' - - - gen Pflicht.
 den kradosty jen u stvo - řen.

dolce

Wie sie sich die Hän-de dri- - - cken, sich be - trach - ten voll Ent -
 jak by krás - né moh-lo bý - - - ti na - tom své - tě na - še

pp sempre

zü - - cken, wie sie se - lig zu ihm spricht, nein, ich er -
 ži - - ti, kdy-by kru - tý, lá - sky žal, nik - do

f trag es län - ger nicht!
 z nás bye ne poz - nal!

sfz

dolce

pp

con Ped. sempre

piu p

Sie er - freu - e nicht sein Kuss,
 Všu - de ra - dost, ve - se - lí,

wenn ich ihn ent-behren muss; während meine Thränenflie-ssen
hle, jak v bo-ži ne-de-li! K nejchud šim ra-do-vá - - ní

soll sie sei-ner nicht ge-nie-ssen Was mich krank und
v ch i bla-hou so tu sklá - - ní; *più p* v šu-de vlád-ne

bleich, ma-che sie nicht reich! Sie ist
dnes roz-koš, jen a ples v šu-de vlád-ne

Witt-we so wie ich, pu-tzet sie und schücket sich,
dnes roz-koš jen a ples, v šu-de ra-dost, ve-se-li, *più p*

nun dann darf ich's gleichfalls thun, dann darf ich's
hle, jak v bo-ži ne-de-li! Aj, ja - ký to

gleich - - - falls thun.
krás - - - ny den.

ritard.
pp

Moderato ma con espressione. (♩ = 52)

f
ff
sf
dim. al p

Ein - samscheint mir das
Dá - - vno ždá - - ní to

sotto voce

Welt - all! Ein - sam ist's in mei - nem Bu - sen,
dři - má, pus - te v ce - lé du - ši mé!...
trost - los ist die
V dov - ský šal mým

poco rit. il tempo

cresc.
sf
pp poco rit.
cresc. e poco accel.
f

Herzensnacht,
u - de - lem
wie die - se Wittwentracht.
žal jen trůní vsrd - ci mém!

Più animato ma non troppo. (♩ = 72)

Ach, das schön - ste das schön - ste Glück ich könnt' er -
 Ach, jak ra - do - sti bych, ra - do - stí bych bli - že

f. *dim.* *p.*

rin - gen, dürft' ich so voll Lie - be ihn um - schlin - gen, dürft' ich
 spē - la, kdy - bych je - ho ob - ej - mu - ti smě - la, kdy - bych

trém. *m. d. espress.* *m. g.*

so voll Lie - be ihn um - schlin - gen; rosen - schön er - schien mir dann die
 je - ho ob - ej - mu - ti smě - la! Rů - že krá - sné měl by pro mne

p. *cantando* *cresc.*

Welt! Ro - sen - schön! ro - sen - schön er - schien dann die
 svět! Rů - že krá - sné, rů - že krá - sné měl by pro mne

f. *sf.*

Welt! Und der Wal - des - sän - ger fro - her Schlag, ver - kün - det
 svět! Zpé - vy lad - né, ji - miž hu - čí háj, vės - ti - ly by

p. *dim.*

f *sotto voce*

ei - nen ew' - - - gen Früh-lingstag! Und der Wal - des-sän - ger
 vě - ně krás - - - ný, krás - ný máj! Zpě - vy lad - né, ji - miž

cresc. *sf* *pp* *pp*

cresc.

fro - her Schlag, und der Wal - des-sän - ger fro - her Schlag, ver -
 hu - či háj, zpě - vy lad - né, ji - miž hu - či háj

cresc.

f

kün - - - det, ver - kün - - - det ei - nen ew' - - - gen,
 vě - - - sti - ly, vě - - - sty - ly by vě - ně krá - - - sný

Cadenza ad lib (sie geht traumverloren rechts ab)

ew' - - - gen Früh - - - lings-tag!
 krá - - - sný, krá - - - sný máj!

sf *ff* *p cresc.*

ff *sf* *sf* *sf*

Scene 7.

Výstup 7.

Peter tritt von links auf, etwas angeheitert, eine Flasche in der Hand.

Mumlal.

Moderato assai.

Peter (spricht)
Nein, das geht nicht weiter fort...
bis
... und das ist das abscheulichste Verbrechen!

Diese Wei-ber, die-se
Diese Wei-ber, die-se
Diese Wei-ber, die-se
Necht' co - ko - liv mne,
Necht co - ko - liv mne

Weiber sind 'ne bö - se Rotte, Ich ken - ne al - le aus dem Grund, jetzt scheinen sie die gu - te
Weiber sind recht sanft und milde, nur wenn man ih - ren Wil - len thut. Sie ha - ben al - le sanftes
Weiber sind stets zart von Sitten, als trüb - ten sie kein Wäs - ser - lein, sie wah - ren stets den gu - ten
co - ko - liv mne zlo - bí v světě hned mum - lá - ním svuj je - vim hněv, hned mum - lá - ním svůj je - vim
dě - lá zlost' mi do - ma že - na, mum - lá - ním svým ji skrotím hned ji mum - lá - ním svým skrotím

Stund', sie schmeicheln euch mit sü - ssen Mund. Doch gleich da - rauf be -
Blut, und sind so ar - tig sind so gut. Doch eh' Ihr Euch ver -
Schein, und sa - gen nie - mals trot - zig „nein.“ Im Fall vor Leu - ten
hněv svuj je - - vim, svůj je - vim hněv a za - hro - mu - ji
hned, ji skro - - tím, skro - tím hned, vrčí bez mé vů - le,

gie-ssen sie mit ih - rem Spot-te, euch ganz und gar stets oh - ne Grund, bis eu - re
seht, er-scheinen sie als Wil - de, ge - ra - then fürchter - lich in Wuth und dür - sten
wir von ih - nem was er - bit - ten; doch kaum sind wir zu Haus, al - lein, so - fort be -
za - hro - mu - ji při tom kle - të, až hrů - zou vkaž - dem styd - ne krev, až vkaž - dem
vrčí bez mé vu - le fe - na, vrě - la jis - te na - po - sled, ba na - - sled, napo

ar - me See - le weh und wund. Ich ken - ne sie, die
schie - nach eu - ren Her - zens - blut. Sie ha - ben al - le
ginnt für uns die gro - sse Pein. Sie quä - ru - lie - ren,
styd ne, v kaž - dem az styd - ne krev. Kdy do há - jemství
sled, jistě, jis - tě ba na - po - sled. Sot - va že hias muj

sü - ssen lo - sen, sie krat - zen wäh - rend sie euch ko - sen; sie beissen, während sie euc
ih - re Lau - nen, die Blonden, Schwarzen und die Braunen. Ob sie nun Gattin Tochter,
tri - bu - lie - ren, sie en - nu - yi - ren und sec - ki - ren, sie malträ - ti - ren, mu - si -
kdos mi v kro - či, neb šel - ma pes se sce - sty sto - či, kdy ba - bice mi sbi - rá
tem - ný sly - ší, hned že - na se i ha - fan zti - ší, jed - va že mum - lat za - po - či

schmeicheln, ver - wun-dem während sie euch strei-cheln; doch in der Lie-be
Schwester, um - gar-nen euch nur im-mer fe - ster, doch na-het ein A -
ei - ren, wo - bei sie niemals euch pa - ri - ren, o, dass sie nie er -
chrastí, neb liš - ka vy - klou - zne mi zpas - ti, tu strašně za - mum -
nám, hned vsec - ko kli - di se tu jin - am, nebt' já když za - mum -

sind, sie al - le taub und blind, sind al - le taub und blind. _____
mant, gleich sind sie wie ver - brannt, gleich sind sie wie ver - brannt. _____
schien - die Predigt der Gar - di - ne, Predigt der Gar - din? _____
lám, až tr - ne háj tu sám, až tr - ne háj - tu sám. _____
lám, tut' svet - se tře - se sám, tut' svět - se tře - se sám. _____

Meno Allegro.

_____ O! Da - rum hü - tet euch, Ja! da - rum hü - tet euch
_____ O! Da - rum hü - tet euch, Ja! da - rum hü - tet euch
_____ O! Da - rum hü - tet euch, Ja! da - rum hü - tet euch
_____ O, já vám mumlat znám o, já vám mumlat znám
_____ O, já vám mumlat znám o, já vám mumlat znám

da - - - rum hü - tet euch, vor je - dem
o ja vām ja vām mum-lat

p

Weib, ja da - rum hü - tet euch, da - - -
znám, o ja vām mum-lat znám, o

p

rum hü - tet euch vor je - dem Weib, vor je - - dem Weib hü - tet
o ja vām, ja vām mumlat znám, o ja vām mumlat

f *p*

euch!
zuám!

ff

1. 2.

Scene 8.

Peter, Minka, Jean. Dienerschaft. Landleute.
(kommen durch die Garteneingänge auf die Bühne;
zuletzt Carla am Arme Heinrich's.)

Ystup 8.

Mumlal, Hidka, Tonik. Služebníci, Venkovská
mládež. (Později) Karolina a Ladislav.

Allegro moderato. (♩ = 116)

PIANO.

cresc. *f*

Mumlal.
Peter. *f*

Geht zum
Yde - te

CHOR.

Soprani *ff*
O du Wei-ber - feind, du schlauer, sind die Trauben dir zu sau-er?

Alti. *ff*
Mum-la - le, aj tu vás má-me, ně - co se vás po-zep - tá - me!

Tenori *ff*
O du Wei-ber - feind du schlauer, sind die Trauben dir zu sau-er?

Bassi. *ff*
Mum-la - le aj tu vás má-me, ně - co se vás po-zep - tá - me!

ff *sfz*

Teu-fel Ihr Ver - ruchten!
k čer - tu, jde - le k čer - tu!

Ihr seids, Mei-ster, Ihr seids, Mei-ster, den wir such-ten,
Be - ze žer - tu! pro - věz - te nám pře - ci, kdo ten

Ihr seids Mei-ster, Ihr seids, Mei-ster, den wir such-ten,
Be - ze zer - tu! pro - věz - te nám pře - ci, kdo ten

Geht mit Eu - rem tol - len
Co vám po - ném? Co vám

wollt Ihr nicht ein Weil - chen Euch am Fest be - theil - gen?
ptá - ček oh - ni - vá - ček, jež jste zav - řel v kle - ci?

wollt Ihr nicht ein Weil - chen Euch am Fest be - theil - gen?
ptá - ček oh - ni - vá - ček, jež jste zav - řel v kle - ci?

Sprin-gen, wollt Ihr ei - nen Wei-sen zwingen, sich mit Nar - ren zu verschlin-gen!
po - ném? ydě - te k de vám v ko - lo hrá - jou só - lo, at' se vys - cá - če - te!

du Wei - ser, willst du wet - - - - ten, sag' doch,
 Zvě - dě - li - by - chom přeč rá - - - - di. co ho

mf
 du Wei - ser, willst du wet - - - - ten, sag' doch,
 Zvě - dě - li - by - chom přeč rá - - - - di, co ho

p
f

sag', sag' doch, sag', willst wet - - - - ten?
 sem, co ho sem při - - va - - - di?
 sag', sag' doch, sag', willst wet - - - - ten?
 sem, co ho sem při - - va - - - di?

Dass ein Blick nur von der Min - ka wär in Stan - de dich zu ket - ten?
 Nech - ce - ly snad v hří - sné spol - ky vá - - - bit na - še hol - ky?

mf

Ach du Wei - ber - has - ser, zieht dem Wei - ne vor das Was - ser;
 Ne - bo v ko - mis - ni o - ble - ky vá - bit na - še re - ky?

Ach du wei - ser v ko - mis - ni; o - ble - ky vá - bit na - še re - ky?

ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha,

ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha,

ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha,

ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha,

ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha!

ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha!

ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha,

ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha,

Peter.

Mumlal.

Fürchtet Stock und Ru - the, fort ihr Thu-nicht - gu - te!
 Bu - de - te - li zti - chal Co vás to za - pí - chá?

Nein, nein, nein, dein Drohn macht
 No, no, no, no, je - nom
 ha! Ach dein Drohn macht
 ha! No, no, je - nom

Wollt Ihr Ruhe hal-ten! Wollt Ihr Ruhe hal-ten!
 Bu - de - te - ly z ti - chal bu - de - te - li z ti - chal!

uns nicht Kum - mer, brumme, brümme, al - ter Brum - mer, brum, brum, brum,
 Mum, mum, mum,
 ne - bruč stá - le sta - rý, sta - rý brun - di - bá - le! brum, brum, brum, brum, brum,
 Mum, mum, mum, mum, mum,
 uns nicht Kum - mer, brumme, brumme, al - ter Brum - mer, brum, brum, brum,
 Mum, mum, mum,
 ne - bruč stá - le sta - rý, sta - rý brun - di - bá - le! brum, brum, brum,
 Mum, mum, mum,

ff

Wollt ihr Ruhe hal-ten? geht zum Teufel!
 Bu - de - te - li zti - cha? jdé - te kčer - tu!

ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha!

ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha!

ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha!

ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha!

dimin.

Andante. (♩ = ♩)

Minka (tritt auf Peter zu, lehnt sich zärtlich an seine Schulter; kokett:)
 Lidka.

Jean.
Tonik.

Habt Ihr mei - ner wir - lich ganz, gän - zlich mein ver - ges - sen?
 Ne - vá - bí ho med - le sem ne - ná ja - kás pás - ka? *mf*

(Minettens Benehmen imitierend, sich an Peter's andre Schulter lehnend.) Wenn Ihr Min - ka
 Již se ří - ká

Andante. (♩ = ♩)

Jean.
Tonik.

führt zum Tanz, wart ich un - ter - des - - sen? (wütend)
 za le - sem i zde u nás lás - - ka? *Peter. Mumial.*

Blei - bet mir vom Lei - - be mit dem fal - schen
 Mož - na dost' ze bláz - - ní po té hor - ké

Wei - - be!
láz - - ní!

Hört den al - ten Nar - ren, wie 'ne Trom - mel schnar - ren.
Ne - ma - luj nám stra - ky bláz - ní - val jsi ta - ky.
Hört den al - ten Nar - ren, wie 'ne Trom - mel schnar - ren.
Ne - ma - luj nám stra - ky bláz - ní - val jsi ta - ky.

f *dimin.*

Più lento. Minka. Lidka. *amoroso*

Jean. *amoroso* Wer ein Weib be - schim - pfen kann, ist führ - wahr kein
Ne - ha - nob - te bož - ský cit, jenž - to vhlou - bi

Tonik. Wer ein Weib be - schim - pfen kann, ist für - wahr kein rech - ter
Ne - ha - nob - te bož - ský cit, jenž - - - to vhlou - - bi srd - cí,

Più lento.

p *legato*

rech - ter Mann; denn des Wei - bes Ko - sen pflanzt des Him - mels
srd - cí skryt hou - - ří nam i bu - ší ro - - ze - chvě - nou

Mann, denn des Wei - bes, des Wei - bes Ko - sen pflanzt des Him - mels
skryt hou - - ří nám bou - - ří nam i bu - ší ro - - ze - chvě - nou

pìu f

Ro-sen in die lie-be - lee - re Welt,
du - sí! Krás - - něj - ši - ho kpos - le - du

pìu f

Ro-sen in die lie-be - lee - re Welt, die da-durcherst
du - sí! Krás - něj - ši ho kpos - le - du kdež pak naj - dem,

die da-durcherst Werth er-hält. Lie-be ist das Gröss - te, Lie-be uns er -
kdež pak naj - dem poh - le - du, než dvě srdcí pù - lí, když se kso - bě

Werth er hält. Lie - - be ist das Gröss - te, Lie - - be uns er
poh - led - u. Než dvě srdcí pù - - lí když se kso - bě

lös - te, Lie - - be ist ein e - wig
tu - lí? Lá - - ska bož - ský vě - ru

pìu f

lös - te, Lie - - be ist ein e - wig Glück, ist des
tu - lí? Lá - - ska bož - ský vě - ru dar, bla - ho

poco a poco cresc.

Glück, ist des Schö-pfers Mei-ster-stück. Lie-be ist ein e-wig
dar, bla-ho mlá-dí, kouz-lo jar. Lá-ska bož-ský vě-ru

Schö-pfers Mei-ster-stück. Lie-be ist ein e-wig
mlá-dí, kou-zlo jar. Lá-ska bož-ský vě-ru

Carla (ist am Arme Heinrichs eingetreten).
Karolina.

Vilma (erscheint von rechts).
Anezka.

Heinrich.
Ladislav.

Peter.
Mumlal.

Minka.
Lidka.

Jean.
Tonik

Ja Lá-ska, ja, lá-

Lie-be ist ein e-wig Glück, e-wig Glück,
Lá-ska bož-ský vě-ru dar, kou-zlo jar,

Lie-be ist ein e-wig Glück, ja ein Glück
Lá-ska bož-ský vě-ru dar, bla-ho mlá-dí,

Wei-ber nur und Ka-tzen
Lá-ska bož ský vě-ru

Glück, ist des Schö-pfers Mei-ster stück,
dar, bla-ho mlá-dí, kou-zlo jar,

Glück, ist des Schö-pfers Mei-ster
dar, bla-ho mlá-dí, kou-zlo

poco crescendo e accelerando

ff Lie - be ist das Glück! ist des Schö - pfers Mei - ster -
ska bož - ský vě - ru dar, bla - ho mlá - dí, bla - ho mlá - dí, kou - zlo

ff Lie - be ist ein e - wig Glück! ist des Schö - pfers Mei - ster -
la - ska bož - ský vě - ru dar, bla - ho mlá - dí, bla - ho mlá - dí, kou - zlo

ff Lie - be ist ein e - wig Glück! ist des Schö - pfers Mei - ster -
la - ska bož - ský vě - ru dar, bla - ho mlá - dí, bla - ho mlá - dí, kou - zlo

ff schwa - - tzen stets von Lieb', stets von Lie - be von Lie - be schwa - tzen, kon - nen
dar, bož - ský vě dar, bla - ho mlá - dí, bla - ho mlá - dí, kou - zlo

poco crescendo e accelerando

ff Lie - be ist ein e - wig Glück, ist des Schö - pfers Mei - ster -
lá - ska bož - ský vě - ru dar, bla - ho mlá - dí, bla - ho mlá - dí, kou - zlo

ff stück, sie ist ein e - wig Glück, ist des Schö - pfers Mei - ster -
lá - ska bož - ský vě - ru dar, bla - ho mlá - dí, bla - ho mlá - dí, kou - zlo

poco crescendo e accelerando

ff Lie - be ist ein e - wig Glück, ist des Schö - pfers Mei - ster -
Lá - ska bož - ský vě - ru dar, bla - ho mlá - dí, bla - ho mlá - dí kou - zlo

ff Lie - be ist ein e - wig Glück, ist des Schö - pfers Mei - ster -
Lá - ska bož - ský vě - ru dar, bla - ho mlá - dí, bla - ho mlá - dí kou - zlo

ff Lie - be ist ein e - wig Glück, ist des Schö - pfers Mei - ster -
Lá - ska bož - ský vě - ru dar, bla - ho mlá - dí, bla - ho mlá - dí kou - zlo

ff Lie - be ist ein e - wig Glück, ist des Schö - pfers Mei - ster -
Lá - ska bož - ský vě - ru dar, bla - ho mlá - dí, bla - ho mlá - dí kou - zlo

stü-ck, ist ein Mei-ster - stü-ck, — ist ein e - wig Glück; —
 jar, nej - krás - něj - ši kví - tí vce - lém lid - ském ži - - - tí.

stü-ck, ist ein Mei-ster - stü-ck, — ist ein e - wig Glück; —
 jar, nej - krás - něj - ši kví - tí vce - lém lid - ském ži - - - tí.

stü-ck, ist ein Mei-ster - stü-ck, — ist ein e - wig Glück; —
 jar, nej - krás - něj - ši kví - tí vce - lém lid - ském ži - - - tí.

stü-ck, ist ein Mei-ster - stü-ck, — ist ein e - wig Glück; —
 jar, nej - krás - něj - ši kví - tí vce - lém lid - ském ži - - - tí.

stü-ck, ist ein Mei-ster - stü-ck, — ist ein e - wig Glück; —
 jar, — nej - krás - něj - ši kví - tí vce - lém lid - ském ži - - - tí.

stü-ck, ist ein Mei-ster - stü-ck, — ist ein e - wig Glück; —
 jar, nej - krás - něj - ši kví - tí vce - lém lid - ském ži - - - tí.

stü-ck, ist ein Mei-ster - stü-ck — ist ein e - wig Glück; —
 ja, — nej - krás - něj - ši kví - tí vce - lém lid - ském ži - - - tí.

stü-ck, ist ein Mei-ster - stü-ck — ist ein e - wig Glück; —
 ja, nej - krás - něj - ši kví - tí vce - lém lid - ském ži - - - tí.

stü-ck, ist ein Mei-ster - stü-ck — ist ein e - wig Glück; —
 ja, nej - krás - něj - ši kví - tí vce - lém lid - ském ži - - - tí.

stü-ck, ist ein Mei-ster - stü-ck — ist ein e - wig Glück; —
 ja, nej - krás - něj - ši kví - tí vce - lém lid - ském ži - - - tí.

p *dimin.*

Lie - - be, Lie - be, lassteuch melden, Lie - - be zeu - get noch
 Lá - - ska, lá - ska bož-ský vě - ru dar lá - ska, nej - krás snej - ší

p

Lie - - be, Lie - be, lassteuch melden, Lie - - be zeu - get noch
 Lá - - ska, lá - ska bož-ský vě - ru dar, lá - ska, nej - krás snej - ší

p

Lie-be lassteuch melden zeugt ed - - le Hel - den, ed - le Hel - - den,
 Lá-ska bož-ský vě - ru dar, lá - - ska nej - krás - něj - ší kví - - tí

p

Lie - - be, Lie - be, lassteuch melden, Lie - be zeu - get noch
 Lá - - ska, lá - ska bož-ský vě - ru dar, lá - ska nej - krás - snej - ší

p

Lie-be lassteuch melden zeugt ed - - le Hel - den, ed - le Hel - - den
 Lá-ska, bož-ský vě - ru dar, lá - - ska nej - krás - něj - ší kví - - tí

p

Lie - - be, Lie - be lassteuch mel - den zeugt ed - le Hel - - den, ed - le
 Lá - - ska, lá - ska bož-ský vě - ru dar, lá - ska nej - krás - snej - ší

p

Lie - - be, Lie - be lassteuch mel - den zeugt ed - le Hel - - den, ed - le
 Lá - - ska, lá - ska bož-ský vě - ru dar, lá - ska nej - krás - snej - ší

p

Lie - be lassteuch mel - den zeugt ed - - le Hel - den, ed - le Hel - - den,
 Lá - ska bož ský vě - ru dar, lá - - ska nej - krás - něj - ší kví - - tí

p

Lie - be lassteuch mel - den zeugt ed - - le Hel - den, ed - le Hel - - den,
 Lá - ska bož ský vě - ru dar, lá - - ska nej - krás - něj - ší kví - - tí

dimin.

The piano accompaniment consists of a right-hand part with chords and a left-hand part with a bass line. It includes dynamic markings like *p* and *dimin.* and is written in a key with two flats (B-flat major or D-flat minor).

Hel - - den, zeuget ed - le Hel - - den, oh - ne Lieb' ist al - les todt, *pp*
 kví - - tí vce - lém lids kém ži - - tí, bla - ho mlá - dí, kouzlo jar

Hel - - den, zeuget ed - le Hel - - den, oh - ne Lieb' ist al - les todt, *pp*
 kví - - tí vce - lém lids kém ži - - tí, bla - ho mlá - dí, kouzlo jar

Lie - be zeu - get Hel - - den, oh - ne Lieb' ist al - les todt, Lieb' ist
 vce - lém lids kém ži - - tí, bla - ho mlá - dí, kouzlo jar, lá - - ska

den man im - mer wärmt aufs Neu', ein Brei, ein al - ter Brei, den man
 vce - lém lids kém ži - - tí, bla - ho mlá - dí, kouzlo jar, lá - - ska

Hel - - den, zeuget ed - le Hel - - den, oh - ne Lieb' ist al - les todt, *pp*
 kví - - tí vce - lém lids kém ži - - tí, bla - ho mlá - dí, kouzlo jar,

Lie - be zeu - get Hel - - den, oh - ne Lieb' ist al - les todt, Lieb' ist
 vce - lém lids kém ži - - tí bla - ho mlá - dí, kouzlo jar, lá - - ska

dimin. Hel - - den, zeu - get ed - le Hel - - den, oh - ne Lieb' ist al - les todt, *pp*
 kví - - tí vce - lém lids kém ži - - tí bla - ho mlá dí, kouzlo jar,

Hel - - den, zeu - get ed - le Hel - - den, oh - ne Lieb' ist al - les todt, *pp*
 kví - - tí vce - lém lids kém ži - - tí bla - ho mlá - dí, kouzlo jar,

Lie - be zeu - get Hel - - den, oh - ne Lieb' ist al - les todt, Lieb' ist
 vce - lém lids kém ži - - tí bla - ho mlá - dí, kouzlo jar, lá - - ska

Lie - be zeu - get Hel - - den, oh - ne Lieb' ist al - les todt, Lieb' ist
 vce - lém lids kém ži - - tí bla - ho mlá - dí, kouzlo jar, lá - - ska

dimin. *pp*

Lieb', ist Lenz und Morgenroth!
lá - ská bož-ský vě - ru dar!

Lieb', ist Lenz und Morgenroth!
lá - ská bož-ský vě - ru dar!

Lenz und Mor-gen-roth.
bož - ský vě - ru dar!

(reicht Carla einen Blumenstrauss.)

Lenz und Mor-gen-roth.
bož - ský vě - ru dar!

(halt sich die Ohren zu und läuft wüthend ab.)

Lieb', ist Lenz und Morgenroth!
lá - ská bož-ský vě - ru dar!

Lenz und Mor-gen-roth.
bož - ský vě - ru dar!

(umarmt Minka.)

Lieb' ist Lenz und Morgen-roth.
lá - ska bož-ský vě - ru dar!

Lieb' ist Lenz und Morgen-roth.
lá - ska bož-ský vě - ru dar!

Lenz und Mor-gen-roth!
bož - ský vě - ru dar!

Lenz und Mor-gen-roth!
bož - ský vě - ru dar!

dimin. sempre

pù pp

Più mosso.

ppp

risoluto

ff

ffz

ffz

ffz

ffz

ffz

Ende des zweiten Actes.

Dritter Act.

(Decoration wie im ersten Acte.)

Scene 1.

Minka. Jean. Peter.

Dějství třetí.

Výstup 1.

Lidka. Tonik. Mumlal.

Piano.

Ad. Jean. Tonik. *Più moderato.* (♩ = 112.)

Thu' nicht gar so blö-de, war-te doch ein Weil-chen, reich mir, klei-ne Sprö-de,
Co to, hol-ka, co to, nač ta pý-cha pan-ská? vždyt' se tan-čí pro-to

Minka. Lidka.

War-ten will ich ger-ne, doch ich sag' es ehr-lich, mit dem Kuss bleibt fer-ne,
Tan-čí? nu, což o to! to si lí-bit dá-me, sni-kým však se pro-to

rasch zum Kuss dein Mäulchen!
naše za-ko-lan-ská!

Minka. Lidka.

küs-sen ist ge-fähr-lich. Peter. Mumlal. Wartet doch bis mor-gen,
je-ště ne-li-bá-me. Zem-ře-la bych stu-dem

Der ver-damm-te Rei-ter kommt doch stünd-lich wei-ter!
Co zde chtěj' ti bláz-ni? na-u-čím je káz-ni!

Minka.
Lidka. *f*

heut mag mir's nicht taugen. Nein, ich mag nichts
u - bo - há já zo-ba? Ne, ne, nechme

Jean.
Tonik.

Will's drumselbst be-sorgen, schliesse blos die Augen!
Lí - bat - li se budem zav-řem o - či o - ba!

wis - sen Was denn?
to - ho! Nu - že?

Jean.
Tonik.

Liebe Mine. Schliess die
Lidko! zlató! Zam - huř

Peter.
Mumlal.

Gleich wird er sie küssen!
Lí - bat se chtěj o - ho!

Der Kerl hat Rou - ti - nel!
Hledme je - nom na to!

Minka.
Lidka.

Wie denn? Sei's denn!
Kče - mu? Jdi - žiž!

Jean.
Tonik.

Augen! Nun wie al - le Mü - - den. Eins, zwei, drei!
o - či! K vů - li ho - chu své - - mu. Jeden, dva, tři!

Minka.
Lidka. *ff*

Jean
Tonik. *ff*

(Peter schiebt den Kopf zwischen Beide u. empfängt den Kuss.)

Brr!
Brr!

Brr!
Brr!

Peter.
Mumlal. *#*

Jean (spricht:) Pfiu Teufel. wie schlecht.

So war's recht!
To vám patři!

Minka.
Lidka. *Vivace.*

Jean.
Tonik.

Vivace.

Peter.
Mumlal.

O, wie un-end-lich fad, o, wie so schändlich hat uns die-ses Monstrum ge - neckt,
Bě - da, to chu - tná jak pe - ly něk, chu - tná jak pe - ly - něk, pe - ly - něk sám,

O, wie un-end-lich fad, o, wie so schändlich hat uns die-ses Monstrum ge - neckt,
Bě - da, to chu - tná jak pe - ly - něk, chu - tná jak pe - ly - něk, pe - ly - něk sám,

als er den hoh-len Kopf, wie ei-nen lee-ren Topf, da - zwi - schen ge - steckt!
ne - kaž - te, Mumla - le, ne - kaž - te Mumla - le lí - bá - ní nám!

als er den hoh-len Kopf, wie ei-nen lee-ren Topf, da - zwi - schen ge - steckt!
ne - kaž - te, Mumla - le, ne - kaž - te Mumla - le lí - bá - ní nám!

Euch will das küssen ich aus-treiben si - cherlich, dass es nicht fer-ner Euch schmeckt!
I - chu - chu, zkazil jsem po - ži - tek, zkazil jsem po - ži - tek, po - ži - tek vám,

Wer sich nicht zähmen kann, der muss sich schämen dann, der wird nach No-ten ge - neckt.
 bodejž vás, bla-hov-ci, bo-dejž vás, blá-hov-ci, ra - rá - šek, ra - rá - šek sám!

Minka.
Lidka.
 Ist viel-leicht das Küssen Sünde?
 Hu - bič - ka, aj, ne - ví - dá - no!

Jean.
Tonik.
 Ichs, con-trär, er - baulich fin-de.
 Hu - bič - ka, aj, ne - ví - dá - no!

Trachtet weiter
 Přej - te,

Trachtet weiter
 Přej - te,

Più moderato.

rasch zu kommen, sonst wird es schlecht euch noch frommen!
 přej - te, přej - te a bu - de vám přá - no!

rasch zu kommen, sonst wird es schlecht euch noch frommen!
 přej - te, přej - te a bu - de vám přá - no!

Peter.
Mumlal.
 Wo steht's, ich frage, ge - schrieben,
 Kdež pak to sto - jí jen psá - no,

Kei - nen Kuss mehr sollt' es ge - ben? Ei, das wär ein trü - bes Le - ben,
 Hu - bič - ka, aj, ne - ví - dá - no! přej - te, přej - - te,
 Kei - nen Kuss mehr sollt' es ge - ben? Ei, das wär ein trü - bes Le - ben,
 Hu - bič - ka, aj, ne - ví - dá - no! přej - te, přej - - te,
 dass Ihr dürft küs - sen und lie - ben? Ha - ha - ha! Es hat euch
 kdež pak to sto - ji jen psá - no, že má být, že má být,

Meno Allegro.

ei, dann wär trü - be das Le - - ben.
 přej - te a bu - de vám přá - - no!
 ei, dann wär trü - be das Le - - ben. Weil wir öf - ter po
 přej - te a bu - de vám přá - - no! To máš ná po
 wohl köst - lich ge - schmeckt? ha - ha - ha! Wer es nicht
 vám, vám je - nom přá - no I - chuchu, i - chu - chu,

Meno Allegro.

Nur ge - schwätzgen Al - ten
 Idě - te k sa - ta - ná - ši,
 lei - - den müs - sen, schenkt uns Gott da -
 ká - - - ní za své, za své
 lassen kann, das ist kein Mann, wer es nicht lassen kann, ist kein Mann, ist kein Mann, wer es nicht
 zkazil jsem po - ži - tek vám, bodejž vás bláhov - ci, ra - rá - sek, blá - hov - ci, ra - rá - sek,

Più mosso.

ist es vor ent - hal - - ten.
sta - ry Mi - ku - lá - - ši!

für das Kús - - sen.
u - pej pá - - ni!

lassen kann, ist kein Mann, und wird ge - neckt.
bodejž vás ra - rá - šek, ra - rá - šek sám!

Più mosso.

Tempo I. (♩ = 112.)

Jean. Was wär oh-ne Kússe unser ganzes Leben? Kal-te Regengüsse,
Tonik. Do-bře, hol-ka, na tě, proč tak se všim vá-háš, mi-lu-ješ li sva-tě,

Minka.
Lidka

Nach der Hochzeit frei-lich kússt man oh-ne Trübung, anders heute, weil ich
Mi-lu-jem-li sva-tě, tím vic na čes'tsbá-me; až se provdám za tě,

anstatt Wein und Reben!
nač se lí - bat zadržáhš?

Minka.
Lidka.

lei-der oh-ne Ü-bung!
dost se na - lí - bá-me.

(leise) Wie sollt's mich er-götzen,
Zvě da - vij - mi hlecty

Peter.
Mumlal.

Das Schwätzen dieser Beiden darf ein Narr beneiden!
Puk - nu - li tu smíchem, vá - sím bud' to hříchem!

könnt' den Tropfich äf-fen. Ach, das wä-re
 on se po nas to-či! Né, ne, nechme

Jean.
 Tonik.

Musst dein Mäulchen wetzen, dann wirst du's auch treffen!
 Nu-že, Mum-lal te-dy ne-chat za-vře o-či!

Minka.
 Lidka.

einzig!
 to-hol

Jean.
 Tonik.

Was denn?
 Nu-že?

Peter.
 Mumlal.

Liebchen!
 Lid-ko!

Hör'mich!
 Zla-to!

Schliess die
 Zav-řit

Man zu täuschen scheint sich!
 Zav-řit o-či? o-hol

Ei, das freut gar sehr mich!
 Hled'me je-nom na to!

Minka.
 Lidka.

Jean.
 Tonik.

Wie denn?
 Kče-mu?

Sei's denn!
 Idi-ziž!

Augen!
 o-či!

Nun wie al-le Mü-den!
 Kvů-li svě-tu zlé-mu!

Eins,
 Je-den,

Minka.
Lidka.

Jean.
Tonik.
zwei, drei!
dva, tři!

Peter.
Mumlal.
So war's recht!
To vám patří!

So war's recht!
To vám patří!

(Peter steckt wieder den Kopf dazwischen und erhält von beiden Seiten einen schallenden Backenstreich)

Brr!
Brr!

(spricht:) Pfui Teufel! wie schlecht!

Vivace.

Peter.
Mumlal.

O wie un-endlich fad, o wie so schändlich hat mich die-ses Pärchen ge - neckt!
Bě - da, to chut - ná jak pe - ly - něk, chut - ná jak pe - ly - něk, pe - ly - něk sám,

als ich gar meinen Kopf just wie ein rechter Tropf ha - be da - zwischen ge - steckt!
od - pust' to, blá ho - vci, od - pust' to, blá - ho - vci, ra - rá - šek, ra - rá - šek sám!

Minka.
Lidka.

Jean.
Tonik.

Ihm war so küs-ser-lich, nun weiss er si-cherlich, wie das Be-hor-chen oft schmeckt!
Do - bře tak, do - bře tak, Mum - la - le, Mum - la - le, do - bře tak, Mum - la - le, vám,

Ihm war so küs-ser-lich, nun weiss er si-cherlich, wie das Be-hor-chen oft schmeckt!
Do - bře tak, do - bře tak, Mum - la - le, Mum - la - le, do - bře tak, Mum - la - le, vám,

Wer sich nicht zähmen kann, der muss sich schämen dann, und wird ge - neckt.
 po - dru - hé ne - kaž - te, po - dru - hé, ne - kaž - te, lí - bá - ní nám!

Wer sich nicht zähmen kann, der muss sich schämen dann und wird ge - neckt.
 po - dru - hé ne - kaž - te, po - dru - hé, ne - kaž - te, lí - bá - ní nám!

Minka.
Lidka.

Più moderato.

Ist vielleicht das küssen Sünde?
 Hu - bič - ka, aj, ne - ví - dá - no!

Jean.
Tonik.

Trach tet, weiter
 Přej - te,

Più moderato.

Ich's, conträr, er - baulich fin - de.
 Hu - bič - ka, aj, ne - ví - dá - no!

Trach - tet, weiter
 Přej - te,

rasch zu kommen, sonst mag es schlecht Euch noch from - men!
 přej - te, přej - te a bu - de vám prá - no!

rasch zu kommen, sonst mag es schlecht Euch noch from men!
 přej - te, přej - te a bu - de vám prá - no!

Peter.
Mumlal.

Wo denn, frag' ich, steht ge - schrieben,
 Kde pak to sto - jí jen psá - no,

In der Bi - bel steht geschrieben, dass man küs - sen, dass man darf küssen und
Hu - bič - ka, aj, ne - ví - dá - no; pře - je - te, pře - je - te, pře - je - te a bu - de vám

In der Bi - bel steht geschrieben, dass man küs - sen, dass man darf küssen und
Hu - bič - ka, aj, ne - ví - dá - no; pře - je - te, pře - je - te, pře - je - te a bu - de vám

dass man darf küssen und lie - ben? Wo denn steht, wo denn steht, dass man küs -
kde pak to sto - ji jen psá - no, že má být, že má být vám, vám

Meno Allegro.

lie - - ben.
přa - - no.

lie - - ben. Weil wir öf - ters lei - den müs - sen,
přa - - no. To máš na po - ka - - ní

- sendarfund lieben? Wo denn steht's? Wo denn steht's? Nein ich leid' nicht den Scan - dal, küsst euch ein
lí - ba - ní přáno I - chu - chu I - chu - chu zka - zíl jsem po - ži - tek vám bo - dejž vás

Meno Allegro.

Nur ge - schwätzen Al - ten bleibt es vor - be - hal - - ten.
K sa - ta - ná - ši sta - rý Mi - ku - lá - - ši!

schenk - te Gott da - für das Küs - - sen!
za - své za své u - pej - - pá - - ní,

an - dermal, küsst euch ein an - dermal, küsst euch ein ander mal, küsst euch ein an - der - mal. Brumm,
bla - hov - ci, ra - rá - šek bla - hov ci, ra - rá - šek bodejž vás, rá - rá - šek, ra - rá - šek sám. Brr,

ah, ah, ah, Wie süß schmeckt doch ein Kuss
 aj, aj, aj, sla - doun - ké lí - bá - ni aj,

ah, ah, ah, Wie süß schmeckt doch ein Kuss
 aj, aj, aj, sla - doun - ké lí - bá - ni aj,

brumm, brumm, brumm. Nicht er-trag, nicht er-trag ich die-se Faxen! Brumm!
 brr, brr, brr; bo-dejž vás ra - rá - šék, ra - rá - šék sám! Brr,

ah, ah, ah, ah, 'sist der höch - ste Hoch - ge - -
 aj, aj, aj, aj, bě - da, kdo mu brá - -

ah, ah, ah, ah, 'sist der höch - ste Hoch - ge - -
 aj, aj, aj, aj, bě - da, kdo mu brá - -

brumm, brumm, brumm. War-tet! Ihr zahlt mir noch, zahlt noch die
 brr, brr, brr; bo-dejž vás ra - rá - šék, ra - rá - šék

(Peter verfolgt sie, bis sie die Bühne verlassen müssen. Er sinkt erschöpft auf einen Stuhl.)

nuss!
 ní!

nuss!
 ní!

Taxen!
 sám.

Scene 2.

Peter, Carla und Heinrich.

Výstup 2.

Mumlal, Karolina a Ladislav.

Carla.
Karolina.

Ge-het Pe - ter, geht und ar - ran-girt, dass Punkt sechs man das Di-ner ser-virt!
Za-bruč, Mum-la - le, jim med-vě-dem, by si pro - spi - ší - lí so - bě-dem!

Peter. (für sich)
Mumlal.

Nun das macht sich heute ja famos! Jetzt geht, wett' ich, hier das küs - sen los!
Vsa-dil bych se o pár dva-cet - ní - ku, že mu trům dá po svém ne-bož - ti - ku! (ab)
(odejde)

Carla. (für sich)
Karolina.

(laut und freundlich)

Zum Geständniss ihn zu bringen, gilt's vor al - len Dingen! Mü - de
Ted' se mu - si vyz-po-ví - dat, u - mímť já vyz-ví - dat! Tan-cem

von des Tan-zes Schweben, will man sich er-fri-schen. Nun, ich will gleich Or-dre ge-ben, uns was
chut' se kjíd - lu bu - dí, jis - tě to těž zná - te: Vy as o, jak mě to tru - dí, hla - dy

auf-zu-ti-schen. Heinrich.
u-mi-rá-te! Ladislav.

Dank so viel, als Euch ge-büh-ret, Schönste al-ler Schö-nen! Doch da
Rač-te bý-ti bez sta-ro-sti, mi-lo-sti-vá pa-ni! Při-šel jsem

Carla.
Karolina.

Nun, wir schreiten ausser-dem in 'nem Stündchen zum Di-
Nu-že paksí po-ho-ví-te tro-chu do

ich erst de-jeu-ni-ret, wag' ich's abzu-leh-nen.
k vám ze skromno-sti te-prv posní-da-ní.

ner. Heisst das: wenn es an-ge-nehm?
o-bě-da. Po-věz-te mi, kde by-dlí-te?

Heinrich.
Ladislav.

Nach Be-lie-ben, schöne Fee!
V Pra-ze až, o-bě-da!

Carla.
Karolina.

Lie-ben Sie am Land zu wohnen?
Ven-kov a-le mi-lu-je-te!

„Mit Freu-den!“ doch die Stadt birgt Mi-li-o-nen!
Ač má-lo na něm snad se zdr-zu-je-te?

Heinrich.
Ladislav.

O ge-wiss!
Váš-ni-vě!

Carla.
Karolina.

Heinrich.
Ladislav.

Ist es Wahrheit?
Kde vaš sta-tek?

Städt'sche Freuden?
V krásném kra-ji?

Kann sie nicht beneiden
Jen co by sezdá-lo!

Ja, so denk' ich!
Bliž Su-ma vy.

Die verschenk' ich.
Ráj to pra-vý!

Doch die Landschaft?
Ho-nit-ba?

Ja, besonders in der Schweiz!
Pro vás, ov-šem, zby-teč-ná.

ist voll Reiz!
Vý-teč-ná!

Carla.
Karolina.

Heinrich (zärtlich)
Ladislav.

Lang schon wünsch' ich's zu er-rei-chen,
Dáv-né již to mo-je přá-ní,

Ja, be-sonders in der Schweiz.
Pro mě ov-šem zby-teč-ná!

> espresso

in der Schweiz mich um-zu-sehn.
krás-ný kraj ten ta-ké znát!

Nun, was kann zu-rück Sie scheuchen, was ver-hin-dern hin zu gehn?
Tim víc pro mne kli-to-vá-ní, že jsem po-sud ne-že-nat!

Carla. (schmachtend)
Karolina.

(seufzend)

Ich bin Witt-we
Čí to vi-nou?

Ach, Sie ken-nen nicht die Welt.
Jak se lí - bíl vám náš ples?

Heinrich
Ladislav.

Nun, was wei-ter?
Ne, ach mo - jí!

Carla.
Carolina. (sehr rasch)

Heinrich.
Ladislav.

(für sich)

Ja so ist's auf
Na sta-rém z de

Ei, dann suchst ich 'nen Begleiter
O - kouz - lil mne krá - sou svo - jí,

Schwesterchen mir sehr ge - fällt.
o - ku - sil jsem rá - je dnes.

Carla.
Carolina.

(für sich)

die - se Wei - se ein - zig mög - lich wär die Rei - se
zvy - ku lpi - me, zló - ho - tim' nic ne - mys - lí - me.

Wird's ge - lin - gen, zum Geständniss ihn zu
Tu - hym ja - ksi je - sti; ne - mám hru - bé

moderato

brin - gen? Heinrich.
stě - stí. Ladislav (abseits)

Wa - ren Sie schon ein - mal
Byl jste tu již něk - dy

Al - le Min - nen lässt sie sprin - gen, mich zu zwin - gen!
Kěž mi pra - vé stě - stí pří - cho je - jí z vě - stí!

dort?
dřív?

Wie-der ho-len Sie die Tour?
A kdy od-je-de-te zas?

Ja doch reist ich schleunigst fort.
Nik-dy do-sud, jak-tě-živ!

Ja! doch
Ve-čer!

Carla.
Karolina.

Ach, welch in-tressante Zei-tung, auch nur in Be-gleitung? Doch Sie
A-le do-vol-te přec, pa-ne, to-tě nes-lý-cha-né! Byd-let

in Be-gleit-ung nur!
je-sti vě-ru čas!

a tempo

sfz

un poco agitato

müs-sen mir ge-ste-hen, wen da-zu Sie aus-er-sehn? Wel-che
v Pra-ze, sta-tek mí-ti, sroz-ko-ší k de mož-no dí-ti, sem pak

un poco agitato

ff

Carla.
Carolina.

von den Frauen einst die Schweiz soll schauen? Rei-ne Wahrheit!
knám až rá-čit si jit za-pyt-la-čit Prav-du!

Heinrich.
Ladislav.

Was er-wi-dern? Dürft' ich mich er-fre-chen
Co mám ří-ci? Cí-tím, že jsem vám ji

Carla.
Carolina.

Nun um Rath zu hö - ren?
Má - te strach snad u žen?

je - nen Na - men aus - zu - spre - chen?
dlu - žen! Preč se jak - si sty - dím!

Carla.
Carolina.

Was kann denn zu - rü - ck Sie schrecken? Herz gefasst, mein Be - ster! Kann es Ih - ren Muth er -
Nej - sem přís - na, me - zi ná - mi ne tře - ba se sty - dě - ti, soud - ce ho - tov je již

we - eken, den - ken Sie, ich sei Ih - re Schwe - ster!
svá - mi, že - - na o - chot - na vás sly - ší.

Heinrich.
Ladislav.
Ja, das
Bu - diž,

Carla.
Karolina.

Ich, als Schwester, hö - re Beicht'.
Mluv - te smě - le, po - slou - chám!

Heinrich (spricht)
- Sie spielt meine
Schwester und
weiss nicht, dass sie es
wirklich ist!

macht die Sa - che leicht.
když se vy - znat mám

Andante. (♩ = 52) Heinrich. *f.*

Ladislav. *Andante.* (♩ = 52) *f.* Wag' ich's wirklich zu ge-stehn, trag ich es der Hol-den vor?
 Lás - ka mo - cná, v zne - še - ná - ho rouci ba ší - le - ná

Erst seit ich sie gesehn, ich mein Herz ver-lor. Ih-re Zau-ber-er-scheinung
 za - ved - la mě sem, z de ted' věz - ním jsem; prchat chci a ne mohu

accel. *f.* *rall.* (spricht) Manchmal aber auch einen lusti-gen Scherz!
 be - stä-tig-te die Mei-nung, dass die Leidenschaft uns nichts als Leidenschaft.
 neb, co nej-výš po Bo-hu, mi-lu-ji ach, já, z de své síd-lo má!

Carla. *a tempo* Karolina. *led.*
 Die-ses Geständniss, Ih-re Er-klä - rung fin-det Ver-ständniss, einst auch Ge-wäh-rung.
 A - le bo-žin - ku muj, pří - te - lí - ku, vždyť vic vám ři - ci mu - sím se stří - ci! Což

Heinrich. Ladislav.
 Jetzt in-des-sen nicht zu vermessen, für jetzt genug an meinem Wort! Nein soll mich nicht
 ne - vi - dí - te ne - na - hli - zi - te co z prouh ned můj vě - stil hled? O su - dě ty

Carla (für sich)
Karolina.**Allegro.**
*f risoluto**p rit.* < >
Das ist ech-tes
U - bo - zá - čen!Lie-bes-feuer,
Jak - že, pa-ne,Heinrich.
Ladislav.Gluth verzehren, lass dein holdes Ja mich hö-ren!
pl - ny zlo sti, ne - šťa-sten což' nej-sem do - sti?**Allegro.**ja, es ist ge-lun-gen, bin ihm ü - ber al - les theu-er, ha - be ihn be-zwungen.
dvorným jenž se zdá - te, když se ta - ký o - myl sta - ne, z da - liž ml - čet má - te?Carla. (reicht ihm die Hand)
Karolina.Will nicht länger wi-derstehen!
Těž - ko omlou - va - ti zra - du!Heinrich.
Ladislav.Ach, erhör mein gluthvoll Fléhen!
Kte-rak om - lu - vím tu va - du?Lass in dei - nem Aug' mich le - sen
Já vás zradit? Milosti - vá,Heinrich.
Ladislav.und als Braut dich grüssen.
zde u va - sích no - houSieh mich, holdes Götterwesen
Vás pro - sím za odpuš - tě - ni,dankend dir zu Füßen.
ví - na má to ne - ní!

(fällt in die Knie)

Scene 3.

Vorige. Vilma. Peter. Zuletzt Minka.

Výstup 3.

Predešlí. Anežka. Mumlal. Naposl. Lidka.

Agitato.

Carla.

Karolina.

Andante sostenuto.

Vilma (in glänzendem Ballkostüm
Anežka, noch prächtiger als Carla.)

Ha!

Heinrich.
Ladislav.

Ha!

Peter.
Mumlal.

Ha!

Agitato.

Andante sostenuto.

Vilma.
Anežka.

Wel-ches Bild muss ich er-bli-cken? kann ein Mensch so treu-los sein?
 Ja - ké to, ach - pře-kva-pe - ní! smím - - - li vě - řit zra - kům svým?

Ar-mes O-pfer sei-ner Tü - cken, tra-ge jetzt den Schmerz al - lein, tra-ge jetzt den Schmerz al -
 veš - ke - ré mé u - tr - pe - ní do - vr - še - no zje - vem tím, do - vr - še - no zje - vem

lein.
Heinrich. Ladislav.

Muss sie treulos mich er-bli-cken, die ich lie-be ganz al-lein? Ach, ich wollt an's
Ja - ké to ach, pře-kva-pe-ní! o - su - dem jsem sti - - žen zlym; z bůh - dar - ma se

Carla.
Karolina.

Musst' sie vorschnell es er-bli-cken,
Ja - ké to ach, pře-kva-pe-ní
Herz sie drü-cken, doch es darf, es darf nicht sein.
v po - dez - ře - ní u ní vr - hám skut - kem - tím?

Peter. Mumlal.

dass der schöne Jungling mein; ei, so mag sie sich drein schicken,
smím - li vě-rit zra-kům svým? náherne to pře-stro-je-ní
Solche Dinge muss er-bli-cken dies mein Auge keusch und rein!
Ja - ké to, ach pře-kva-pe-ní, smím - - li vě-rit zra-kům svým?

macht es ihr auch Schmerz und Pein.
ne - sou - hlá - - sí s smut - kem tvým!
Ach das sind des Schicksals Tü-cken, die mich fol - tern, mich al - lein
ta - ko - vé - to po - hor - še - ní ve - řej - né tu hejs - kem tím!

Carla.
Karolina.

mf

Vilma.
Anežka.

Ja sie glaubt es kaum dem Au - ge,
Ja - ké to ach, pře - kva - pe - ni

Auf den from - men Strahl der Au - gen
Ja - ké to, ach, pře - - kva - pe - ni,

hätt' ich
smím - - - - - li

Heinrich. Ladislav.

Ja - sie glaubt es kaum dem Au - ge,
Ja - - - ké to, ach, pře - kva - pe - ni;

Peter. Mumlal.

Muss der Mensch denn, muss der Mensch denn Au - ge glauben, was er sich zu se - hen sich zu se - hen scheut;
Ja - ké to, ach, ja - ké to, ach, pře - kva - pe - ni smím - li vě - řit, smím - li vě - řit zra - kům svým,

dass mein Glück sie
smím - - - li vě - - - - - řit

cresc.

e - - - - wig - lich ge - baut.
vě - - - - řit zra - kům svým,

cresc.

so hat sie auf mich ge - baut
o - su - dem jsem sti - žen - zlym, jsem

wür - de ich mir das er - lau - ben das er - lau - ben, würd' ich si - cher durch - ge - blaut, ja würd ich si - cher
smím - li vě - řit, smím - li vě - řit zra kům svým; ta - ko - vé - to, ta - ko - vé - to po - hor - še - ni

3

3

end - lich schaut, dass ich die - ses Jünglings Braut.
zra - kům svým? smím - - li vě - řit zra - kům svým?

E - wig - lich, hätt' ich wie auf Gott ver - traut. Schien es nicht, als
zra - kům svým? smím - li vě - řit zra - kům svým O lá - sce mi

e - wig - lich so ohn Rück - halt mir vertraut
sti - žen zlým, o - su - dem jsem, sti - žen zlým

durch - gebläut, ja durchge - bläut, würd' ich si - cher durch - ge - bläut!
ve - řej - né tu šejskem tím! smím - - li vě - řit zra - kům svým?

espressivo legato

dolce

Ich bemerk', mit Missver - gnü - - gen ih - ren ech - ten See - len - schmerz,
Což se zá - sa - dy své vkrát - - ce změ - ni - ly tak sša - tem tím?

ob nur schlüge mir zum Preis sein ganzes Herz schien es nicht als
šep - tal slad - ce, srd - ce kla - dl k nohoum mým o lás - - ce

p dolce

Ih - - - re hol - den, theu - - ren Zü - ge,
Nej - - - semt', veř - te, žád - - ný zrád - ce;

p

Die - se Wei - ber! al - le
Hle, jak do ně - ho se

ich be - merk, be - merk mit Miss - ver - gnü - - gen
 ne - ní, ne - ní, veř, on žád - ný zrád - - ce,

ob nur schlü - - ge mir zum Preis, mir zum Preis sein ganzes
 o lás - - ce mi šep - tal slad - ce, srd - ce kla - dl k nohous

sie er - - zit - tern, ach, vor
 Nej - semť veř - te žád - ný

lü - - gen und be - rei - ten uns nur Schmerz; die - se Wei - ber, al - le
 v krát - - ce s fan - ti - ly o - su - dem zlym! S dov - ič - ka - mi mar - ná

ih - - ren ech - - ten See - - len - schmerz, ich bemerk mit Missver -
 ne - - ní, ne - - ní, veř, on žád - - ný zrád - ce! o ji - né však zrá - dě

Herz, sei - ne Wor - - te wa - ren Lü - - ge, wa - ren ein fri - vo - ler
 mým kři - vě pří - - sa - hal ten zrád - - ce stih - ni Bůh jej tře - stem

Schmerz wüss - te sie, ach wüsste sie, dass al - les Lü - ge, nur ein brü - der - li - cher
 zrád - - ce; poc - ti - vým je přá - ním, poc - ti - vým je přá - ním mým, příz - ně va - ší

lü - gen, al - le lü - gen und be - rei - - ten uns nur Schmerz, be - rei - ten uns nur Schmerz, nur
 prá - ce, ty už sot - va na - pra - vím, sot - va na - pra vím, ty už sot - va, sot - va na - pra,

gnü - gen ih - ren ech - ten See - len - schmerz, ih -
vím! o ji - né však zrá - dě vím! Což

Scherz, wa - ren ein fri - vo - ler Scherz, sei - ne Wor - te
zlým! stih - ni Bůh jej tře - stem zlým! O lás - ce mí

Scherz ein Brü - der - li - cher, Brü - der - li - cher Scherz; ach, die hol - den
do - být v krát - ce; ner - mut' te mne hně - vem svým! Nej - - sem, věř - te,

Schmerz sie be - rei - ten uns nur Schmerz. Um sich bes - ser zu ver -
vím, ty už sot - va na - pra - vím! Hle, jak do ně - ho se

ren echten See - len - schmerz, a - ber darf sie ü - ber sich ver - fü - gen?
se zá - sa - dy své v krát - ce změ - ni - ly tak sša - tem tvým? ne - ni,

wa - ren Lü - ge, wa - ren ein fri - vo - ler Scherz!
šep - tal slad - ce, srd - ce kladl k nohous mým!

theu - - ren Zü - ge, sie er - zit - tern, ach, vor Schmerz; wüss - te sie, dass
žád - - ny zrád - ce, poc - ti - vím je přá - ním mým, - - příz - ně va - ší

gnü - - gen, mar - tern sie des Man - nes Herz, um sich bes - ser zu ver -
v krát - - ce s fan - ti - ly o - su - dem zlým! s vdo - vič - ka - mi mar - ná

darf sie ü-ber sich ver-fü- - gen? ist ver-lobt man nur zum
 ne - - ní, veř, on žád - - ný zřád - - ce; o ji - ně však zrá-dě
cresc.

Weß die falschen lie-ben Zü - - ge,
 Kři - vě při - sa - hal ten zřád - - ce,
cresc.

al-les Lü - - ge, nur ein brü-der-li - cher Scherz, dann be -
 do být v krát - - ce, poc-ti - vým je přá - ním mým! příz - - ně
cresc.

gnügen martern sie des Mannes Herz, des Mannes Herz. Küs - sen, schmeicheln
 prá-ce, ty už sot-va, ty už sot-va na-pra - vím. Hle jak do ně -

Scherz? ist ver - lobt man nur zum Scherz?
 vím; ne - ní, veř, on žád - - ný zřád - -

sie er-neuern mei-nen Schmerz, die fal - - schen lie-ben
 stih - ni Bůh jej tře-stem zlým; ten zřád - - ce

käm ich ei - he Rü - - ge, doch ver - lö - re nicht ihr
 va - - ší do - být v krát - - ce; ner - muß te mne hně - vem

und be-trü - - gen, das ist ech-ter Wei - - berscherz; küs - - sen,
 ho se v krát - - ce s fan - - ti - ly o - - su-dem zlým;

p

ce, will sie Heinrich so be - trü - gen?
o ji - né však zrá - dě vím o zrá - dě vím.

Zü - ge, weh' die falschen lie - - ben Zü - - ge,
stih - ni Bůh jej třestem zlým; stih - - ni Zü - tres - tem zlým;

Herz, dann be käm - - - - - ich ei - ne Rü - - - ge,
svým, ner - - - - - mut' - te mne hñě - - - vem svým

küs - sen, schmeicheln und be - trü - - gen, das ist ech - ter, echter Wei - ber - scherz,
s vdo - vič - ka - mi mar - ná prá - - ce, ty už sot - va, sot - va na - pra - vím,

der doch rech - net auf - - - ihr Herz!
o ji - né však zrá - - - - - dě vím!

sie er - neu - ern mei - - - - - nen Schmerz!
stih - ni Bůh jej je - - - - - stem zlým!

doch ver - lö - re nicht - - - ihr Herz!
ner - mut' te mne hñě - - - - - vem svým!

das ist ech - ter, ech - ter Wei - - ber - scherz!
ty už, už sot - va na - - - - - pra - vím!

pp

Vilma. Anežka. *mf*

(mit erzwungener Ruhe und matten Lächeln) Nun, ich darf wohl gra - tu -
und matten Lächeln) To jsou pří - sa - hy ty

sfp

Carla.
Karolina.

li - ren?
sva - té?

Heinrich.
Ladislav. *mf*

Ja, Herr An - dré wirbt um mich!
Ne - zru - šil on sli - bū svých!

Nein, ich will's nicht decou - vri - ren.
Ne - do - ro - zu - mě - ní kla - té!

sfp

Peter.
Mumlal. *mf*

Doch der Brav - - ste der bin ich!
Nej - hod - něj - ší já já jsem z nich!

fz

Allegro.

Carla.
Karolina. *p leggiero*

Bringt auch die Lieb uns Lei - den und Pla - gen,
Ne - bla - há lás - ka, jak srd - ce sou - ží,

Vilma.
Anežka *p leggiero*

Ger - ne er - trüg ich Lei - den und Pla - gen,
Ne - bla - há lás - ka, jak srd - ce sou - ží,

Heinrich.
Ladislav. *p*

Bringt auch die Lieb' uns Lei - den und Pla - gen,
Ne - bla - há lás - ka, jež stá - le sou - ží,

Peter.
Mumlal. *p*

Was birgt die Lie - be? Lei - den und Pla - gen,
Pro - kla - tá lás - ka, jež stá - le sou - ží,

Allegro.

ff *p*

möcht ich der Hol-den doch nim-mer ent-sa-gen. Giebt es auch Tho-ren, die fühl-los sie mei-den,
 vstra-sti a ža - ly stá - le je hrou-ží. Ne - bla - há lás - ka, jak srd - ce sou - ží

müsst' ich der Lie-be nicht gänz-lich ent-sa-gen. Giebt es auch Tho-ren, die fühl-los sie mei-den,
 vstra-sti a ža - ly stá - le je hrou-ží. Ne - bla - há lás - ka, jak srd - ce sou - ží

möcht ich der Hol-den doch nim-mer ent-sa-gen. Giebt es auch Tho-ren, die fühl-los sie mei-den,
 vstra-sti a ža - ly jen srd - ce hrou-ží. Ne - bla - há lás - ka, jež stá - le sou - ží

drum ist es bes-ser, der Thor-heit ent-sa-gen. Wer es ver-steht, die Wei-ber zu mei-den,
 vstra-sti a ža - ly jen srd - ce hrou-ží. Pro - kla - tá lás - ka. jež stá - le sou - ží

nimmer doch möcht ich die Ar-men be-nei-den. Bringt auch die Lieb' uns Lei-den und Pla - gen,
 vstra-sti a ža - ly stá - le je hrou-ží! A pře - ce mar - ně ji srd - ce brá - ní

nimmer doch möcht ich die Ar-men be-nei-den. Ger - ne er - trüg ich Lei-den und Pla - gen,
 vstra-sti a ža - ly stá - le je hrou-ží! A pře - ce mar - ně ji srd - ce brá - ní

nimmer doch möcht ich die Ar-men be-nei-den. Bringt auch die Lieb' uns Lei-den und Pla - gen,
 vstra-sti a ža - ly jen srd - ce hrou-ží! A pře - ce mar - ně ji srd - ce brá - ní

der ist zu prei - sen und sehr zu be-nei-den. Was bringt die Lie - be? Lei-den und Pla - gen,
 vstra-sti a ža - ly jen srd - ce hrou-ží! Já od - po - mo - hl bych bez meš - ká - ní:

möch - te ich ihr doch nimmer ent - sa - gen; giebt es auch Tho - ren, die kalt sie mei - den
 ne - muž' od - ří - ci se mi - lo - vá - ní! ne muž od - ří - ci se mi - lo - vá - ní!

müsst' ich nicht ganz der Lie - be ent - sa - gen; giebt es auch Tho - ren, die kalt sie mei - den,
 ne - muž' od - ří - ci se mi - lo - vá - ní! ne muž od - ří - ci se mi - lo - vá - ní!

möch - te ich ihr doch nimmer ent - sa - gen; giebt es auch Tho - ren die kalt sie mei - den
 ne - muž' od - ří - ci se mi - lo - vá - ní! ne muž od - ří - ci se mi - lo - vá - ní!

drum ist es bes - ser, ihr zu ent - sa - gen; wer es ver - steht, die Wei - ber zu mei - den,
 za - po - vř - děl bych vše mi - lo - vá - ní! za - po - vě - děl bych vše mi - lo - vá - ní!

piu f

nim - mer doch möcht ich die - se be - nei - den; bringt auch die Lieb' uns Lei - den und Pla - gen,
 Ne - bla - há lás - ka jak srd - ce sou - ži, vstra - sti a ža - ly stá - le je hrou - ži!

piu f

nim - mer doch möcht ich die - se be - nei - den; ger - ne er - trüg ich Lei - den und Pla - gen,
 Ne - bla - há lás - ka jak srd - ce sou - ži, vstra - sti a ža - ly stá - le je hrou - ži!

nim - mer doch möcht ich die - se be - nei - den; bringt auch die Lieb' uns Lei - den und Pla - gen,
 Ne - bla - há lás - ka jež stá - le sou - ži, vstra - sti a ža - ly jen srd - ce hrou - ži!

der ist zu prei - sen, sehr zu be - nei - den; was bringt die Lie - be? Lei - den und Pla - gen!
 Pro - kla - tá lás - ka jež stá - le sou - ži, vstra - sti a ža - ly jen srd - ce hrou - ži!

cresc. sempre

möch-te ich ihr doch nimmer entsagen, giebt es auch Tho - ren, die kalt sie mei - den, nimmer doch möcht'ich
 Ne-bla-há lás-ka jak srdce sou-ží, ne-bla-há lás - ka jak srd-ce sou - ží! Ne-blá-há lás - ka

cresc. sempre

müss ich nicht ganz der Liebe entsagen, giebt es auch Tho - ren, die kalt sie mei - den, nimmer doch möcht'ich
 Ne-bla-há lás - ka jak srdce sou-ží, ne-bla-há lás - ka jak srd-ce sou - ží! Ne-blá-há lás - ka

möch-te ich ihr doch nimmer entsagen, giebt es auch Tho - ren, die kalt sie mei - den, nimmer doch möcht'ich
 Ne-bla-há lás - ka jez stá-le sou-ží, ne-bla-há lás - ka jez stá-le sou - ží! Ne-blá-há lás - ka

drum ist es bes-ser ihr zu ent-sa-gen, wer es ver-steht, die Wei - ber zu mei - den, der ist zu prei-sen,
 Pro-kla-tá lás - ka jez stá-le sou-ží, pro-kla-tá lás - ka jez stá-le sou - ží! Ne-blá-há lás - ka

p

piu f

ff

die-se be-nei - den, nimmer doch möcht ich die-se be-nei - den, nimmer be - nei -
 jak srd - ce sou - ží, vstra - sti a ža - ly stá - le je hrou - ží; a přeč se mar -

ff

die-se be-nei - den, nimmer doch möcht ich die-se be-nei - den, nimmer be - nei -
 jak srd - ce sou - ží, vstra - sti a ža - ly stá - le je hrou - ží; a přeč se mar -

ff

die-se be-nei - den, nimmer doch möcht ich die-se be-nei - den, nimmer be - nei -
 jez stá - le sou - ží, vstra - sti a ža - ly jen srd - ce hrou - ží; a přeč se mar -

sehr zu be-nei - den, der ist zu prei - sen, sehr zu be - nei - den, sehr zu be - nei -
 jez stá - le sou - ží, vstra - sti a ža - ly jen srd - ce hrou - ží; Jáť od - po - mo -

sf

den, nim - mer be - nei - den; den;
 - - nè jí srd - ce brá - - - - - ní!

den, nim - mer be - nei - den;
 - - nè jí srd - ce brá - - - - - ní!

den, nim - mer be - nei - den;
 - - nè jí srd - ce brá - - - - - ní!

den, sehr zu be - nei - den;
 - - hl bych bez meš - ká - - - - - ní!

bringt auch die Lie - be Lei - den und Pla - gen, möch - te ich ihr doch nim - mer ent - sa - gen.
 ne - můž od - ři - ci se mi - lo - vá - ní, ne - můž od - ři - ci se mi - lo - vá - ní!

ger - ne er - trüg ich Lei - den und Pla - gen, müs - t ich nicht ganz der Lie - be ent - sa - gen.
 ne - můž od - ři - ci se mi - lo - vá - ní, ne - můž od - ři - ci se mi - lo - vá - ní! (küsst Carla)

bringt auch die Lie - be Lei - den und Pla - gen, möch - te ich ihr doch nim - mer ent - sa - gen.
 ne - můž od - ři - ci se mi - lo - vá - ní, ne - můž od - ři - ci se mi - lo - vá - ní! (zieht sich zurück)

was bringt die Lie - be? Lei - den und Pla - gen! drum ist es bes - ser, ihr zu ent - sa - gen.
 Za - po - vě - del bych vše mi - lo - vá - ní, za - po - vě - del bych vše mi - lo - vá - ní!

graziös die Hand; mit ceremonieller Verbeugung vor Vilma, rasch ab)

Dialog.

Scene 4.

Carla. Vilma.

Výstup 4.

Karolina. Anežka.

Carla. (für sich)
Karolina.

Carla. (spricht) Ruhig, Fassung, damit ich wenigstens den Schein rette!

Ja, jetzt gilt's die Rol-le gut zu spielen,
Snim jsem ho-tova! ted' doj-de na ni!

Carla.
Karolina.

den suc-cès des-time da-mit er-zie-len. Dei-ne
Kče - mu mumraj ten? již pro ple - su! Již je

Vilma.
Anežka.

Ist's er-laubt, mein Com-pli-ment zu machen?
Ji - nak jsem se ny - ní roz - mys - li - la.

Hef-tig - keit macht mich nur la - chen Ei, dann muss ich
poz-dě; či jsi ne - vi - dě - la? Sva-tou - šek to

Vilma.
Anežka.

Lä-cher-lich ist ein-zig dein Be-neh-men!
Vi - dě - la jsem vý-stup po-horš-li - vv!

Carla.
Karolina.

mich wahr-haf - tig schä-men. Eins in - dess möcht ich er - ge - benst fra - gen:
dí jen zá - vi - sti - v ý! A - no sva - tou - šek: já se tě pta - la:

Moderato agitato.
a tempo un poco cresc.

Was that, Be-ste, dei-ne Zun-ge schär-fen? Hab ich mich denn ta-delnswerth be-tra-gen?
 milu-ješ - li ho, a ty jsi lha - la! věč - né v dovstvi kři - vě spři - sa - ha - la,

un poco cresc.

Wel-ches Un-recht ist mir vor - zu - wer - fen? Darf ich nicht nach Lau-ne und Ver-gnü-gen
 vsl - zách to - nou - ti jsi je - nom chtě - la, smu - tek za nej - hez - či šat jsi mě - la;

end-lich ü ber Herz und Hand ver - fü - gen? Ich bin un - ab - hän - gig, ne - ben - bei
 ted' však vi - douc, ji - ná že chce brát, čím jsi po - hrd - la ty ko - lik - krát,

Moderato.*p a tempo*

lang-weit mich dies ew' - ge Ei - ner - lei! Ei, so steh mir doch die Änd - rung
 po - jed - nou tak ry - chle o - bra - ciš! Oz bro - je - na od hla - vy až

frei. Dir indess kann ich mit Recht entgegen dass du dich zu sehr für den Ver-wegnen in-tressierst!
 kpa-tě vruž něm na bo - jis - tě kva - pís ša - tě, hla - vu sa - mým kví - tim věn - čís so - bě,

Seit wann prangst du in Sammt und Sei-de?
nev-ho-dným ač z dá-lo se to to - bě!

Nur für Heinrichs Fest, das magst du wis-sen,
Od - pust, Ka - ro - li - na, sla - bost mo - ji,

ihm zu Eh-ren hab' ich mich geschmückt,
již - to po - či - nám ted' že - le - ti!

Doch von jetzt ist die-ses Band zer -
Kdy - bys moh - la číst, co tu - to

ris - sen, denn sei - ne Schwester weiss nicht, was sich schiekt!
sto - ji mu - si - la bys ji - nak smýš - le - ti. Nie soll Ját' jsem

Ei - ner mei - ne Hand er - bit - ten, des - sen Schwester Hohn spricht al - len Sit - ten'
bo - jo - va - ti muž - ně chtě - la; že jsme sla - by tak, jsem ne - vě - dě - la.

Carla.
Karolina.

Kind, du bla - mirst dich fürchter - lich!
Proč jsi bo - jo - va - la? proč jsi lha - la?

Sag lie - ber: Herrn An - dré lie - be ich!

Carla.
Karolina.

Vilma.
Anežka.

A - ha!
Jak - že?

Nun, mein Bruder wird sich
Za - ži - vo - ta tvé - - ho

ja ich lieb ihn, ihn al - lein!
Zau - jat' mne při - liš zá - hy v ži - ti;

Ich gesteh' es furchtlos ein.
když jsem ješ - tě nes - mě la.

p *p*

Lento.

Vilma.
Anežka. *a tempo*

freu'n!
man že - la!

Nein, ich will nicht
Srd - ce do - sud

mei - nen Schmerz ver - heh - len,
vý - čit - ku tu cí - tí!

Lento.

nie - mals werd' ich ei - nen Gat - ten wä - hen,
Svě - do - mí své a - bych u - ko - ji - la,

der so sehr an frev - lem Leicht - sinn krank - et,
ná - sil - ně jsem ten cit vňa - dru kry - la,

f

dass von Ei - ner er zur An - dern schwanket.
ho - to - va dát bla - ho bu - douc - no - sti

Ja, ich will es of - fen dir be -
zo pok - lés - ky trud - né

dim. *al* *pp*

pp

ken - nen,
mi - nu - lo - sti!

dass mein Herz für ihn mit Wär - me sprach,
Po - jed - nou v šak vi - douc zou fa - lá,

doch, müsst auch mein ar - mes Herz ver - brennen,
kle - rak, pos - lu - šen chce pryč sa brá - ti,

ist's doch Pflicht, von ihm mich ganz zu tren - nen,
ji - né pak to zla - té srd - ce dá - ti

sf

Moderato.
a tempo

der, den Schwur der Lie - be spie - lend brach.
jímž jsem leh - ko - váž - ně zhr - da - la,

Frei - lich werd' ich e - wig da - rob
cí - tím, jak jej na - de vše mám

sf *p*

Più Allegro. (♩ = 112)

trau - ern,
rá - da!

ich ver - gra - be mich in Kloster - mauern;
Po - vá - zím - li, že jsem po - sud mla - da,

p

doch die Sei - ne kann ich jetzt auf Er - den...
chtě - la jsem se ji - né rov - nat krás - ce,

gälts ein ganzes
po ži - vo - té

f

Kö-nigreich, nicht wer - - - den. Ja im Klo-ster berg' ich
 sá - ha - jic í lás - - - ce! Av-šak poz - dě jak

Lento. a tempo (Sie verhüllt schluchzend das Gesicht und will abgehen.) *rall.*
 mei - ne Pein. Wer - de glück - lich, Schwe - ster, er sei dein!
 díš, poz - dě již! Nu - že, ty jej lás - kou ob - la - žiž!

Lento. *rit.* *frisoluto*

Carla (klatscht lachend in die Hände. „Bravo, bravo!“).
 Karolina.

Nun der Himmel sei geprie-sen! der Er-folg ist voll er - zielt,
 Bo - hu chvá la! bo - hu chvá la! Ko - neč - ně tě vpastí mám!

Vilma.
 Anežka.

Carla.
 Karolina.

mei - ne Schauspielkunst er - wie - sen. Wie? du hast mit mir ge - spielt? Frei - lich!
 Však mne hra ta po - du - stá - la Jak že? ty jsi se mnou hrá - la? Ov - šem!

Allegro.
 Doch das Spiel ist nun zu En - de, und das Paar reicht sich die Hän - de.
 Kse - lan - ce pak nám ne - chy - bí ni pastýř sám!

p *staccato*

Kommen Sie ver - ehr-ter Freund, Sie wer-den hier mit Schmerz er-war-tet. Schau wie rasch der
Vyj - dět - te již ze své skry - še, bratran če muj bu - dou - cí, he - rec - ké pak

(Heinrich tritt wieder auf die Bühne.)

Mann erscheint, ge - nau als war es ab - ge - kar - tet.
mo - jí py - še vzdej te poc - tu ža - dou - cí.

Carla (spricht) Gestatte, liebe Cousine dass ich dir hier meinen lieben Bruder, den Baron von Budowa vorstelle.

Vilma. Was hör ich?

Carla. Die Frau Baronin Vilma von Budowa.

Scene 5.

Vystup 5.

Moderato.
Heinrich. Vorige, Heinrich, dann Peter.
Ladislav.

Karolina. Anežka. Ladislav. (pozd.) Mumlal.

Ach ist es mög-lich? Mein Ge-liebter! Hab' ich's gut nun ar-ran - girt?
Směl bych dou-fat? Zde váš list Ted' jste přec svou vě - ci jist!

Heinrich (ihr scherzhaft drohend).
Ladislav

In der ganzen Welt ist kei-ne Frau, wie du so lieb und doch zugleich so schlau, du
Mi-los - ti - vá pa - ní! v své-tě ce-lém mi - lo - vá - ní nej - hod - něj - ší dá - ma

(umarmt sie)

Vilma.
Anežka.

lie - be Schwes-ter! Und ich, nun wie nennst Du
jste vy sa - ma! A já, jak mám já být

Heinrich.
Ladislav.*con fuoco**ff*

mich? Heiss - ge - lie - te, die ver - göt - ternd ich be - gehre, der ich ew'ge Treue schwö - re
zvána? Je - di - ná jsi na - svě - tě lás - - - ka, jsi lás - ka má, je - di ná!

Allegro.Peter (eintretend.)
Mumlal.Carla.
Karolina.

Mel - de gehorsamst, s'ist servirt das Di - ner ist ar - ran - girt. Herr Ba -
Oznamuji slavnon no - vi - nu, že již při - pra - vi - li ho - sti - nu. Nu - že

ron, Sie wol - len sich be - rei - ten, und zu Ti - sche Ih - re Braut ge - lei - ten.
pojd' - me. Vy pak po ces - tě rá - mě po - dej - te své ne - vě - stě!

Peter. Mumlal.

Sei - ne Braut? Es ist ent - setz - lich! Car - la lieb - te er noch e - ben!
Ne - vě - stá? Dá říc se slo - vy, ja - ké nestvu - ry jsou v do - vy!

Die - se Wei - ber wech - seln plötz - lich, mit den Män - nern oft im Le - ben!
Pro ten ži - vot světský du - ši da - jí všec ky! v šec ky, v šec ky!

Scene 6.

Vorige. Minka, Jean, Chor.

Výstup 6.

Předešlí. Lidka, Tonik. Sbor.

Moderato.

Finale.

The musical score consists of seven systems of piano accompaniment. Each system contains two staves: a treble clef staff on top and a bass clef staff on the bottom. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 2/4. The score begins with a 'Moderato' tempo and a first ending bracket marked with the number '8'. The tempo changes to 'Finale' in the second system. Dynamic markings include *p* (piano) in the second system, *mf* (mezzo-forte) in the fourth system, *più f* (più forte) in the fifth system, and *ff* (fortissimo) in the sixth system. The music features a variety of rhythmic patterns, including eighth and sixteenth notes, and rests.

CHOR.
Soprani.

(freudig)
(vesele)

ff Lie-bes-bli-cke zittern stets im Her - zen
ff Mu-si nás mit, mu-si nás mit, pán Báh
ff Lie-bes-bli-cke zittern stets im Her - zen
ff Mu-si nás mit, mu-si nás mit, pán Báh

nach, trö-sten und er - schüttern kann die Au - gen - sprach. Lieb' ist zu ge -
 rád, že nás ži - ví, že nás ži - ví do - sa - vád! Vše do-bré nám
 nach, trö-sten und er - schüttern kann die Au - gen - sprach.
 rád, že nás ži - ví, že nás ži - ví do - sa - vád! Lieb' ist zu ge -
 Vše do-bré nám

wäh - ren, doch nicht zu er - klä - ren, und mit den Ge - fühl - len soll der Mensch nicht
 dá - vá, ra do - sti po - prá - vá, ne - prá - te - lum brá - ní, od zlé - ho nás
 Lieb' ist zu ge - wäh - ren, doch nicht zu er - klä - ren, mit Ge - fühl - len soll der Mensch nicht
 Vše do - bré nám dá - va na do - sti po - prá - va ne - prá - te - lum, ne - prá - te - lum

wäh - ren. doch nicht zu er - klä - ren, und mit den Ge - fühl - len soll der Mensch nicht
 dá - vá, ra do - sti po - prá - vá, ne - prá - te - lum brá - ní, od zlé - ho nás

spie - len. soll der Mensch nicht spie - len. Lie - bes - bli - cke zit - tern stets im Her - zen
 chrá - ní, od zlé - ho nás chra - ní. Mu - sí nás mít, mu - sí nás mít pán Bůh
 spie - len. soll der Mensch nicht spie - len. Lie - bes - bli - cke - zit - tern stets im Her - zen
 chrá - ní, od zlé - ho nás chra - ní. Mu - sí nás mít, mu - sí nás mít pán Bůh

nach. trö - sten und er - schüttern kann die Au - gen - sprach!, Lieb' ist
 rád. že nás ži - ví, že nás ži - ví do - sa - vád, do - sa -
 nach, trö - sten und er - schüttern kann die Au - gen - sprach!, Lieb' ist
 rád, že nás ži - ví, že nás ži - ví do - sa - vád, do - sa -

13600

zu ge - wöh - - ren, doch nicht zu er -
 väd, že - - - nás ži - ví do - - sa - -
 zu ge - wöh - - ren, doch nicht zu er -
 väd, že - - - nás ži - ví do - - sa - -

klä - ren. Ein Hoch auf das er-lauchte Paar. Laut bis zum
 väd. Za zdra-vi na - si pa-ni - má - - my, kte - rá se
 klä - ren. Ein Hoch auf das er-lauchte Paar. Laut bis zum
 väd. Za zdra-vi na - si pa-ni - má - - my, kte - rá se

Him - mel braus' es; ein Hoch bringt unsrer Her - rin dar, der ed-len Frau des Hau-ses!
 ra - du - je sná - - mi! Za zdra-vi ce-lé-ho do-mu í pa-na že-ni-cha kto mu!
 Him - mel braus' es; ein Hoch bringt unsrer Her - rin dar, der ed-len Frau des Hau-ses!
 ra - du - je sná - - mi! Za zdra-vi ce-lé-ho do-mu í pa-na že-ni-cha kto mu!

Carla.
Karolina.

Neh-met, Nachbarn, meinen Dank! La-bet euch an Speis' und Trank, an Ge-sang und
 Dí - ky, dí - ky, přá - te - lé! ved' - te si jen ve - se - le, ra - dost' je - nom

Festesglanz, freu-et euch am Tanz! (Tanz.)
 kol se jev, ta - nec, smich a zpěv!

Polka.
Moderato.

First system of musical notation. Treble and bass staves. Dynamics: *p dolce mf*, *p*, *p*. Includes first and second endings.

Second system of musical notation. Treble and bass staves. Dynamics: *p dolce*.

Third system of musical notation. Treble and bass staves. Dynamics: *p*, *mf*, *p*, *mf*, *p*.

Fourth system of musical notation. Treble and bass staves. Dynamics: *dolce*.

Fifth system of musical notation. Treble and bass staves. Dynamics: *p*, *mf*, *p*, *mf*.

Sixth system of musical notation. Treble and bass staves. Dynamics: *sfz*, *p*, *sf*.

Seventh system of musical notation. Treble and bass staves. Dynamics: *p*, *ff*, *p*.

This page of musical notation is for a piano piece, likely in the key of D major (one sharp) and common time. It consists of seven systems of staves, each with a treble and bass clef. The notation is dense, featuring many sixteenth and thirty-second notes, often beamed together. Dynamic markings are prominent, including *ff* (fortissimo), *p* (piano), *f* (forte), and *sfz* (sforzando). A first ending bracket labeled '1' is present in the second system. The piece concludes with a final chord in the seventh system.

Alle.

Carla Vilma Minka. (mit Sopran)

Karolina Anezka Lidka

Alt Ju-gend will ge-nie-ssen, lauscht der Lie-be Sang. Früh-lings-blu-men
 Mu-sí nás mít, mu-sí nás mít pán Bůh rád, že nás ži-ví,
 Heinrich Jean. (mit Tenor)
 Ladislav Tonik
 Ju-gend will ge-nie-ssen, lauscht der Lie-be Sang. Früh-lings-blu-men
 Peter. (mit Bass) Mumlal.
 Mu-sí nás mít, mu-sí nás mít pán Bůh rád, že nás ži-ví,

Più vivo.

sprie-ssen, wo ihr Lied er-klang. Lieb' ist zu ge-wäh-ren,
 že nás ži-ví do-sa-vád! Vše do-bré nám dá-vá
 sprie-ssen, wo ihr Lied er-klang. Lieb' ist zu ge-wäh-ren,
 Vše do-bré nám dá-vá

doch nicht zu er-klä-ren, und mit den Ge-füh-len soll der Mensch nicht
 ra-dos-ti po-prá-vá; ne-prá-te-lům brá-ní, od zlé-ho-nás
 wáh-ren, doch nicht zu er-klä-ren, mit Ge-füh-len soll der Mensch nicht
 dá-vá ra-dos-ti po-prá-vá; ne-prá-te-lům brá-ní, od zlé-ho-nás

doch nicht zu er-klä-ren, und mit den Ge-füh-len soll der Mensch nicht
 ra-dos-ti po-prá-vá; ne-prá-te-lům brá-ní, od zlé-ho-nás
 doch nicht zu er-klä-ren, und mit den Ge-füh-len soll der Mensch nicht
 ra-dos-ti po-prá-vá; ne-prá-te-lům brá-ní, od zlé-ho-nás

spie - len, soll der Mensch nicht spie - len. Ju - gend will ge - nie - ssen, lauscht der
 chrá - ní, od zlé - ho nás chrá - ní! Mu - sí nás mít, mu - sí nás mít
 spie - len, soll der Mensch nicht spie - len. Ju - gend will ge - nie - ssen, lauscht der
 chrá - ní, od zlé - ho nás chrá - ní! Mu - sí nás mít, mu - sí nás mít

ff

p *più f*

Lie - be Sang, Frü - lings blu - men sprie - ssen, wo ihr Lied er -
 pán Bůh rád, že nás ži - ví, že nás ži - ví do - sa -
 Lie - be Sang, Frü - lings blu - men sprie - ssen, wo ihr Lied er -
 pán Bůh rád, že nás ži - ví, že nás ži - ví do - sa -

klang, Lieb ist zu ge - wáh - - - ren,
 vád, do - sa - vád, ze ze nás
 klang, Lieb ist zu ge - wáh - - - ren,
 vád, do - sa - vád, ze ze nás

sfz

doch nicht zu er - klä -
 ži - vi do - sa - väd!
 doch nicht zu er - klä -
 ži - ví do - sa - väd!

sfz

ff

ren!
 (Gruppe. Vorhang fällt)
 ren!

ff